

BIBLIOTECĂ LITTERARIĂ.

— — — — —
L E L I A
de
GEORGE SAND.

Tradusă în limba națională

DUPĂ QUEA MAI NOUĂ EDIȚIUNE FRANCESĂ

DE
NICOLAE NEGRUVICI.

I. VOLUME ALLŪ SKRIERII.

— — — — —
II. VOLUME ALLŪ ABONAMENTULUI.

Librariu - Editoriu George Ioanid.

— — — — —
BUKURESTI.

IMPRIMERIA SANTEI MITROPOLIE.

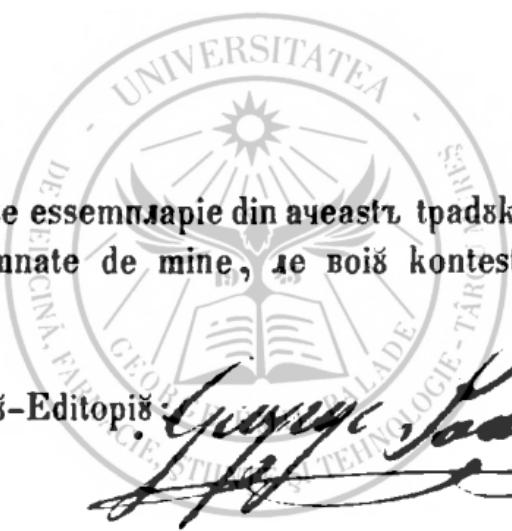
1853.

23. 351

BIBLIOTECĂ INST. PED.

Ori-kъte exemplare din această traducere nu vor
fi sărbătorite de mine, deoarece contestă dreptul la ei.

Лібрарій-Едіторий

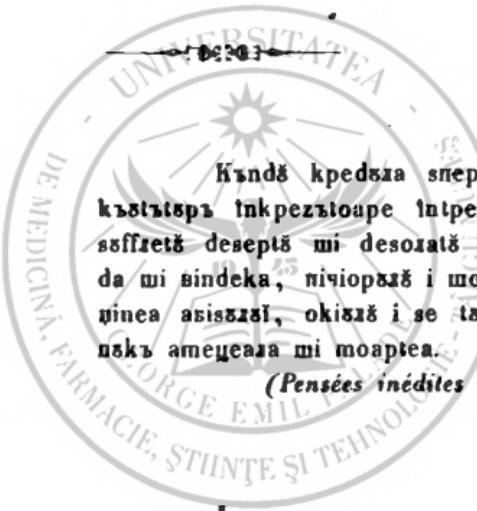
The watermark contains the text "UNIVERSITATEA" at the top, "TEHNOLÓGIE - TÂRZIUS" at the bottom, and "DE ECONOMIE, FARMACIE, GEODEZIE, MATERIALE" around the sides.

George Lazar

*Pravna Moldavia
parochie St. m. Vîzela*
1896.

PRIMA PARTE.

Къндă кредъз сперанцъ хасардъ о
къзътъръ тнкрезъоаре инре индоиелъ зпі
збфлелъ десертъ ші десоратъ спре а зе зон-
да ші зинека, піциоръз і шовъешъ пе мар-
шнеа звіззлі, окізлі і зе таръвъ ші о ап-
изъ атедеала ші тоартеа.

(*Pensées inédites d'un solitaire*).

I.

Чие ешті тъ? ші центръ че аморвлъ тъ фаче
атъла ръ? катъ съ fie неапъралъ Ѯ тине вре-хпъ спы-
мінтъстопіш misteriш nekxnoskьtъ oamenіlorъ. Фъръ Ѯ-
доиелъ тъ нъ ешті о fiindъ фръмінташъ din ачелла-ші
актъ ші іnsakfleciшъ din ачееа-ші віеацъ ка ші noі. Тъ
ешті зпъ апцеллъ, орі зпъ demonъ, дар нъ ешті о креа-
тхръ зтанъ. Центръ че съ не askanzi natъра ші опі-
шнеа та? Центръ че съ локвешті инре noі че нъ нѣлемъ

a te satisfache nîcî a te încuraje? Daka vîi de la Dâmnezeş, vorbeşte shi te vomă adopa. Daka vîi din infernă... Tă să vîi din infernă! Tă atătă de bîmă shi atătă de pără! Spîrtele răului aă vr'o dată această cîştălăpă dîvînă, shi această voce armonioasă, shi aceste kîvînîe che înalță sămătălă shi-lă transportă la tropiciă la Dâmnezeş!

Shi că toate acestea, Lelia, se afaă în tine ceva infernală. Săpătălă tăă amară deminte chereshile promisiună alături cîştălăreilă lăllă. Șinele din vorbele-dă săntă desolante ka ateistălă: săntă niște momente cîndă facă a se îndoi cîine-va de Dâmnezeş shi de tine însăză. Pentru che, pentru che, Lelia, ești că astă-felă? Che facă că a ta kredită, che facă că sămătălă tăă, cîndă tăădăvintă amorală? Ocheră! că să propună acestă blasfemă! Însă cîine dără emiti că daka kîcerești cheea che zîcă căte o dată.

II.

Lelia, mî e spikă de tine. Că cătă te vădă mai multă, că atătă mai puțină te notă debina. Tă săvăcini pe o mape de înkietădină mi de îndoieile. Semenă cîndă facă o jâkăriă din angrăstirea telle. Mă înalță la ceră shi să calci în pîchioare. Mă răpescă că tine în pînoră radiosă, shi apoi să depină în negrălaă haosă! Nonstopicăoasa mea radăcine nu mai poate dăce lătărea încercări. Sănătătă Lelia!

Ері, къндѣ не преъщеламѣ не пынте, ераѣ аша
де таре, аша де съвлітъ, іn кътѣ ашѣ фі воітѣ съ ін-
ченкиш інвінте-дї ші съ сърѣтѣ 8тѣра імбълтънітѣ а па-
сърілорѣ талле. Къндѣ Kristѣ se ttransfigrѣ іntp'8nѣ пзорѣ
де аэрѣ, ші пъреа къ інноатѣ ла окїи anostolілорѣ съ
іntp'8nѣ fлкідѣ іnfлkъратѣ, еї se постепнерѣ ші zise-
рѣ: — Doamne, къ adevъратѣ fіiіi.8 лві D8mneze8 eшtїl
ші аної къндѣ пзорвлѣ пері ші profet8.8 deschindѣ din
тынте къ souїi съї, se іntrebarь fъръ іndoiealъ къ не-
astimпpѣ: — Acestѣ отѣ че тъблъ къ ної. че ворбените
ка ної, че вине а чіна ішпревѣтѣ къ ної, съ fіe оаре
totѣ ачелла че възгрѣтѣ інвѣлкітѣ іn вълѣ de fokѣ mi
fлmperѣndѣ de snipitlalѣ Domnul? ама fakѣ ші eшtїl къ
tine, Lelia! Іn fіe-kape minatѣ l8 te ttransfigrѣ іnain-
tea mea, ші аної te desnoi de dibinitate snpe a pede-
beni a mea егалъ, ші at8nчi тѣ іntrebe8 kъ snaimѣ да-
ка нѣ eшtїl вре-о пытіцѣ череaskъ, вре-8nѣ profetѣ
но8, Вербвлѣ іnkarpnatѣ іnkъ o datѣ sъvѣtѣ o fomtѣ 8-
manъ, ші te add8nчi ast8-fel8 ka съ іncherчi kredinца
noastrѣ ші съ k8poшtїl іntre ної ne adevъраuї kре-
dincioшtї!

Іnsъ Kристѣ! ачea таре k8uetare p ersonifікатѣ,
ачеллѣ тіпѣ sъвлітѣ залѣ sъffletlalѣ immaterialѣ, ера
totѣ d'аna таї пре s8sѣ de natѣra 8manъ къ kape se
ревestise. Еллѣ ші de pedebenia omѣ, totѣ нѣ пытеа съ
se ask8nз de a нѣ fіi челлѣ d'entiiш dintre oameni.

T8. Lelia, чеea че тѣ sиtїmіntѣ, este kъ, daka
deschinzi din gloriеле талле, нѣ таї eшtїl пічі іn півела
noastrѣ. kazi таї жосѣ ші de кътѣ ної. ші semenі kъ
kazdї a ne domina пытai пріп перверсitatea inimeї талле.

Snpre essemulă, ce este aceea cără profondă, cochetă, ne-stințifică, ce ai petrec stipnea noastră? Poate căne-va îmbi pe Dumnezeu, cămătăș iubescă tă. și anoi să vrăskă atâtă de cărdă fantele lui? Cămătăș împăche căneava același amintesteckă de căpedință săbelimă și de imnitate înțesnărită, același avvintără către ceră și același naikă că inferevolă? Înkă o dată, de unde vă tă, Lelia? Ce misiune de mărturie să de răsăpare împăinătă tă ne uitămintă?

Eri, la ora căndă soarele deschinde din dosară gicăparăvală, înnekată în abări d'apă rămenă alegătoră. Atunci căndă aerulă temperată de o frumoasă seară de ieropă se streckeră prin cosurile tamă, și campana bisericii și rănezia potede tălăpicioche la eko alătă văii; atunci, Lelia, și-o sună, erai că adesea rată să a chevăla. Elăndele laicii alătă apăsără veniaș să moare asăpră-șăi și te încunădrai că vă păflessă mașikă. Okii tăi, înțărcați către bolta aibastă unde abia se arăta căte-va steme timide, strălușiaș de vă fokă săkă. Eș, poeță alătă selveloră și văiloră, askătămă mărturăvală mistepiosă alătă apeloră, tă vătamă la odeadăiunile moi alătă păniloră che abia se mișcaș, re-spirată săvălă profundă alătă viorumeloră selbatice care, la primă zi mai călduroasă che se prezenteșă, la primă rază a soarelui pămidă che îne invită, își deskiidă bobocii de azură săbă măskăvală șskată. Însă tă, tă nu șăpetă la nimikă din acestea; pîcă fluorile, pîcă selvelle, pîcă topentruă nu-dă kieta căzătorele. Nîcă vă obiectă de pre mărturie nu-dă dewlenta simțicăpăle, erai totușă în cheară. Să căndă și arăta spuktakolă în-

кънталъ че се 'ntindea съб пічіоареле ноастре, тъ-мі зі-
севі іпълумъпдъ-ці тъна кътре болта елеpee: „*Điț-te
colo!*“ О Lelia! тъ съснінаі душъ наtpia la, нъ є аша?
Іntrebaі ne Dъmnezeă nentр че te-a віlalъ atъtъ іnde-
lauprъ іntre noi, nentр че нъ-ці таі dъ албеле-ді аri-
pe ka sъ te іnаду la dіnsbla?

Dap vai! kъndъ frіgvlъ че іnчепеа a sъffla ne
mirіche ne sфордъ a къта впъ adъpostъ іn чetate; kъndъ,
attpasъ de вібрърile aчеллеї камpane, te ругаі sъ in-
tri іn вісерікъ kъ mine ші sъ assistі la руга de sea-
ръ, nentр че, Lelia, нъ т'аі лъsatъ? Пентр че, тъ ка-
ре поші іn adevъръ лъkrорі таі diffіcile, n'aі fъkstъ a
deschinde de sъsъ впъ нворъ ka sъ-мі копере a ta fa-
щъ? Bai! nentр че te-amъ въzstъ ástъ felъ, дреантъ іn
пічіоаре kъ спріnчеана kрвntъ, kъ aервлъ seteudъ, kъ
inima вskati! Пентр че n'aі іnченкіалъ ne petrele таі
нвqinъ речі de къtъ line? Hentр че нъ-ці aі іnkрvчі-
шатъ nіnеле ne aчеллъ sіnъ de femeiъ. ne kare pre-
senyu ягі Dъmnezeă я'ap' si іmпuktъ de вtіmіnuzъ, орі
de teppoаре? Hentр че aчea nепъsare sъпервъ ті a-
челлъ dispreudъ de fadъ nentр rіtele kвltvavі nostrъ?
Nъ adopі tъ ne adevъratvъ Dъmnezeă, Lelia? Вії tъ
din kвprinsvрі arzъtoаре зnde se sakrifіkъ la Brama,
саѣ de ne прxпtъrile aчеллоръ тарі rіvrі fъrъ нvte
зnde omълъ іmploаръ, se zіche, sniprlvъ ръvлаі? kъчі
ноі нъ шtіmъ пічі famіlia ta, пічі klіtеле че te-ač въ-
zstъ nъskindъ-te. Nimeni n'o шtіе, ші mistepівлъ че te
'nkonfіkъ ne face sъperstіciouі fъrъ воia noastrъ!

Tъ nesimlitoаре! tъ іmpіtъ! O! asta нъ se поа-
те! Іnsъ sъnpe-мі іn нvtele червлъ, че se face даръ,

în acelule ope terriile, acelă săfămetă, acelă mare săfămetă unde noesiea răspreasă. unde entuziasmul străbăcă, și îl amă căpătă fără ne cumpănde mi ne tăruște din colo de totă ce amă simplită o dată? La ce te rindăi în epă, ce făkăsești că tine-însă-ții, cândă erai akolo, mătă și înțigădată în temură, stândă dreptă ca fapiseala, măsărindă ne Dumnezeu săr'a tremură. sărdă la săntele kantice, nesimțitoare la tămie, la florile desfrunzite, la săsările orgașăi, la loată noesiea sănătății locă? Își căciă era de bine că toate acestea, acea viserikă plină de smede progușări, palpitante de armonie săkă!

Flacăra lăpteloră de apăintă căm se easă de acă și mată în păori de oțală ai belcivinătăi apropinsă, în vreme ce progușăriile de vermicătă trimittează în vîntă grădăoasele spirale ale unui fluturătăriș! Lăptele de avară ame Tabernakolăi căm se înțigă de zvoare și radiente săbă refezătă săkălătoră.

Își căndă preoția, acelă mare și frumosă preotă irlandă, amă căpătă pără este atâtă de negru, și căpătă tață este atâtă de maiestosă, căpătără atâtă de asăperă, și vorba atâtă de sonoră, deschindă închisă ne treptătoare a altării, tăpindă ne tanete launca sa mantuie de katifea; căndă și înțigă marea sa boche, tristă și pătrunzătoare ca vîntul de către căpătă în nația lui; căndă ne zise presențăndă-ne potrivă skinteităriș, Adoremus! atăncă, Lelia, mă simții pătrunsă de o sănă spică. mi. aruncăndă-mă în țenătă ne marăpre, și-amă bătătă nețelătă și mi-amă săsată okii în josă.

Însă căpetea ta este atâtă de intimă legată în

săfărilea și te că toate cărțile celele mari, în cără
tă și în topse și numai de cără cărpe tine, ca să împară
că tine acea emodășie delicioasă; să noate, Domneze să
să mă iepte akm! că să-ți adresă jumătate din aceste
ste amintiri adorăriști!

Tu însă, tu erai în picioare! Tu nu-ți plăca-
sești țenării, nu-ți lăzasești ochii în jos! Cărtătăra
ta săperă se prezentă rache și săptămăna. Assumptia
preotului, asupra ostiei, asupra trădării postepenște:
nimică din toate acestea nu-ți a vorbit. Singură, sin-
gură începe noi toti, tu și ai refuza și răga cărpe Do-
mnușă. Fi-vei oare o pătere mai prea să să de domnul?

E bine! Lelia, Domneze să mă iepte încă o
dată! Într-o momentă o creză și păcăi erau și a-
mă petrecute de la domnul omagiu și spre a lui-lăzări
cie: atât de multă mărturie lăsată și mă zinăi și să-
junga prin păterea ce era în tine. Băi! că să s-o păre-
șăpisească, nu te-amăi mai văzută nici o dată atât de
bellea. Numidă că sună din statul de marturie alături
de veriază lângă morminte, nu mai aveai nimică pătmă-
tescă. Ochii tăi străluciau de un fokă înțeleștește, mi
sfîrteni la chea măre, de pe capătă dedești la o parte
pătrală cără negru, se înțindea, săvârșită de orgoliu și
de țenă, mai prea să să de trădăre, mai prea să să de
preotă, mai prea să să de Domneze însăși.

Acea profunditate de impietate era săpătă-
toare și, văzindă-te astăzi felii și săvârșind cărătăra
săpătă că este începe noi mi ceră, totă că era akolo
se simțea mikă. Milton văzândă-te-a oare căndă săkă-

atâtă de nobilă și atâtă de frumoasă fruntea fălmîpană a apelorălor săă rebeamă?

Кăvine-se să-ști spusă toate spațurile tele? Mi s'a părăștă kă'n momentulă kăndă preotulă în pîchioare, pediculă simbolulă kpedingei năste kauetale noastre încăinate, te văză înainte-i în pîchioare ka din-săă, singură kă din-săă mai sășă de kătă toqă; da, și s'a părăștă kă atăpăci kăkătăbra-ă profundă și sevără intumisindă imnasiile-ă kăkătăbră, s'a lăsată în josă sără voia lă. Mi s'a părăștă kă acelă preotă se păziă, kă tăna-i treptăruindă nu mai părea cine săntăă notără, și kă văcea i se stinăea în nea. Fost-a oare aceasta săă visă amă imătinării telele tărbăpale, sau kă în adevară indigneitatea încekase ne ministrulă chelăvi. Prea-înălătă kăndă te-a văzută astă felă persistindă și opinea eșită din răpă-ă? Sau kă, tămentată ka mi vine de o spanie amăchinară, a krezătă poate kă vede în tine săă-che săpranatără. O pătere evocată din săntăă abisă, ori o revelație lărimisă din ceră.

III.

Че-ști pasă de aceasta, жите поетъ? Пентр че вреи съ шти чие сантă ши de сnde винă?... Santă пъскатъ ка ши тине în vallea лакръпелорă, ши тоу свинтвари че се тирълкă не пътнитă сантă frajăi шеи. Dar este oare atătă de mare пътнитăлă aceasta, че о къчетаре-лă квиринде, ши амă кървă үирă о pondereлăлă

face în smagia de căte-va zile? Ce săkru săpanie și mistepiosă poate să începo să exista și sănătatea? Căpește înțelegerea așa de mare și încințește înțepoare să fie sănătatea așa și sănătatea sănătății? Căpește înțelegerea așa de mare și încințește înțepoare să fie sănătatea așa și sănătatea sănătății? Căpește înțelegerea așa de mare și încințește înțepoare să fie sănătatea așa și sănătatea sănătății?

III d'aușă și fostă năskată în cheea-l-alță este permitere, totă apă și fostă și atunci păcino disperingă înțepătirea mea și mine. Amândoi condamnați și săsesci, amândoi debili, inkomplicuți, vălăpărați de toate plăcerile noastre, totă d'aușa în neastămătără, nesăcuiști de o sepișire săpătă păcine, ne'păcălată afară din noi, eață-ne destinata comunității, eață ce ne face de sănătatea fraudei și soți ne pătmăță de essală și de sevilită.

Întrebă daka sănătăț o sănătăț d'auță nașterea de către tine! Crezi că kă eșă nu săsesci? amă văzută oameni mai săvinărați de către mine prin a loră condiciune, kapi erau că mătășătă mai păcino prin karakterul loră. Toți oamenii n'aș săcălatea de a săsesci în același gradă. În okii marilor aptețiche au și trăsăriilelor noastre, aceste varietăți de opranisape sănătăț prea păcino săkru săpătă îndoială.

Pentru noi a căroră vedere este atâtă de mărunătăț, trechetă mezietate din viața noastră înțepătă și ne essamina sănătatea așa și a însemnă năpădile la căpește sănătățea infecționă căndă ni se descorepe. Toate acestea ce sănătăț înaintea lui Dumnezeu? Cheea ce este

Înaintea noastră dispărința între fiorele de earfă ame
lăvezii.

Pentru aceea nu mă rogă la Dăunătorul! Ce să-l
ceră? Să-mă simtă destinata? Arătă de mine. Să-mă
deasă păcate de a mă lăsată că dăunătoare tenele? Așa
nu s-o sănătate sănătatea mea, și mi se pună să serui că din sănătate.

Întrebă daca adoră spiritul răului? Spiritul răului
răului și spiritul binei, este unul și același spirit
spirit, este Dăunătorul; este boala neconoscătoare și
măsteșteoasă ce este mai prea sănătatea de boala noastră. Bi-
nele și răul, sunt distincțiuni ce nu le are în comun creația
noastră. Dăunătorul nu le cunoaște, prețindându-lă
picioarele sănătății infecția. Nu întrebă dară picioarele
picioarele infecției desprință secretele destinate tenele.
Cie arătă nădea să imi sănătatea că totuști arătuții neîncercă
căndă mai prea sănătatea căndă mai joasă de căldura sănătății
noastre. Poate, nu căuta sănătatea aceasta profundă misterie;
anima sa este săvârșită că a ta, tu o arătuță, o spălă-
măngi și sondănd-o astăzi fel. Iea-o drăguță cheea ce este,
drăguță o apără cheea sănătății auiteantă. Daca o întrebă
atăță de zevără, ea se va pestrița sănătatea și nu va
mai cădea și se desküde.

IV.

Asupra mea soalăcioră din lăzile tenele pentru
amă esprimată-o foarte frankă, Lelia; amă vălăpereată
săvârșita nădoare a sănătății tăii. Beză că, Lelia, și

еъ сънтъ преа непорочитъ! Креzi къ амъ assъпръ-ци о-
къвълъ кърпосъ амъ сънъ filosofъ. ши te атъщешти. Daka
н'ашъ si simдитъ къ сънътъ амъ тълъ, къ de ачи 'nainte
esistinuа mea este іnvіtчiblъ легатъ kъ a ta, daka іn-
tr'єnъ kъvіntъ nъ te-ашъ si іvbiтъ kъ pasiоне, н'ашъ si
авълъ аздачия съ te іntrebъ.

Astъ felъ ачесте препъзъръ, ачесте inkietъdinъ че
амъ кътезалъ а ци le sъnъpe, тогу къдъ te-аъ възълъ se
іmpъrtъweskъ de dіnsele. Se іntreabъ възълъ не алълъ
kъ mіpape daka ешъ o esistinuа шаледиктъ aъ прівіле-
шиятъ, daka se kъvіne a te іvbi saъ a se teme de tine,
a te приими saъ a te pesniоне; гросомапълъ вългъ ши
емъ юшъ непде непъзареа sъnъpe a se okkъпа de tine.
Емъ nъ прічепе espresiонеа tъrъzъrelоръ тале піcі so-
nълъ вочеi тале, ши, daka va лva чіne-ва a minte лa
баснеле абъкърde кърора ешъ обіектълъ, веде kъ шi а-
честъ попълъ п'ачи stъ a se пnъne iп цепъкі ne въnde
тречі, saъ a te konжъра ka ne вълъ fіaцелъ. Intelli-
uiпdеle mai iпълдate te obzervъ kъ лvare a minte. въне-
ле de kъrpositate, алъле de simpatiъ; iпsъ піcі вна nъ
-ши face ka mine o kestіonе de vіeaцъ шi de moapte
desnpe soлкъdіонеа проявлетеi; nъmaи eъ amъ drеptълъ
de a si аздачiosъ шi de a іntreba чіne ешъ, kъчі o
simлъ intimъ, mi ачеastъ simdіchne è легатъ kъ a esi-
stinguei телле: eъ fakъ d'achi 'nainte напte din tine, тx
m'ai fіpatъ kъ totълъ fъръ шtipea ta noate, iпsъ iп sine
eatъ-mъ asserbitъ, nъ maи sъnътъ амъ тeъ, sъffletълъ
meъ nъ maи noate tъri iп sine. Dъmnezeъ шi noesiea
nъ-и maи sъnътъ de ажженсъ; Dъmnezeъ шi noesia ешъ

ts d'aci 'nainte, și sără tine nu mai este noesie, nu mai este Dămnezeu, nu mai este nimic.

Săspene-mi dără, Lelia, șindă că vrei să te ieasă de peță o femeie și să-și vorbești că și către eșala mea, săspene-mi daca ai pătrea d'a iubii, daca săfătulă tău este de foarte aș de rău, daca săndă-mă ție, săpă kăm amă săkătă, mi amă trăpată neapăreată aș înțintărea; căci eș n'o știu aceasta, și nu mă știu sără săptămă la kappiera neknoskătă în kape amă a te urma. Această viitoră este învălita de niște nori, căte o dată sătrăuă soarele, căte o dată înțepăcoșă că aceia che prevedă vîzelă și askandă făcăreala.

Închepătă-amă oare vîeașa că tine, aș amă să-săt-o că să te urmează în moartă? Această ană de patru mi de înnochiță che săntă în urmă-mi ei să-ți bestezhești să saș ei să-ți înținești? Knoskătă-amă eș sericirea mi staș s'o nepdă, opă, neștiindă che să fie ea, staș a-kăm a o răsta? Anuii aceia sără prea frumoșă, prea speskă, prea skavă! Însă sără și prea lină, prea obskoră prea stepnă! Che amă săkătă eș, de cătă a vîsa și a-aștentă, și a spina, de căndă săntă în lătu. Oiș să prodăkă în fine? Făce-bei să din mine che-va șarpe săă de nimică? Ești-voi eș să din această plătitate, să din această repaosă che 'nchepă a mă aștează? și ești-voi că să mă 'nălădă, opă ka să deschindă?

Eată che mă întrebă în fie-kăre zi că neastămpără, și să nu-mi pesușnă nimică, Lelia, și semenii că pîci nu-și pasă că este o esistingă în cestioane înaintea ta, o destinată închepinte la a ta, și desupra kape ești

datoape de aici înainte a da cărțintă înaintea lui Dumnezeu! Nenăștoare și distpectă, aici nu să tuțna ne căpătălaă katenei melle, și ne toată klină la vîndă, țăză și kază.

Ne toată klină, sprijinindu-te de a mă bedea singură și abandonată, mă văză în nevoie și te cîntă și te sfordă ca să deschizi din acelă rea vînă necrenoskăte unde te aveai și fără mine. Cred că Lelia! căci ești de ferice, având sănătatea astăzi felică de lăberă și nătăndă visă singură, își singură, își singură! Eș nu mai pot să te iubească. Nu mai te tine să iubească. Totuși așezi grațioșii tăi și frumuseței, totuși așezi apărării în băstămintele femeiești ce trăiești prin vîzelile melle, aprobându-mă florile și sărbătorile, să să dăsă. Nu mai vînă pînă în beriere, pînă în somnă. Ne tine de acasă înainte, totuși ne tine, te vădă pallidă, lipsă și silențioasă, alătorea că mine, să să încheră mă.

Suntă foapte misericordă! situația mea nu este oprimăriș, căci nu e vorba să întreacă nămașă pentru mine daca sună demnă de a fi iubită de tine; și nu întreacă nămașă daca și tu ești cănăbîlă dă iubi săpătă, și că dorești skotă așează vorbă, atunci e de oprimă — kreză că nu!

O Lelia! astăzi dată pesnănde-bei tu? Acasă trempăriș că te-am întrebată. Măiine așa și mai pot să te întrebă tu și prepnădări și ximere. Măiine poate nu-mă va mai rețineea nișăcă, pînă a mă teme, pînă a supea.

V.

Че копілъ єшті! авіа та аї пъсквітъ, ші те гръбешті а тъї! къчі катъ а-ді о сп8не, та н'аї тъїтъ інкъ, Stenio.

Пентръ че даръ съ те гръбешті атъта? Тє темі оаре къ п8 веї ажжонце ла таlediktвлъ ачелла skopъ 8nde къдемъ тої? вені-веї съ те sfърімі ші та ка чеї-я-алді. Н8 те гръві даръ, не ла skoalъ п8 преа да к8 okії, ші тречі кътъ таї тързії веї п8tea прагвлъ skoalеї 8nde se інваџъ віеаца.

Ферічітъ копілъ, че іntreabъ 8nde ё ферічіреа, k8m ё fъkвtъ, daka а r8stat'-o, daka ё kiematъ а огъsta іntp'o zil! О профандъ ші предіоазъ пештиіпцъ! Н8-ді воіш pesu8nde, Stenio.

Н8 те teme de локъ, еә п8 те воіш оімі пін'аколо, інкітъ съ-ді сп8нъ 8п8 sinr8р8 л8кр8 din къте вреї съ штії. Daka і8beskъ, daka потъ і8ві, daka-ді воіш да ферічіреа, daka s8ntъ 88пъ, орі перверсъ, de te веї фаче та маре nріn аморвлъ тедъ, sa8 te веї пітічі nріn indissепінца mea: toate ачестеа, веzi та, s8ntъ о штііпцъ temerariъ че D8mneze8 ді-о реf8sъ ла annії tъї, ті пе kape п8-мі ieaptъ а-ді о da. Ашteантъ.

Te біne-к8vintezъ, ж8не поетъ, допті іn паче. Zioa de тъїне вені-ва беllъ ка ші челле-я-алте зілле аlle ж8пeдеї талле, орнатъ к8 чea таї маре fачере de біne а Проведіндеї, въвлъ че ask8nde віitorівлъ.

VI.

Еаъ към респектънzi totъ d'акна! Е ѿне! тъчереа та тъ facе а пресимді astъ felъ de дхрепі, inkълж ажънгъ а-щі тълукті de тъчереа та. Къ тоате ачестеа stapea asta de нештиицъ че о kреzi atълж de двлче, е-сте sълъмънълоаре. Lelia; о traktezі kъ o desprezvitoare ышкріпцъ, nentрs kъ n'o kъпошті. Копилъріа та a nstълж a se stpektra ka ші a mea; insъ пріма пасионе че se apprinse in sіnхлъ tъл n'a fostъ in лаптъ, krezъ, kъ агониеле че sълтъ in mine.

Фъръ іndoiealъ, aі fostъ і8біtъ mаі 'nainte de a і8bі ші tъ. Inima та, ачелъ tesaэръ, не каре, ші рече de ашъ li fostъ алъ иштілълві, іn цепнкі ші atънчі ашъ імплора. inima та sъ fepintе kiematъ de алъ initъ; tъ n'aі knoskълж і8рmentele целосіеї mі але fpi-чей; amорзълж te аміента, fepіchreа se ръпезia la tine, mі ці a fostъ de ажжкнзъ sъ konsimді a si fepіche, a siamatъ. Ns, tъ n8 шті че sъллеръ e8, kъчі алъ felъ aі avea pieta de mine, nentрs kъ emtіевпъ: fantele тал-ле o іnbedepeazъ, de ші ворбеле-щі o tъгъdieskъ. Въ-зтъл-те-амъ іndвлчндъ sъллеріпде вулгарі, възтъл-те-амъ практикъндъ kapitatea Евангелія kъ ръкъчіосълъ tъл sъpprіsъ не вазе; nstрindъ ші іnvestindъ ne челлъ голмъ mі fытътъндъ, ші totъ arътъндъ insъ 8п8 8ріcіosъ sчеп-тисімъ. Ешиі въпъ, d'o въпъtate natівъ, іnволвntарівъ, mі ne kare речеа реflessiоне n8 поате sъ-щі o iea.

Kъндъ aі шti kълж тъ facі de nенорочилъ, aі a-

vea komnasiune de mine; mi-al sunte daka se kavine sъ trъeskъ, opri sъ moră; mi-ai da nemaï de kulte sepi-chirea che imbatъ, að raujneea che konsonъ.

VII.

Chine è otvrlъ acelia pallidъ che-lă vădă akom arătndă-se ka o visiune sinistru în toate lokurile unde ești tă? Ce te va evă? De unde te cunoaște? unde te-a văzută? Pentru che, în prima zi kündă se arătă aici, străbătă mădumea ka sъ te vază, wi îndată skimbashî kă dinsoră vă spistă săppisă.

Отвръ ъsta тъ пъне în neastămpără shi тъ сперъ. Къндă s'annropi de mine, mi-e spiră; daka bestă-mintea лătă attinute p'ahlă teă, черкă vădă de komodumpe elektrikъ. Este, zică tă, vădă mape poetă che nu se dă laumii. Marea лătă frunte revetă kă adevărată penită, însă nu aflu eă ne dinsa acea năpritate che reackъ, acea razză de entusiasmă che kapakteriză ne poetă. Отвръ ъsta è tăkătă wi desorantă ka Hamlet, ka Lara, ka tine, Lelia, kündă susțepă. Nu-mi plăce mie sъ-lă văză ne'ncetată totă lăngă tine, asorbindă atenționea ta, făkindă monopoliu, ka sъ zikă asha, toată văpa-vănu che reseveră pentru sovietate, wi interesără pentru laikrile șinane.

Штий kъ n'amă drpentă de a fi uelosă. Aşa, cheea che susțepă kăte o dată, nu-ju o boiă sunte. Însă тъ doape (asta mi è iepată) sъ te văză înkonfiabilită

de aceea largobrъ infăcintу. Тă, atătă de tăistă a căm, atătă de fără kărauă, tu ne kape e datoreă chine-va a te pîne nămai că speranță shi că dălăi promisiună, eată-te săb kontaktulă și existență bestezite shi desolate. Къчă omulă ūsta e șăskată de săfălareea pasivității; năcă o speskeuă de жăneuă nă-i mai coloară trăsărulele împetrite, găra lai nă mai știe a săppide, shi față nă i se înșeaftează năcă odată; vorbește, țăbălă largrează din denpindepe, din adăcheră-a-minte. Însă principiuă vîneyă e de tăltă stinsă în pentruă lai. Suntă sirură de aceasta doamna mea; tăltă amă obzeruală ne omulă ūsta, amă pătrunsă misteriează în kape se învăluie. Daka-udă sunte că te iubescă, minte! Ești nă mai poate iubi.

Însă aceală che nă simte nimică, nă poate oare năcă inspira che-va? Astă e o terpăiă kesiune che o desbată de tăltă, de kăndă trăeskă, de kăndă te iubescă. Nă tă potă decide a kpede că atătă amoră shi atăla noiesie emană de la tine, fără ka săfălătă tăă să askăpăză kăminăză loră. Omulă aceasta arătă atăla spiră din porii săi, întipărește în opă-che-lă apropoie o astă-felă de penităție, încălă esemplătă lai tă konsoală shi-mă dă kărauă. Daka ai să avătă inima moartă ka dinsătă, eș nă te-ashă să iubescă, ashă să avătă sunătă de tine, cămă amă sunătă de dinsătă. Ihi că toate acestea, o! în che nedeskărkaabilă dedală răușinea mea se kincheză. Тă nă te împărătășești de sunătă che-mă inspără ești. Тă semenă, din kontpa, altpasă kătre dinsătă principiu' învinăcăbă simnătă. Suntă momente kăndă văzindă-lă trecindă că tine prin mizlokuă sărbătorișoră noastră, amănduoī atătă de pallizi, atătă de gravă,

atăță de distractiū în mijlocul său che se învîrtește, alătăr femeilor che pîdă, și alătăr florilor che șvoară, mi se pare că, singură împre poți tu și, nămașă voil amindaoi nălegă a vă îndemne. Mi se pare că o dăperoasă asemănăpare se stabilește împre simțicăpările voastre și însăși împre trăsătrale feței voastre. Nă cunova similitudină pestriștii împrește ne întânekoasăle voastre frumoși achestă aeră de familiă; aș sărbătoră așezăla, Lelia, și apăsă că aderărată spate? Toate, în a ta esitătingă, sănătă amă de mistere, încăță eată-mă la toate sănnoșidăriile.

Da, sănătă zilele căndătă înkpedințează că-i emul săroră. E bine! voiaș săvîră ka să pricină că țelosia mea nu este nicămică, nicămică copilăriească, eș nu săfără; mai puțină că achestă idee. Nă sănătă mai puțină vălnerată de înkpedepea che-i arăză mi de intimitatea che domnescă împre elă și tine, che ești atăță de rache, atăță de peserătă, atăță de neînkrezătoare vne-oři, mi nică o dată către dinsău. Daka și e spate, Lelia, che fruntă ape elă mai multă de călătă mine assupra ta? Kreză că eș te iubescă mai puțină kăpată de călătă dinsău? Kreză că te-ai săi și iubită că mai multă tinerăcă, solnicitădine mi respectă, de mi ai să fostă săroră? O! de che să nu-mă săi! N'au să avătă desupe mine nică o neînkpedepe, n'au să denerătă că dispreță ne fierăpe minătă simțimentulă kastă mi proiectădă che-mă insuiri! Nă-șă iubescă chineva săpora că pasăre, căndă ape sămătădă pasională mi o săroră că tine, Lelia! Înțețimintele sănătăi, kape aș atăta nătepe assupra naționaloră de pîndă, che sănătă oare ne lărgă așezăea che-nă

“Le făvrează cherbulă în tesașrulă misteroaselor sălă
simnări?”

Nă, daka ellă și e frate, nu te iubește mai
multă de cătă mine, și tu nu-i ești datoare mai multă
înkpedepe de cătă mie. Cătă e de fericire ellă, ma-
zedicță, daka-și plânce și a-ți sunte șăfăringidere tal-
le, și daka ape ellă pătrea dă le îndrăzni! Băi! tu
nu-mi akkopdeză nici însășii drapelul de a mi le
împărăști! Păcinoă lacră săntă dară ești! Amorulă teș e
dară de prea păcinoă preudă! Săntă dară sună conilă
foapte dezelă și foapte nefolositori înkă. pentru că-și
e teamă a-mi înkpedindu-o măică napte din sarcina ta.
O! disgraciată săntă Lelia! căci ești și tu, și n'ai vă-
sată nici o dată o lacrămă în sinăru teș. Săntă zimă
în kape te sfordă și voioasă că sună, că și căndă
ai avea teamă să nu-mi băi sunte grădăte lăsândă-te că
totulă în sipeaska ta dispoziție. Ax! astă e o delika-
teză foapte insălcă, Lelia, mi kape adesea mi a fă-
kătă multă răbă! Că din sănătuș nu ești nici o dată voioasă.
Bezi daka amă kăvintă să fiș uerose!

VIII.

Amă apătată skpisoapea ta omăiă che-lă pă-
meskă n'acă Treninor, și cărăia adevăratălă păme
mai ești singură-lă și. A similită atătă de multă in-
teresă la șăfăringidă ta, și este sună omă a cărăi ini-
țiu e atătă de conuștimitoare (acheastă inițiu che tu o

krezî moartă!), înkâtă m'a autopisată a-dăi înkpede se-
kretară și.

Bei vedeau dară kă nu se poartă că tine că
k'șnă copilă, pentru că sekeră că aceasta este calea mai
mape din către ună omă noată înkpedindu-a îlăi omă.

Шi mai țintăi și aici căsa intepesiră că simă
eșă pentru Trenmor. Omă că aceasta este calea mai nepo-
rochită din căci amă întimpiată vr'o dată; pentru din-
săză, n'a mai remasă în fundală cănei pîcă o pîcătăru-
de amărăcăpă ne kare să nu fi desecat'-o; ape dară
assăpră-șăi o nemărcăpă, o înkontestabilă superiori-
tate, ne a neporochirii.

Шtăi tu ce este neporochirea, жxne? Tu abia in-
tri în viață și-i simă primulă tăvărări, năspînile
și se revolă, își iudeeskă tîșkările sănculeți, își tăvă-
ră paracea somnărită, deșteaptă în tine simăcăpă noăe,
înkietădină, tărminte, și aceasta o nătmăști tu, saffep-
ipe! Krezî că ai priimătă marele, terribilă, solem-
nălă vîntesmă alătă neporochirii! Săffepă, este adesea
pată, însă ce nobilă și prerecioasă saffepină este saffep-
ingă amorărită! De căci noesie nu mai este ea sop-
ăcute? Cătă este de călduroasă, cătă este de prodăklivă,
saffepină ce o noată spăne chine-va mi desupre kare
noată a fi plânsă!

Însă aceea că să o înkiză, căci și astă felă
kade băstăteamă ne tine, aceea că să o askană în
fundală reperkălă ka ună amară tesătură, aceea că nu
te apăre, că te îngădui; că n'are lacrăme, pîcă răuă,
pîcă visăruie; aceea că ne închetă veriază, rache și pa-
ralitică în fundală înime! aceea că Trenmor a dese-

кат'-о, ачеа este същепинга къз каре елъ възлеа а се лъбда инaintea язи Dумнеzeш вън зиоа жъдекъци! къчи инaintea оаменіюоръ катъ с'о askвонзъ. Askвонъ istopia язи Tremor.

Елъ а intpatъ вънешъ съв ниште фунесте аз-спиче, къз тоате къ 'н окї оаменіюоръ destinatъ съв ера de инвидиатъ. S'a пъскатъ богатъ, инъ богатъ ка вън принципе, ка вън саворитъ, ка вън жидовъ. Пърингци язи se инавдциеръ прп авжекуциона вънчалъ; latъ-сеъ фусесе amantъ вънч рецине галант; швътъ-са фусесе серва ривалъ салъ; ши findъ къ ачесте търпитедини ераш ин-бръкate къ номиноазе ливреи, findъ къ ераш ребестите къ титлъри номиноазе, ачеи крътесані авжекци каксасеръ маи твлъ инвидиъ де кътъ диспредъ.

Tremor авордъ даръ лътка de timpricъ ши съръ обстаколъ; инъ вън estatea къндъ вънъ селъ de ръ-шине паивъ ши de лемере modestъ face не отъ а маи sta вън pragъ, съблетъвъ съвъ съръ жъпецъ se anpronia de banketъ съръ търбяраре ши съръ кръпоситате; ера вънъ съблетъ inkватъ, innopantъ, ти плинъ инъ de ниште in-soningi нападоксе ши de орвиръ съперве. №-и dede-серъ къпощинга вънчалъ ти а ръдия: familia-и s'a te-mятъ de ачеаста, ка път към вънъ съвъ desupreцътъ de динсъвъ ши ренегатъ. Імъ инвъдзасеръ към se kientve-ште авръвъ вън чичеръ фриволе, вън ostentacъне stvpidъ. Імъ креасеръ тоате нечеситъцие false, имъ инвъдзасеръ тоате datopiele челие false каре addatkъ ти пътрескъ ми-сепия авквиюоръ.

Инъ daka пътвръ а-лъ атъци asskвора въртвдюоръ нечесарие отъвлъ, пътвръ челие пътминъ а-и skimba

ші наструа instincteloră. Аколо лăкрапреа деморалізътоаре сă небоиă а sta în локă; аколо сăмалеа втапъ а коррупциинă dette de divina immortalitate а креацiovнă интелектуале. Simimentulă тăндриеи, каре nu е аята de кътă simimentulăфорцеи, se револтъ контра fanteloră este риопе. Tremor въз snектаколулă сервitudinii, ші nu пăтă а-лă сăмепи, пентрă къ опи че ера дебилă i fъчеа snaitъ. Stopcată а приими să nu kăноaskъ пічі о віртте, аблъ iп sine kă че să pesnîngъ totă че mіosia а тінчівне ші а фрікъ.

Nătrită iп ввпхрі false, ынвъдъ пътai despărareа ші vanitatea че serbeskă спре а ле pierde; nu интеллесе пічі nu тоарă infamia че ле грътъдеште ші ле реноеште.

Наструа ші аре misterioasele same тізлоаче, tesaуреле same nedeseкавиie. Din комбинареа челорă таi віле элементе ea fъчеа а еші adesea че таi инавдите prodăcuiовнă. Кă тоатъ инжосипеа familiie same, Tremor se пăskase таре, iпсă aspră, віртосă mi терріблă ka o форсă destinație спре лăптъ, ka впвлă din ачей арбрі ai desертulă че se appără de făptуне ші de віртеже пріп skoарца лорă чеа рăгоасъ ші рăдъчине obстinate. Червălă i dette intellіgiua; instinctulă divină ера iпtр'insălă. Infraziunele domestiche se sfорцаръ а nіmіci ачелăi instinctă de spiritualitate, ші амăпгъndă пріп батжоквръ fantasmele черешти че se ретъчіаă iп префіорулă леагъпвлă săă, ылă ынвъдаръ а къла simimentulă esistinđeи iп тăлăçtirile mateриале. Desvoltatărъ iпtр'insălă ne animală iп тоатъ făra-i selvatică, ші nu пăтăръ face аята лăкрап. Animalulă iпsă-ші ера

побіліш ін ачеастъ креатівръ къ пътере: Trenmor ера астъ фелъ, інклътъ desfъtъріле desopdinate продвчевак інтр'інсвръ таі твлътъ esaltarea de кътъ desekarea пътерілоръ.

Бедіа бръталъ і addвчea о sгffеріцъ fрrioасъ, о нечесitate nestinцівілъ de твлъгшірі амле sгffиетвлъї: твлъгшірі неквппоскътъ ші къроръ нъ ле штия пічі пътеле! Пентръ ачеаста тоате плъчеріле яї se іntорчевак преа kріндъ іn тъні, ші тънія sa іn дррере. Інъ че дррере ера ачеа? Trenmor къста іndешертъ касса ачеллоръ лакръмте че къдеак іn fандълъ купей салле я оспъцъ, ка о плоаіь de temnestate іntr'о zi арзътоаре. Se іntреба пентръ че, къ тоатъ аðдачіа ші е-перфія 8пеі ларце організърі, къ тоатъ sъпътства-ї ін-автерівілъ, къ тоатъ аспрімеа кауціюлоръ ші ферме-татаа desnotismъї sъбъ, пічі 8на din доріндеяе салле нъ ера азиатъ. пічі 8п8лъ din тріумфъріле салле нъ іншияа дешертълъ зіллоръ салле.

Ера атълъ de denapte de a debіna адевърателе нечесітъді ші адевърателе факультъді амле siндеі салле, інклътъ інсв-ші din конілъріа sa авеа o stpanів певчи-нів. Іші імағина къ о fatalitate плінъ de връ se яъса ne dіnsвrъ, къ мінкъторвлъ неквппоскътъ амъ евенімен-телоръ ілъ яъсе іn връ інкъ din сінвлъ тъмте-сеї, ші къ ера destinatъ a se snъла de піште пъкate de kape нъ ера kъшаbілъ. Se ршіна kъ este dalopъ паштереа яа піште kрptesanі, ші zіchea кътъ о datъ kъ sinгvra вірлste че таі авеа, тъндриа, ера 8п8 вльstemъ, пен-тръ kъ ачеастъ тъндриі se ва sfrpіma falaлъ іntr'о zi nprii връ destin8.ї.

Astă felă frica și blasfemulă era să sinigurale reflesse че-ї шай речесесеръ din ячіріле черешті: reflesse спытимінъ тоаре, сантъ а оаменілоръ, брігірі алле зпоръ креері тарі ші повілі че-ї кошпимасеръ съб diadema стрімтъ ші греа а толлічівпій.

Mindile de pîndă че assistaserъ ла katastrofa ляі Trenmor аă fostă remasă віміте de felulă de про- fetій че авасесе не възеле ляі ші каре с'а реалісалă. Н'аă пытатă съ пріїшеaskъ ка о опдine настрадаль а ля- крірілоръ, ка үпъ пресимтименлă ші үпъ капътă inevita- білă, ачеастъ історія трафікъ ші докрепоасъ, къріа і въ- звасеръ пътai феделе естепне, палатлă ші карчереа; ү- пълă че арътасе пътai просперітата падъ de лартъ, ші алла че deskonepi пътai aronia askансъ.

А інвъда каі, а денпіnde никері, а ті інконюз- ратă, фъръ съ ле къноaskъ ші фъръ съ ле аппредвіaskъ, de онере de apte челле шай етероцене, а пытре kъ ляksъ о ліврее відюасъ ші feneantъ, kъ таі пыцінъ къръ ші аморъ пічі кътă de o droae сероче, а тры іn ветă ші іn віоліцъ, іn үрлете de zъбоі kъ гъра съпуроасъ, іn кънтечеле орциеі ші іn үріта въквріль de семеі склаве авраліві ляі; а факе прінсоаре не авереа ші не віеада sa ka съ ворвеaskъ ляшма de дінслă: astă felă фъръ ла інченятă петречеріле ачестій іnfoptнатă п.п.п de аввдій. Барба пы-ї kрескъсе інкъ kъндă ачесте петре- чері іллă ші desrѣstасеръ. Ларта пы-ї таі гіділа в- pekia, вінслă пы-ї таі інкъизія червлă гъреі, червялă іn агоніі пы таі ера үпъ siuktakolă de ажжунсь тіш- кътопъ nentрs instinktele ляі de kрэzime, instinkte че sънtă іn һогі оаменії, ші каре se desvoltă ші kрескъ

къ тълдътвріле че оаре-каре nosișe пе indenendinte ші fopte seamъпъ къ ле пыне л'адъностіреа леçілорð ші а ръшипії. I плъчea съ-ші батъ къїнії, mi neste пы-
динð ыші бътв ші prostitvatele. Къптечеле ші рісъ-
ріле лорð пы-лв таі insufflare, інжъріеле ші ціпетеle
лорð ымъ таі dewtentarъ пыдинð.

Къ кътв se animalv в se desvolta in kreeerій лві апъзації, къ atvтv Dymneze в se stinuеa in тоалъ fiinga. Intelliqencia inaktivъ simgia піште пытері fъръ skonv, inima se podea intp'vнð өрітв fъръ терменð, intp'o sаf-
feringu fъръ пыте.

Tremor п'авеа nimikv a ізві. Іn пре ціврвлv лві totzv в ера вілв ші коррвтв: пы штіа vnde ap' si пытв агла піште ініміе побіле, mi пічі пы шаі kpedea ачеasta. Despreuzia totv че ера skvпvttatv, i snvseserъ kъ sъръчія паште invidia, ші despreuzia invidia, пентv kъ пы прічепеа kъ ea sаffere sъръчія fър' a se револта. Despreuzia штіпца: пептv kъ ера преа tъr-
ziш ka съ-ї прічепіш fаулеріле de bіne; пы-ї bedea de кътv ресватatele апplіkабіле la indvstv, mi i se пъ-
реа шаі побілв а ле кътпъра de кътv a ле bindе.

Sanienції ымъ addvchea в а коміштиміре, ші ap'
fi врвтv съ-ї skoauv din sъръчів nentv kъ sъ ле dea
тълдътвріле віеці. Despreuzia іndemnіcіvnea, пентv
kъ еллv авеа пытері пентv desopdine ші aaslepitatea
о лва drpentv nentvningv; ші in mizrokvlv ачеллеї вене-
радівні оаре кътре аваџії, a totv аморвлv ачеллв de
skandalv, ера o inkonsekvningv inesplіkabіlv; kъчі des-
гвstv венise a-lv kъста in sinvrlv sърътvорілорð salle.
Toate елементe fiinga salle ера в in лвntv впеле къ

алеле. Detesta ne oameni mi lacruriile che-i deveniseră nechesarie; însă pescuindea totă ce ar fi putut să sъ-ăză abătă din cîine maledictă mi să-i aline angoștiile secrete. Neste cîrindă îmă apărăcă să se fejă de tărpare, mi se părea că templul să de așa, atmosfera-i de voleptății i-aș deveniță odioase.

Îmă văzără sfîrșitul său-mi tobilele, oglindele mi statuile în mizlocașă orăriilor salme mi așteaptă-le ne sepestră la popoarele pescuindă.

Îmă văzără întîlnindă-mi lacruriile săptămâni semănăndă-și așa că nu oia, sărăcă și skonă de căldură și se sănătă de dinșă, încălindă-mi masa și măncărurile că fiepe mi sănătă, și așteaptă denapte de dinșă în tina drăgușoră ne femeiele încăpătate că săpătă. Lacruriile loră și plăcereă sănătă, mi căndă le mărturiea kpedea că astăză echipăneamă așa că în aceea și spălă dărești căndă mi sănătă sărăcă; însă îndată revinândă la stătățea realității, făcă însăpicătă de astăzi sănătăitatea și plăcere în mizlocașă sănătă așa de mare așteptări mi săpătă. Făcă în grădinile salme desepte, sfîrșită de nechesitatea de a plănuie; însă nu mai avea lacruri, nici sănătă că sănătă pîcă inițiu; assemenea prekavătă n'avea pîcă amără, nici sănătă Dămnezeu; mi achem krisi sănătătoare se termină, dăpă nimite konvulsioni spinație, printre sănătă somnă mai puță de căldură moartea.

Stăz aici astăzi. Eitatea ta este aceea a intenției, mi ai fi soapte tape sămîlă căndă și ai sănătă nămați împăzăzi totă secretează și Trenor.

Boiă să lasă această parte a istoriei temei așăi făcă impreună: înțelege și boiă sunte remășindă.

IX.

Așăi drepitate să mă ieș kă înțelegă; căea că așăi mă sunte în mirare și mă îmbrățișă. Însă mă ieș drepătă foapte intepăsată daka kreză kă sună așa mișcătă de sekeretele așăi Trenmor. Totă ce mă îmbrățișă mai multă este a ta judecătă. Ești dară kă multă mai pre susă de oameni daka trătescă așa de vînoră kriținile che komitte chine-va către dinșii? Keslișpea aceasta e noate înțelegioasă, noate că vîanitatea este atâtă de disprețuță încălăză eș-însă-mă pregezeskă mai multă de călăză dinșa; însă ieaptă neprudență vînă konără che nu știe nimică încă din vîacă reală.

Toate cărăi sună prodătă assăună-mă effektsăză văză soape foapte apdantă assăună vînoră okă deprișă kă obșkăpităea. Shăi că toate acestea suntă că-mă dai așămina năudină cărăi năudină, din amicul său din komptimipe ...

O Doamne! că-mă mai remăne dară să așăi? Trenmor nu este demnă de dispreț, zică; său, daka este în okă ființeloră sunperioare, nu noate și în așăi. Eș n'amă drepătă de a-lăză judecă mi de a zice: „Sună mai mare de călăză omătă aceasta kare-șăi făcă răză așăi-șăi și nu folosește ne nimini.“ E bine! Sie; sună judecă, nu știi che boiă debeni, n'amă străbătătă încă cherkări-

де віеде; іnsъ tъ, Lelia, tъ, маї мape прип sâsâletvăші үенівляш тъш de kъtъ орі-че essiste ne пътіntъ, tъ поді kondamna ne Tremor ші-лъ үрі, ші ня вреі s'о facі! Indulgenta-ді kompasіоне, саš a ta admіraціоне іmпр-дентъ (ня шtiш kъm sъ zikъ) імш үрmeazъ in тізлоквăш кълпабілелорð залле тrіkmtfрі, і-апплазdъ sвччеселе ші-і pespektъ mіmпplъrіle непорочите....

Іnsъ daka отвăш ачesta è mape, daka ape іn-tp'іnszlaш үпö assemenea лвksъ de енергіт, nentpъ che ня se сервеште kъ dіnsa snpe a іnfріna niшte assemeni f-несте mіklіnърі? nentpъ che facе rъш үsъ kъ forца sa? Пірації ші bandiші s8ntъ даръ тарі ші ei? Ачелла ka-ре se distinçe прип kріminі авдачіоase саš відіvrі d'es-чепціоне este даръ үпö omă mіaintea kърві твлцімеа үіmitъ se kade a se da la o napte kъ pespektъ? Se kъ-віne даръ a si чіne-ва үпö ероў, орі үпö monstpъ, ka съ-ді плакъ?... Поate.

Къndъ kъщетъ ла віеаца п.ліnъ ші tврбвратъ che веі si авылъ, kъndъ въzъche de і.m8sіonі s8ntъ moapte nentpъ tine, che de sajіш mi desekape è in idee.le tаl-ле, іmі zikъ kъ o destinatъ обскръ ші іntкnекoasъ, ka a mea, ня noate si nentpъ tine de kъtъ o sarcinъ ne-fozisoare ші kъ se чере niшte impresiоні insolite ші віolente snpe a dewtenta simnatiele sâsâletvăш tъш stpikatъ.

Е біne! zi-mі o ворвъ че-ті dъ kъраціш, Lelia! snpne-mі che вреі sъ siш, ші воіш si. Kрezi noate kъ а-морвăш үнеі femei ня noate da ачееа-ші енергіт ka а-морвăш аурулай....

Үрmeazъ, үрmeazъ ачеastъ istopіт, ea шъ in-

тепесъ neste тъсъръ, къчі este o ревелацијне a səfie-
tə.iči tъč, че-лъ падінъ; a аческі səfieletъ профандъ, то-
білъ, пепътранъ, че-лъ каатъ не 'пчеталъ ші поз-лъ потъ
стРъbate пічі о datъ.

X

Фъръ indoiealъ тв емъ къ тълъ маи пресхсъ де
кълъ нои, жъпеле твъ; tie ю паче орголълъ тълъ. Йнсъ
несте зече anni, несте чицълъ anni kiаръ, прецх-веи кълъ
Tremor, прецх-веи кълъ Lelia? Ачеаста е о кестисне.

Пентръ че, зічі тв, ачестъ' отъ атлъ de tape in воіпцъ нв ші а нssъ ін лжкрапе форца snpe а se іn- fpiна? Пентръ че!... беріче Stenio! — Іnsъ kxм oape

інцеленчі та настру отвялі? Че ағасрі де патинда яй? — Че ашленигі та даръ де ла tine-ins8-ші. вай?

Stenio, та еши преа ғыръ minte къ вій а те а-
рхика ін віртежжялъ noslр! Әйті че тъ sforci а-ші зіче!...

Оаменій че-тік ініфрінъ насіяніре іn іnteressylъ
semeni.lор8 лор8, ачеіа, везі та. sхолъ аша de рапі, іn
кът8 n'ам8 іntіmіnіat8 іnkъ пічі ғыялъ. — Ам8 въz8t8
ероі de амбідіоне, de амор8, de eroism8, de vanitate
таі аres8! — De філантропі8?...

Менде мі се лъздаръ, іnsъ mіngiaш ръш, іnокрі-
ші! Тpista-ші къдітілъръ пілкішіа pіnъ іn fіnd8r8 s8ffle-
t8v8lі лор8, ші nіmіk8 n'ам8 асаpъ de vanitate. Vanitatea
е, d8пъ амор8, чеа таі ғұттоаsъ насіяніе а отвялі, ші
аf.і., s8vіnt8pal8 kopіlaш, къ ші ea este соapte рапъ.
Kupidіlіt8lеa, грозолапвлъ оғолілъ алъ distink8vі.lор8 со-
чіалі, лібіdіnea, тоате іnklіnіrіre челле реіе, лепеа kiap8,
kape е nentр8 ғній о патімъ sleepъ, іnsъ чеrbіkoasъ,
eatъ амбіdіonе че тішкъ чеа таі mape папте din o-
мені. Banitatea, челл8 п8dіn8, е че-ва mape іn effekte-
ле salie. Ea ne sforuzъ a si б8пі, пріn dopinда че а-
вем8 de a ne аръла аsl8 fei8; ne 'mpіnше pіnъ ма e-
poism8, atъt8 е de d8:che de a se ведеа чіне-ва п8р-
тал8 іn t8rіm8, pіn'ako.ю поп8.lаріtatea ape nimle tapі
ші іndemtnatіcе амъцирі! Illi vanitatea е ғн8 че kape
н8 se търт8pіsewіte пічі о datъ. Челле-л-аіte насіяні п8
se нот8 пресаче; vanitatea se noate ask8nde d8пъ ғн8
а.л8 н8me, ne kape амъцирі i.л8 пріimеск8. — Fілан-
тропія! — О D8mnezevіе! че kopіalъреaskъ fаusitate!
Зnde е отвялі че пресеръ серіcіреа челлор8 а.ші оа-
мені таі біne de кът8 пропрія sa гlorіe?

Kristianismul însă-shi, care a produsă ce e mai epocă pe pămînt, kristianismul, ce are dreptă base? Sperarea pe cunoaștere, deoarece tronul înțelută în cer. El se face să crească același mare codice. Cine să mai spătă, cine să mai întâlnească, cine să mai poată să înțeleagă omul minții umane, niciunul nu poate să înțeleagă, și în viață nu poate să înțeleagă, și în viață nu poate să înțeleagă omul minții omului, în cără dăruie din secolul său așezată sistematice de promisiuni divine. Citeva scrisele apostolilor și vei vedea că vorbă și distincția în cer, diferențe ierarhice de sepiușă, locuri alese, o minciină organizată regulați că capătă și gradele sale.

În democrație comentariile aceloror bune arme la Kristos: — Ceai d'înțelesă vorbă și ceai din șurta. și ceai din șurta vorbă și ceai d'înțelesă!

Înțelesă pentru aceia că reînțelesă în sine-shi și se înțelegea sepiușă, pentru aceia că se desnoaște de aceste chipere dacă este și matăre, pentru cei înțeleși, pentru cei triste, pentru cei esențiali, că înțelesă la Kristos seamănă că se realizează înșeاشi din această viață. Dăruie că să creză că tape, omul căzut într-o mișcăriște la însă-shi nimică să fie. Se refacă în viața căzută; și aroniște, prin răbdare și suport, cheea că a crezut că posedea în ințelegă și viziunea apărătoră celoror jigni.

De te vei aștepta în căsnicie de septe la rezultatul soarelor, primatele obiecte și admirații tărușă și plantele că se înțelegă și de către raza matinală. Aleați dințe florile cărora și mai frumoase pe aceldea că

Înainte de temnitate nă le-a bestezită, ne achilea ce insekta nă le-a posă, și arăpici denapte de tine posă ne kape kantapidea a infektat-o de că seapa, ca să pespără ne aceea ce a îmbobociat în vîrșinitatea sa la vîntură proftmată a.î. popui. Însă nă podă trăi nămai că proftmată și că kontemplare. Searele se 'nălăcă ne ceră. Zioa înaintează; pasăriile tame te-ăd pete- chită de napte de ceteză. Setea mi famea închene a se simți. Atăpuci cădui către mai frumoase fructe, și ștîndă florile ce să și bestezită mi nă mai sănăde pîncă văză folosă ne prima veră, închel și ale că din arborei persika ce soarele a rovit-o, grenada kăpia îngrăjdă iernei și-a desnicală skoarța chea aspră, smokina căpria o plăciță făcută de bine și-a sfătiată bestiumintă satinată. Shă adesea fructuri ne kape insekta și încapătă, săă ne kare ciocăni și pasării și cîșnătă, este călăuă mai vermi și că ceră și mai răstosă. Amigdala încă lăptoasă, oliva încă amără, sfraga încă verde, nă te atipargă.

În dimineața vîcsei mărie, te-ashă și prefepești
mai multă de călătoare. Atunci toate erau vîzărîi,
simbolii, speranță, aspirație poetice.

Annii soape.izt̄i shi ai sprigvirilop̄ až tpekvt̄ neste kapel.izt̄ meš, shi amž linsz de alimente rovyste; d̄spe-pea mea, satira, deskvrafi.izt̄ až nevoiš, n̄ de snekta-ko.izt̄ sprymvselej̄, chi de' ažžat̄orvl̄ p̄sterej̄; n̄ de kap-men.izt̄ gražiej̄, chi de bine-facherca īnțellēpciv̄i. Am̄orv̄.izt̄ ap' si p̄stet̄ s̄t̄-m̄ īm̄uze ažt̄ dat̄ s̄sfiljet̄.izt̄ īn-treger̄; ast̄bz̄i, amž nevoiš mai viptos̄ de amīcīš, de o amīcīš kast̄ shi s̄ynt̄, de o amīcīš sovid̄, nek.istint̄.

Чеи д'энтиш ворш ёи чеи din ыртш! О зи вени ѩн віеаца лїї Trenmor къндш, depinalш din кълтимеа просперітшлорш лїтимелі intp'шнш абіш de д'дрепе mi de defaішь, лїкрь a debeni чеа че krezxse къ este, чеа че нш fesese пічі o datъ. De къші-ва anni, ръпезітш не о klіпъ fatalъ, ne nstindsh-se шине de пічі o kredinu, de пічі o noesie, simluia kъ se stinuе intp'insvrlsh fьклia рауіgnій. O femeiъ і inspіrъ ынш momentш dopinu вагъ de a лїса desfrimarea шi de a-shі kъta aipea ворба destinatei salle; insъ ачеа femeiъ, de шi a debinatш intellіciuца mi търпимеа selfbatikъ іngronate in tina вішівлій, іші intlopse kъшtъtъра kъ spaішь, kъ desrastsh. Ea-ї konsepvtъ ыпш simlimentш de komnasiognе шi de intepesш че-ї manifestъ mai tърziш, шi de kape еллш se арътъ demnш; къчі ла че амічіе ытмане н'ape drpentш kreatшra амърітъ че s'a rekончіялш kъ Dymneze!

Trenmor авеа o амореазъ велъ mi первінатъ ka antika menadъ. Se ншmia Mantovana. Еллш o преfepia mai твлтш de kътsh ne челле-л-але. mi-ші i-maцina kъte o datъ kъ deskouere intp'insa o skinteiъ din ачеллш fokш sakрs че еллш нш шlia defini, dap ne kape o ншmia sinuерitale, шi ne kape o kъшta претtindenі kъ aronia шi slріmторapea аввівлій desfrinalш. Înt'о noante de гармъ mi de вінш o лові. шi ea skoase din sinш ынш ншmнаш ka sъ-лш үччіdъ. Ачеастъ вел-леitate de pesvynare плъкx лїї Trenmor. Еллш krezx kъ bede o fopцъ шi o пасіgне intp'о miшkape de ти-ниш. O ішbi пепtрs ынш minstsh. Se netpeks at8nch іn-tp'insvrlsh ынш че nekвnosksh пін'ачi. În mizlokvlsh f-тврілорш ведіеі еллш авк, ынш minstsh, ревелареа sim-

natie.ioră la kare asupră opă-che saffmelă săptălosă. O lăume poătă trecă ka o bisigine p'între doă kapase de bină; însă o vorbă de rășine a băkantei depimă achestă edițică inkunată, și drojdiile amarī repărără în fandăla kăpăi. Trenmor smăise kolana de mărgărităpă de la kăptesantă, și o sfărătă săbă pîcioarele sale; ea se nodidi pe lacrăme. Amarălă săppisă alătă stăpîndălăi domină aceaastă ne'nsemătoare cîrkonstanță: ea avăseșe tăria pesenpărăi pentru o ițjăriș, și anoi vărsa lacrăme pentru ună țivbaeră.

Elă avea o krispare de prime; lătă o căraďă de krislălă griea și tăioasă ka o sekere și asvîrlă că dină. Ea skoase dină țipătă și kăză la pîcioarele lăi Trenmor. Elă nici nu simuși aveasta. Își năse koatele ne mastă, își înfinse okă rețchicii pe șărăjele che esuriădă, și, căteputăndă kăpălă k'ănă săppisă desprezătoriș, ramase sărdă la ținetele companiopiloră săi, nesimilitoriș la aștagiunea și spaimă valențiloră. Dăpă o oră și veni în simșire, se zîltă împrejurălă salmei și

văză singură: ună lacă de sănătă i skălda pîcioarele. Se skăluă și kăză în sănătă. Nă Mantovana o lăzăre. Trenmor leșinată fă dăsă din nașatălă săă introp'o inkisoape. Îi spăsează spătămîntătorișă pesemată alătă făroapăi salme, elă pără kă askăltă, săppise, și kăză introp'o profondă indiferență. Acea pache stănidă dewteptă ună similitudine de inspirație. Îlă întrebară. Elă spăse adevară. — Breai dămneata să omoră aceaastă femeie? și zise jădikătorișă. — Amă vrătă s'o omoră, pesență elă. — Unde ță e apărătorulă? — N'amă nici ună, și nici nu voia să amă. I cîlită sen-

tinça, ші еліð pemase іппасіей. I позеръ не гілð фер-
рал арсіш аллі defaimei, ші авіа simdi. Anoi, de о-
datъ, pedikъндішін ssasq капжар ші fъkіндікъді-ва
наші, алтыңратіш де xidomії sъї kompanionі, іші претъ-
віл къєтіліра kвrioast престе snektatopії misepiei салле.
Въз о femei че ня se tpase інаної kънді bestimініш-і
de defaимъ о altinse. — Ешті ачі, Lelia, stpігъ еліð,
ши Mantovana ня є ачі? Ачесті animаліш некұратіш, че
амш нөлпіліш ші minгіліатіш atылі de іndelvngш, т'а kon-
damnatі ла infamії nentрs 8nш minstі de тъніш; ші а-
кшм, kънді zikш adio nentрs totі d'авна ла віеаца омъ-
ялі, ea n'ape niші інкаі о къєтіліръ de pъреpe de ръш
saš de nietate nentрs mine! Іші askанде ресшшкъріле
fъръ іndoіалъ... — Mantovana а тәрпілі, і pesonseі eш,
dымneata ешій үчіділоршіш еі. Пай-ці ръш ші skelle
nedeansa. — Ax! аша даръ sъпçеле еі т'а fъkіtіш sъ
kadіш! stpігъ еліð. Ші, вітъндіш-се ла пічіօареіе салле
petъchіліш, іші въз feappеле, ші sріїse. — Індемегш,
zise, eatъ іnkъ sъпçеле Mantovanei! Къзі ka fъr-
patіш. Arpikalіш іnt'p'o къррчіօаръ, nepi din okій mei.

Дыпъ чіпчі annі, іntіmплarea тъ fъкш sъ іntіm-
nіnш, не о къррапе а тәпцілорш, не таршінеа търші,
8nш отш налідіш ші гравш че үтбла іnчетіш, kш капвлі
deskonepitіш, kш къєтіліра pedikatъ kълре черш. Ня-ші
рекеноскші, atылі de тәлтіш i se skimbase espresiønea li-
garei. Елліш вені ла mine ші-ші ворбы. Вочеа іnkъ-і
ера skimbatъ. Іші sъпçese пәтмеліе, еш іi intinseі тъна,
ши не позерътіш не 8на din stъпçеле үертказші. Іші ворбы
тәлтіш, ші, desntrçindіш-тъ de dinszіш, жыраі о етерпъ
nietate, донъ kшм амш жұратіш de atыпчі 8nш етерпъ pes-

nekltă infoptănatălvă che se nămesește astăzi Trenmor, și kape, în timoră de cînci anni...

XI.

În adevară, astă e ună terribilă sekretă, și se kade să simuijă în inima mea o mare peknoaștiușă nepătră omvlă che nu s'a temătă a mi-lă înkpedință! Mă stimă dără prea tălită, Lelia, și eu să te stimă asemenea, daka achestă sekretă a jăduse de la dinspre la mine în atâtă de skoptă timoră? E bine! eată că s'a stabilită între noi treptei ună legătură sakră, ună legătură de kape mă speră că toate acestea, n'o askană, însă nu mai amă drepță a-lă desnoda.

Că toate prekațivile-șă opalopie, Lelia, nu m'amă năstătă liniște de a nu fi străbită. Îndată mă amă addasă aminte că o opă înaintea momentălăi în kare cîlciată a aceasta, văzusem n'acestă omă strințindă-șă măna, măna ta che eș nici o dată n'amă kștezătă a attinute și ne kape nu te-amă văzută înkă s'o dai la nimică autălăi de kătă nămai lăi, amă simuită ună felă de riauă că-mă cădea ne înimă. Tă, să facă amianță că acelătă omă bestezită! Tă anțelikă, tă adopătă în țenăki, tă săporă albeloră steale, te-amă krezătă nepătră ună minătă săporă ună...! Nu voiu să pierdă această năme. — Shii eată că akăm și ești mai multă de kătă săporă! O săporă n'ap' să făkătă de kătă datopia ei că să-lă iepte. Tă te-ai săkătă de bună voiu amika lăi, konsoalaținea lăi,

аппеллъвът лъгъ; те-аи дъсът ла дінсъвът, і-аи зисът: — Bino ла mine, тъ каре ешти таlediktъ, ші-ші воіш да чеврълъ не каре л'аі непdstъ! Bino ла mine каре sъntъ fъръ mакълъ, ші каре воіш askvnde intinъtъреле kъ тъна а-честа! Е біпе! тъ ешти мапе, Lelia, маі мапе de кътъ kъщетамъ. Бюпътatea ta-mі facе ръвъ, пø штік nentrъ che; insъ o admirъ, ші te adopъ. — Чеea che пø потъ sъ sff-sepъ este, kъ отвълъ ачеста, не каре-лъ връскъ ші-лъ пътъпътъ, а kъtezatъ sъ attinътъ тъна che тъ і-аі intins'-o; kъ a авытъ orgolіblъ d'a priimі a ta amicіtъ, sъnta amicіtъ a ta ne каре чеі маі mapі oamenі de пре пъ-міntъ ap' импіора-о втілітъ, kъндъ ap' kъпnoаште che пре-узвеште. Trenmor a priimіt'-o, Trenmor o nosede , mi Trenmor пø-ші ворбеште kъ fraptea 'n пøлбере; Trenmor stъ drentъ lіngъ tine алътърі, ші strъbate kъ tine твлуміmea віmіtъ, емъ каре kъ чіпчі annі маі 'nainte a tіppitъ гівлеaoa koastъ ла koastъ k'спъ тахаръ, аж k'спъ паррічідъ!... А! Імъ връскъ! Insъ пø-лъ маі despreu-eskъ, пø тъ mстpa!

Кътъ пентръ tine, Lelia, te пътъпътъ, ші тъ пътъпътъ ші не mine kъ-ші sъntъ dischepolъ ші sklavъ. Тъ kъ-ношти prea твлтъ віеаца спре a si fepіchіtъ; сперъ insъ kъ nенорочіреa te-a 'nъspritъ atltъ de твлтъ, in kътъ търещії neste тъssяръ ръвълъ; pesnинъ ші ачеста ап-пътътоape insinuape a skpisopіi tale: — kъ чеі маі въпі din oamenі sъntъ чеі маі vanі, ші kъ eroismълъ este o хімеръ!

Тъ о kреzi, съракъ Lelia! съракъ femei! ешти svintърата, te ізбескъ!

XII.

Trenmor avea nămaī vnoī mizăokă de a mepita amicină mea: adikă de a o priimă, shi a făkstăo.

Nă s'a temătă d'a se inkpede promisiunilor\u00e3 te\u00e2le, nă a kprezătă kă a cheastă cunepositate ap' nă mai pre săsă de năsteprile te\u00e2le. În lokă de a fi vămilită shi sprikosă înaintea mea, \u00e8 nă nac\u00e3, se las\u00e3 ne delikatela mea, nă \u00e8 \u00e2 defensiv\u00e3, shi nă-sh\u00e3 prezv\u00e3p\u00e3ne kă l\u00e2ashă năstea văml\u00e3 mi fac\u00e3 s\u00e3 sim\u00e3t\u00e3 greatarea protec\u00e3iunii te\u00e2le. În adev\u00e3r\u00e3, om\u00e2l\u00e3 t\u00e2la ape vănă săst\u00e3tă năb\u00e3l\u00e3 m\u00e3rare, shi năch\u00e3 o amicină nă shai m\u00e3a f\u00e2ttată ka a l\u00e2i.

Жъне оргорюсă, къч\u00e3 emli astă felă! k\u00e2tezi oape a te i\u00e2n\u00e3l\u00e3 mai pre săsă de a chestă om\u00e3 ne kape f\u00e2l\u00e2f\u00e2r\u00e3l\u00e3 l\u00e2 a pest\u00e2ruată? Pentru kă a fost\u00e3 l\u00e2ppită de satanitate, nentru kă, n\u00e2skd\u00e3l\u00e3 săbi\u00e3l\u00e3 o st\u00e2m\u00e3 f\u00e2nest\u00e3l\u00e3, s'a pet\u00e2chită n\u00e2ntre skopene, t\u00e2-i f\u00e2p\u00e2l\u00e3 k\u00e2depea, n\u00e2 intorci faga de la d\u00e2ns\u00e2l\u00e3 at\u00e2n\u00e3l\u00e3 k\u00e2nd\u00e3l\u00e3, s\u00e2p\u00e2er\u00e2nd\u00e3 shi s\u00e2p\u00e2rmată, i\u00e2r\u00e3 vez\u00e3 ewind\u00e3 din abis\u00e3l\u00e3! A! mi t\u00e2 ești din l\u00e2me! Ai m\u00e2late din ne 'nd\u00e2p\u00e2lek\u00e2cioasele-ă prez\u00e2d\u00e3uie shi eroistele-ă pess\u00e2v\u00e2ri! K\u00e2nd\u00e3 n\u00e2k\u00e2tosv\u00e2l\u00e3 \u00e8 ink\u00e3 \u00e2n\u00e3 p\u00e2chioape, i\u00e2r\u00e3 tol\u00e2rezei ink\u00e3: k\u00e2m \u00e2ns\u00e3 a k\u00e2zat\u00e3l\u00e3 la p\u00e2m\u00e2nt\u00e3l\u00e3, i\u00e2r\u00e3 k\u00e2l\u00e3l\u00e3 \u00e2n\u00e3 p\u00e2chioape, ad\u00e2n\u00e3 petrel\u00e3 shi tina dr\u00e2m\u00e2l\u00e3l\u00e3 ka s\u00e3 fac\u00e3 k\u00e2m fac\u00e3 t\u00e2l\u00e2jimea, ka v\u00e2z\u00e2nd\u00e3-ă k\u00e2rzimea chei-l\u00e2-a\u00e2z\u00e2l\u00e3 karneic\u00e3l\u00e3 s\u00e3 k\u00e2reas\u00e3 \u00e2n\u00e3 dr\u00e2pentatea ta. \u00c7ie \u00c7i ap' si spik\u00e3 s\u00e3-l\u00e2 ar\u00e2d\u00e3 n\u00e2d\u00e3n\u00e3 nietate, k\u00e2ch\u00e3 ap' năstea-o interpreta chine-va re\u00e3, shi a kpede kă ești spatele sa\u00e3 amik\u00e2l\u00e3 v\u00e2ktim\u00e3l\u00e3. Illi de ap' prezv\u00e3p\u00e3ne chine-va kă ești kapab\u00e2l\u00e3 de a cheata-shi n\u00e2l\u00e2c\u00e2z\u00e2ri, de ap'

zice de tine: — Dite omoră ţsta ce linde măna pro-skrislav; nu e mi ește companionulă la de misericordie infamie? O! de către să facem a vorbi înimea de noi șta ka aceasta, mai bine să-i să bate să petre ne pro-skris; să-i să petre căkăi să ne făcă, să-i să se grăbească! Să ne dăm să mi poartea noastră de înșelat în mizlocașă tăuăimii che-i să văsemă. Când cărora să se xidă să ne condamnă la sfârșit, popoziția aleargă împreună ca să încarce de călărașe acea reținută de omă che să să moară. Fă și tu ca popozulă, Stenio! Che ap' zice oamenii de tine în această切itate unde ești sărăină ka și noi, de te-ap' bedea atingândă-i tăuna? Ap' kpede noate că ai fostă la încisoare să dinștă! De către să te esuci, jăne, la șta că aceasta, mai bine său de maledică! Amicii maledicăi e pericoluoasă. Nespusă tăuăpările de a face binele știu neporocii este soapte skrisă să spără să defășoară tăuăimii. Astă -ui e căkăi? astă -ui e simțimenteră, Stenio?

Năi plânsă totă dăuna de către opri ai căciuă istopia acheniei fete kape, văzindă că se dăce la moarte și iatăstră însoțită, desnică tăuăimea căriomitoră indiferență, și neștiindă che mărturie de intepesă să-i dea, bătă copilă simț i offeri o posă che avea în mănu, posă sărată și săzavă ka dinsa, o posă che noate-i dedese amantă ești, mi kape să sinigra, știmă mărturie de asfekție și de niciat che priimă ști princiipe kape se dăcea la săplină? Nu și se attinge nimă assemenea, în săzălita istorie a leprozării din Aostă, de acuzarea nașrăză și simță a paralizeră!

че-ї ſtinde тъна? Биења лепроſъ, че n'altinsese тъна аппроапелві ѿв де атъуі anni, каре авв атъла греътате de a pefsa ачеаſъ ти.пъ амікъ, ші k8 тоате ачестеа о pefſtъ ſemъnd8-ſe de a н8-л8 infekta k8 боала ſa!...

Ненр8 че даръ Trenmor ap li н8t8t8 ѿ-мі ре'мнінгъ не а шеа? Непорочіреа еſte ші ea kontaçioasъ ka лепра? Бине, fie mi amă! лазъ репробаціонеа волгвлві ѿв ne копере ne amind8оi, ші ka Trenmor, mi ell8 ѿв ſi віnрat8! ев воів авеа ненр8 mine ne D8mneze8 ші inima mea, аſtea н8 fakъ oape mai твлт8 mi de kъt8 ſtimă волгвлві mi реквпошіца үпгі om8? O! a da o k8пъ de апъ челлві че-ї è ſete, a пoрta н8dіn8 kрv-чea лві Kpisl8, a askvnde рошиаџa de ne o фрvте kon-neritъ de рѡшиne, a арvка үп8 ſip8 de eарvъ la o біаtъ ſvрnikъ че torрentvіj прiишeছe вакvроſsъ a o іnгiџi, s8nt8 пiще ſачері de binе ſoapte тiсi! Ші k8 тоате ачестеа opinіonеа ni le interzіche, saž ni le kontestъ! Р8mine поъ! къчі ші kъnd8 авем8 къле o шiшкаре вънъ катъ ſ'o komprіmъt8, saž ſ'o askvndem8. Se dъ iпvъцvъt8 ſilor8 oamenіlор8 a fi deшерді mi neome-noші, ші ачеаſta se н8tmeছe oноаре! Балъstem8 ne noі togі!

Е binе! de-лі аш8 zіche kъ, in лokъ de a kon-ſidepa kondſita mea ka үп8 akt8 de misepikopdiъ, ſimуљ nенр8 фmк8и8 ſusta үп8 feл8 de pesnekt8 entoſiaſt8! De-лі аш8 zіche kъ ast8 feл8 k8m iл.8 vezі, ſvрiшat8, ve-ſteжit8, nepd8t8, ев л'аffla mai npes8s8 ſi вieаца mo-ralъ de kъt8 ne opі-kарe din noі! Ші t8 k8m ші-a ſeſfepit8 ell8 непорочіреа? T8 te-al fi 8ччis8 ſinr8р8,

ts; sirgră, kă lieptatea la, ts n'aī si nătslă ačcenta nedearsa infamie. E bine! că s'a săpăsă, a knoskătă kă nedearsa era de peantă, kă a mepitat'-o, nă atătă pentru kpimea sa, ci nentru răvlă che-shi a făktă săfăletulă săbă in kăpsă de mai tăzăi anni. Shi fiind kă a mepitată ačeastă nedearsa, a boită s'o săfăre. A săfăpeit' o. A țrăită chîncă anni, foarte și națientă, in mizlokuă abjekciiloră săi kompanioni. A dormită ne neațră alătărea kă parăcădăla, a săfăpeită kăvătăbra kăriostăloră; a țrăită chîncă anni in acea tînă in mizlokă ačeliloră bestie ferocă și văpinoase; a săfăpeită disprețulă celor din vîntă scelerată și dominarea ceiloră mai lași snionă. A fostă la shănkă, omulă a-cesta kape săsese odată atătă de avătă mi atătă de văzutăosă, omulă a-cesta kă depindești păssinate și kă capricie desnotice! Acheata ce săvăra năste valără inkonfișrată de femei, de profumără și de căpătări, in ră-nedea sa rondoară; acheata ce găcea să stea in inkărările-i nebăupe și avemțroase cei mai frumoși kai de Arabia, acheata ce dormise săbă chervlă Greaciei, ka Byron, acheulă omă kape desekase bieaga de lăksă și de eschitare săbă toate fazele ei, s'a dăsă a se re'ntări, a se re'ntări și a se re'ntări în temniță! și a-ceilă kanaulă (kloakă) infektă, unde mai află inkă mizlokă d'a se stăpica tatăla che-shi a vindătă fetele mi și elă che-shi a înbeninată măma, temniță, de unde ese vineva desfășrată și tăpindă-se ka vîtele, Tremor a eșită drzentă, lină, nașidă kămă ilă veză, însă frumosă ka a lui Dumnezeu kreatură, ka regeșteală che Dibinitatea arănkă assăpră frunzăi omului nărișicătă.

XIII.

Лаквăш ера линш в seapa ачееа, линш ка челле din ăртъ зиле амне тоашнеи, къндă винтвлă de ieарпъ нă кътеазъ инкъ съ търбре валкрайе тăте, ши къндă ipidiile pose амне църтвяш dormă, легънате de тоиle ондѣлаџиен. Ниме памиде ванори копериръ не nesim-
гите kontреле англоиase амне тăнтелăй, ши лъсъндă-se assăпра апелорă, пъреа къ даăш в дърътв opizonte. не
каре в fine-лă făкăръ de tolă певъзатă. Atăпci sупра-
саца лаквăш se първ kъ debine аша de intinsъ ка ши
а търпї. Ничи впă обиклă риденте саă визарпă нă se маи
desemnă в вазне: нă маи ера пічі o distракциune по-
сібілъ, пічі o симпічівне імпăтъ пріп імăчине esteپio-
ре. Bisъpia debeni solемпъ ши профандъ, вагъ ка ла-
квăш врътосă, іштенсъ ка червлă făкъ тарғип. Нă маи
ера в națăpъ de кътв червліе ши отклă, de кътв săf-
метвлă ши indoieала.

Tremor, вп пічіоаре ла гăверналăш барчеи, йші
desemna в aerăш а.и.асăтpă а.и.ш популă тареа sa тал-
лів інвейтъ int'p'o int'пneкоастъ mantă. Йші інълда зарга
frunte mi intinsa кăнетape кътре червă atăтăш indelevnă
int'пrlată assăпра лăш.

— Stenio, zise елăш кътре жунеле поетъ, нă подї
мина маи інчелă ши а не лъса съ askval'тмă маи в pe-
наосă кăрсълă armoniosă ши speskă амăш анеi desnikate
de лопеу. În тъхкъръ, поетъ, în тъхкъръ!

Asta e аша de frătmosă, аша de imnoplantă ка
ши kаденца челморă маи frătmoase веpсăpă. Че бине е

аша! Азі сънетвлъ пънгълоръ амъ апей че се сърѣтъ ші се депрѣазъ? Азі ачеле пънинде никътре чеkadъ вна къте вна швриндъ ѩрта noastръ, какичеле note askылте але впкі рефренъ че се депрѣазъ.

Амъ непреклъ тълте оре astъ felъ. adasse Tremor, шециндъ ла църтвлъ търлоръ дин съб фрътосвлъ черъ ала Mediteppanei. Astъ felъ askыламъ къ пънчере реншкапеа kanodelоръ din жосвлъ bastioaneзоръ noastre. Noantea. ѩ ваче спътницилоаре тъчере а инсониці че вине дашъ ларта лвкрвлъ ші дашъ вълстемеа infernalе але докрепе, ларта десијъ ші mistepioасъ а валгрілоръ че бъледъ тврій inkisori телле, totъ d'авна-ти маи аліна sъfflелвъ. Ші маи тързи, къндъ тъ simuи atылъ de tape ka ші destinata mea, къндъ sъf-gletвлъ течъ intъritъ н'а маи автъ невоиъ а чере ажжатопи de ла infiatiцеле esterioаре, ачелъ докиче ветъ амъ апей веніа съ-ти лацепе вісъріле, ші тъ kъfnda int'po delicioасъ estase.

În momentulъ ачелма впъ госландъ чепкши ѩръвътъ лаквлъ, ші, пердятъ ѩп аврі, attinse ымедвлъ пъръ ала лві Tremor.

— Înkъ впъ amikъ, zise nevitenвлъ. Înkъ о двлъ че sъбвеніре! Къндъ тъ ренаосамъ не църпъ, реншкапеа ka плачеле поркалъ, къте одатъ наsepіле ачестеа кългълоаре, лвъндъ-тъ дрентъ о рече statъ. se анироніяа de mine ші тъ kontemплъа fъръ teamъ: ераа singрrele finце че н'авсаа пічі връ пічі dispreuъ а-ти аръта. Еле пъ 'пцеленеаа miseria mea: нв-ти о им-пълаа; ти, къндъ сечеамъ о тішкапе, ѩші лвъ sъборвлъ.

Еще нъ ведеаăк къ авеамă о катенъ ла пічіоаре, къ нъ пътешестви съ тъ іеаă дъпъ дінселе; нъ юшіаă къ ератъ вънъ галеріанъ; юшіаă към ар' ѿ фунілъ де опі-каре отъ!

— Отъле! зісе жюпеле поетъ галеріапвлі, спънне-ті үнде саффлелівъ тълъ де аратъ а къпълатъ пътешеа де а саффепі прітеле зілле алие үнені асеменеа есістінгі?

— Ны-ді о воіх спънне, Stenio, къчіл пічі ей н'о маі штіш: ін ачелле зілле ей нъ тъ маі сімдіамъ, нъ ұръяіамъ, нъ індеңдеңеамъ німікъ.— Інсъ, кънділ прічепі кълъ ера де оррібілъ стапеа mea, сімшіл мі тъпіа де а о саффепі. Чееса че тъ темблемъ інтр'онъ кінъ конфесъ ера віеада де penaossъ ші де monotoniъ. Кънділ възьлі къ е ако-ло ші де лякіръ, аспре fatіche, зілле де фокъ мі попуі де гіацъ, бұтыі, інжартылъре, рекнете, тареа пемърци-нилъ інaintea okілоръ, neatра пемішкать а тормінгілъ ін-саб пічіоаре, історії спытимінгілъоаре а askылта ші саффепінгі хідоәсе а ведеа, іншемесеі къ пътешестви ұръі, къчіл пътешестви съ тъ ляпілъ ші съ сафферъ.

— Къчіл саффлелівъ тълъ челлі таре, зісе Lelia, аре певоіш де сімдіківпі тарі ші де тоніче арзълоаре. Інсъ, спънне-не, Trenmor, към та-аі денпінсъ ла діні-ште; къчіл аі zis'-о маі adineaора къ дінімтеа авенілъ съ те ағле кіаръ ін сінблъ ачелле візғаппі; ші апоі тоате сімдіківпіле se тімнескъ къ кълъ маі тұлтъ се репро-дакъ.

— Дінімтеа! зісе Trenmor інълшынділ кълре чөръ о къяттыръ саффепі; дінімтеа, este чеа шаі таре фа-чере де ынне а Dibinitълій, este віиторіялъ үнде тінде не 'нчелатъ саффлелівъ пемірітопіш, este ғеатілдінеа! дінімтеа,

este D^mineze^v! E bine! Într-o^{an} infereⁿă e^z am^ă afia^t-o. Sekretul destinat^e ștane, săr^ă această infereⁿă e^z nă l^aash si năt^ălă iⁿțelme^ce pîcă odată, nă l^aash si năt^ălă pîcă odată r^ăsta, e^z om^ă săr^ă kredință shi săr^ă skonă, s^ălă de o vîeacă k^ria iⁿdeweptă iⁿ k^ăstamă e-^wipea, t^ăpmentat^ă de o lⁱberitate k^ă kare nă m^ăiamă che s^ă fakă, mi pîcă im^ă mai n^ădeamă tim^ăplă a vîsa la dînsa, at^ălă epamă de iste a i^mpin^ăre tim^ăplă shi a sker-^ăta sp^ălă esistin^ă! Aveamă nechisitate s^ă skană nen-^ătră k^ălă-va i^mplă de voimă mea, mi s^ă kază s^ăbă im-^ăperiu^ă vre-^ănei voimă plâne de hră mi brat^ăie, ka s^ă i^mve^ălă dela dînsa pre^ămlă voimă^e telle.

Acheastă s^ăprabondan^ă de ener^ăz, che se ak^ă-^ăua tape de nepicolare shi satiile vălgare ale vîezei sochiile, se i^mplă de sajă iⁿ chile din șrîmă k^ăndă iⁿcepă a se lăpta k^ă aronile vîezei esniatopie.

K^ăteză a zîcă k^ă ești viktoria^ă de aci: însă viktoria addosă k^ă sine lasitădinea shi iⁿțăzămirea-^ă sa-^ăstări. Pentru prima oară k^ănoskă d^ăicaea^ca somnă^ă, at^ălă de plînă, at^ălă de bînefăk^ăloare, прекъл^ăs-^ăse de pară shi inkomunicabilită pentru mine iⁿ sînătă^ălăks^ălă. În tempi^ă afia che pre^ăzemite stima despre si-^ăne, k^ăchă, iⁿ locă de a si găsiu^ă de kontaktul^ă t^ălăjoră acher^ăoră esistin^ă tăzedikte, kompar^ăndă lașa per-^ăshinare shi k^ănta loră s^ăproare k^ă lîna pesig^ăciune che era iⁿ mine, mă rea^ăză iⁿaintea oki^ăoră mei, shi k^ătezăi a kpede k^ă uștea s^ă se afle vr'o desvăl^ă shi de-^ăpărătă kontaktul^ă iⁿtre ceră shi otvălă k^ărau^ăiosă. În zîmle telle de spir^ări shi de așdacăi, nă năt^ăsemă pîcă odată ažjănu^ăce a snera aceasta. Linîutea năskă a-

чеастъ квасларе рецептерълоаре, ші інчествлік къ інчелвлік прінсе ръдъчінъ ін mine. Ажжонсеі пінъ 'н капътвлік de а-мі ішъцца sffletвлік къ tolвлік кълре Dymnezeі ші а-лік імпюора къ інкпедепе. O! atвпчі, че de toppente de бъкбріе ксрзеръ ін біетвлік sffletвлік ъста debastatвлік! Промісівніе Dibinitвлік кълс se fъкбръ de ыміле ші misepikopdioase snpe a deschinde пінъ я mine ші a se deskonepi я debilії теі okі! Atвпчі інчеллесеі mistepiosвлік simbo.лік а.лік кввітвлік dіbіn ве с'a fъкблік omъ snpe a esopta ші konsola ne oamenі, ші тоалъ ачea шітолюців крещінъ atвt de poetikъ ші atвt de tіnъръ, ачелле raportвлік але пътінвлікі къ червлік. ачелле търеце effekte але snipitвлікінвлік че deskide in fine о-твлік infoplіnatвлік o kappieръ de snepanіу ші de konsolaціоне! o Stenio! ші воі kpedeui іn Dymnezeі, нк e аша?

Amindsoi fъкбръ. Lelia era, kcm se bede. іnt'p'o disnosigіоне маі scentikъ de кълс аль datъ. Stenio нs nstea іnvinце desrastвлік че-і insnipa Trenmor, sffletвлік sъл нs воіа a se deskide kъ іnкpedepе kълре а.лік лік. Kъ toate ачестеа fък ылк sfopuлк asvпra лкі іnss-ші, нs ka sъ pesnivuzъ, чі ka sъ maі іntrebe.

— Trenmor, zise еллік, ts нs-мі sнsіl desnpe tіne чеea че воіk sъ шлік. Чеea че-мі sнsіl mi se nape маі твлік poetikъ de кълс adevъratвлік. Maі 'nainte de a rаста паче mi de a кончепе idea desnpe kpedingъ, fъръ іndoia.лъ ts aі kълstatвлік, прint'p'o mape penentipe, а-лік nprifika mintea ші а-лік peskumпъра sffletвлік?

— Аша, прint'p'o mape penentipe! pesnене Trenmor. Іnsъ o penentipe профандъ ші sіncherъ, ыnde

temereea de oameni nu a jecat să nimică. În acelăși același de a jecăciune n'au și împăcărea de a-mă simți șmială de dinăuntru, și nu-mă laică nedeansa că din partea loră. și d'a drapelă de la Dâmnezează. În ceea ce d'înțeles zile, mă mărcuiesc și căsă destinație, singură și zădă către care aveam să credință. Așa, într-o lăză a mărturiei că această pătăre cronică, cărția nu-i nu-teamă refusa că toate acestea o naște drapelate și niciu planuri providențiale căci vedeam să adevărată Dâmnezează din dosă și acestea simbolă grosolană; însă vedeam să rămână înăuntrul său voia mea, astă seara căci încă văzusem totă d'apă. Totuști ceea ce să mai săptă înăuntrul său istoric, era să aferile ceea ce să rămână și disgraciile ceea ce să rămână și Kresioloră și Sapdanapaliloră. Într-o lăză de melancolie îndeljențăciune și aceslor oameni că se îmboala într-o lăză de stoică și săriu de căci și-așa oameni, și adresați zeiloră îngrădită însoțită împătări. Însă în acea înmormântare kiapă nu era oare să mă săptă credință?

Înțeles cătoate păcăină acea credință se lăzări în okii mei; și că să o mărturisesc căkă că totă disprețuă și către partea acușării șmane în destinata mea, săi nevoită și plăca de joc să prea și să pesei sănătatea drapelăi cerșetă. Esaminândă awa dară împorțanța călătororă ceea ce să mențină că se menține mei să adorase ară drapelă de a-mă propună, mă refuză să-ștăpănească misericordie divină, atât de barbară și de înțelepciune loră.

— Căteză și zice, adaosă șaptele Stenio k'o in-

dîrgnacîune păsă komprîmată, kă năi mepitătă o nedeanstă?

— Aşa, fără îndoială, pesonul Trenmor fără a se lăsrăbra, mepitasemă o nedeanstă, căci esperînța a arătată kă aveamă lăsă d'o lecționare teatrîmă. Însă ce nedeanstă însenată shi atroche era doară aceea? Skodră sochielă este oare pesonapea? Eă așă fi kreazătă kă șrma să fie esuiareea kpimii shi konverzinea kvalitatea.

— E adevarată, zise Stenio tînkătă, kă kvașata nă mepita atâtă piroape. Tă aî kommiss vă omoră involuntarii, mi te-aă konfîndată kă fără shi assassinii.

— Căuta mea nă mepita astă felă de piroape, zise Trenmor, însă mepita kă toate acestea sună foapte mape. Nă era omorâlă cheea că konstituia kpimea mea. că bădă kare m'addasese a o komilte. Shă nă era nămai bădă acelui popuș fatalie, că depindea bădăi, răstălă orficielor, vîeaga de desfășurare mi de eschesă. Aşa dară, nă reținereea mea de o zi, se cădea a nedensi, că nă vîdeai telele înțrețin se kăbenia a o reprimă. Eată cheea că încelasei komparăndă kondiționea sha kă a făkătorișoră de păsă, în mizlochă kăropă eramă arănată ka văsă radiatope antikă lăserată la bestiile feroci. Mă înțrebaș că ne mine daka m'associază l'atâtă infamie sună a mă korrețe prin această snektakolă drîchiosă, sădă daka mă lăberăz. I'acheastă infamie nămai shi nămai ka să mă nedensească pentru reținerele telele prin kontakționea morală, prin perderea iprevokabilă a oră-che poziunii divine shi a oră-che similitudină vămană. Mărturisim kă astă e vă mizlochă

stpaniș de represiune ce a inventat sovietatea ștană! Îndirnărișnea mea fă atâtă de profondă, încălză, căză-vă timoră, delirează, în spaimă căzărește loră teneură, daca n'oiaș să priimescă soaptea ce-mă o săvădă, daca n'oiaș să mă declară de inimică loră țenătoră ștană, daca n'oiaș să făcă jocuriță de a întoarce fărăparea mea în contra lui mi de a-i declară răsuflarează îndată ce oiaș să liberă; de astă să fostă în astă oră de disperare krajtă. Nici șnă bandită n'apă să fostă mai pedeșteajă de căzămine, nici șnă șocigashă nă s'apă să skăzădată în stăpniș că mai șape tăvăre! Însă nechisitatea săkă șra mea mai pacientă, și visă înclinații proiecte de rezervație ce simțimenterăză relațiosă le săkă să neașă în vîrstă. N'aveamă oare kavintă să șrăskă acasă sovietate ce m'annăkase în leagănă, și căpătă de căzăndă-mă căzăndă-mă căpătă savoară, lăcrase în oare-kare kină a-mă krea pasiună mi nechisitău nestinută ce i-a plângătă în vîrstă a că satisface și adăuga ne'ntetată? Pentru ce face ea avândă și săracă, volăptăsoară insolindă și lănsindă de traiaș sănătă? și daca permitte șnăporă a moșteni averă, pentru ce nu că prescrie și povăzăloră șnă? Însă șnde este dipekciunea ce ne dă ea în anii postri cei șapte? Șnde sănătă datoprie ce ne învață în etatea vîrălă? Șnde sănătă xolaprie ce nu se 'naintea desfrințărilor noastre? Ce protecție akkoardă ea oamenilor că șosorătă prin darările noastre și femeilelor că nepărtă prin vîcăriile noastre? Pentru ce șsfere orifice noastre, și pentru ce ne desküde ea înșă-pi porturile desfrințării?

Și pentru ce oare mi se întâmplă a șsferei pi-

roareea үнені леңі че se appâkъ atъtъ de pară la үпій din чеі авзуд? Къчі пә тъ гїndisemъ съ kъstпъръ таі d'инainte aвsoлжїшпea mea. Daka ті-ашъ si пысъ аз-рвлъ, репътагїшпea ші віеауa mea sъвѣtъ үмбріреа вре-ж-нві пріпчіне desfrinatъ ka шine; saň daka ашъ si штіштъ. пріп вр'о meserіе sъ тъ fakъ folositopіј перфіделоръ плацірі але гївернм.тві төд, ашъ si аватъ амічі, а къроръ імпідентъ ироfекциіne m'ap' si аппъратъ ka не алді atъші de пхб.ічіtatea үнені sentinelе infamante ші de іnspіkoшареа үнені nedense neomenoase. Іnsъ eж-каре імағінаsemъ al'теa мізаоаче de a тъ рѣна, пә boisemъ a тъ рѣна in kompanіе kъ чеі пхтернічі аі sekolj.іші. Іi despreuziamъ ші таі твлтъ de kъtъ тъ despreuziamъ ne sine-mї, пә-і іmп.оратъ in peslpi-штеa mea. Еi iші ресбяпаръ aвандонd-тъ soapлеі телле. Ачеастъ kъщетаре sъ чеа d'ыншіш kape тъ ре-пхsffleui; ea тъ pedika пінъ la oape-kape пыкітъ kiapъ in okii mei. Апої, iшъtend-тъ in жosъ kъtъtъ-реле assvпra міserabіл.оръ de kape ерамъ іnkonfіzratъ, simшіш пеntrъ dinshі ші таі твлтъ nietate de kъtъ snai-тъ: kъчі daka үпій aвісъ senara іnіkбitatea лоръ de a mea, пә è iші таі пыжінъ adevъratъ kъ ші eї sasse-piaш o nedeansъ iñжкstъ ші disproporciонаtъ. Ші eї ераш kondamnaші a se avilі din че in че таі твлтъ ші a нерде орі-че doprілъ прекъм ші орі-че сперанцъ de reabіlitarе. Ші eї assemenea aвеаш drentъ la o koprekjїшпea са.іstariе, kape, in локъ de a le sъшіa sъffletarъ, sъ-лъ pe'ntъreaskъ пріп іnцелленте лекціоні, побіле essempie ші проміллрі de misepikordій.

Sченеde de віолінцъ ші үпій жыға таі ferоче ші

de kătă kriminile loră nă păleaă nici de cămă să-i săkă a se pleca la băntesmăriă nenitindu-ē. Că kătă eraă mai derpadăci, că atătă mai multă s'ap' fi kăvenită a cherka de a-i pedika. Că kătă națspa și kpease nesim-șitoră și krepuci, că atătă mai multă societatea rече-năse de la Dumnezeu misiune de a-i convepti și de a-i chivlisa. Aşa, ei aveaă nevoiă ka mi mine de o nenitindă. Aveaă nevoiă de dinsa să fie mai multă săă mai năjăruă laugă, mai multă săă mai pădăruă sevără, însă astă feiă cămă ănă lată o vronopăduă ănăi koplăckă kălpabiliă, mi nă preckomă ănă calătă afătă plăcheră a o imprimă în perechiă bnei viktime. O umanitate! Kpistă nă-ști a vorbiă de misepikordia cherăriiloră? nă te-a învățată a kiema în ažăvăoriă ne jădeale seăpremă seă pătmale de Tată? Însă lă nă lăi askvățată de locă, și ai năsă ne krepache ne chelăfă dreptă. Ce misepikordiă poate amintea de la tine chelăfă kălpabiliă?

Că kătă kontemplatiă avăjimentă și pierverșitatea achestoră svintăraici, că atătă mai multă akkăsamă societatea ce nedensește ama de krepădă niște krimini obșkăre și protecție atătca krimini nompoase.

Ea nă știe a-ști eserchia pesențăparea de kătă năștăi în contură indibidioră. Nă știe a-ști pesența și a se protecție ne sine-ști în contură kasteloră întreui. Căcătăndă lăcărme esențiale ce dedesemă eș însă-mi (că, că toate achestea, ănălă din cei mai năjăruă kriminală d'intre sepičii sekouriști), încătă de a mă pedika în orgoliovă meă mai năsesă de kompanionii mei de infișatori, mă știmă înaintea lui Dumnezeu, mi priimă de-

ла дінсврăж жозорapea în kape ерамă pedasă lръindă în mizirokвrăж лорă.

Прип ачесте konsideraцiонi віš similitate intpaї iп tp'o kappierъ de stoicismă apparentă, шi sffepiї insoptna mea fър' a profepi o singhръ plъnpepe. Însъ achestă stoicismă nă era iпcелепчівnea рече a omvlăi че каstъ пачеа iп denpindepea d'a iпvinuе dзreperea. Sf-
faelvă тeă era sfъшіală de nietate, inima-шi съпчера npin loate aчелje плаue ostentate iшpreiгвлă тeă, шi kündă aжжупчeатă la repaosă. tănciї, vezikъ тъ ре-
fсiamă iп cheplitădinea vnei drentъuї шi въптыуї sз-
преме. Кътi similitudă profondă kъ aчci оameni per-
dăuї nentru соcietate nă eraă perduї шi nentru чeră;
nentru kъ kpedinga vnei nedense etcrone este fanta de-
mпъ a оameni лорă fъръ рервнкi mi fъръ ieptape. Ei
aă тъssopală dăpъ slalvra лорă пtereea лvî Dzunzeze. Iaă
altriбbită ptepea de a цine iп бараtrele infenț-
ajă mihiade de sfflate kъzile. Illi aă vltată kъ ape
ptereea de a-i pe'mmvia iп noăe esistinge, mi de a-i
парішка npin tp'vă шiră de чerkърi nekonnoskile pre-
visiuniloră gmane.

— Бine vorbește, zise Stenio intopkindă-se snpe Lelia, kape obseverva крpiosă effektlă vorbeloră лvî Tremor assupra жъпелă поеъ; iпsъ adaose emă iпчетă, a
күeta bine, a vorbi bine, è oape de aжжансă nentru a
спъла съпчеле шi ржинеа?

— Nă fъръ indoieală, pesnănse Lelia tape. Se
kade mi a лвкра bine, шi ачеasta a fъкst'-o. În tim-
plă maplirivală sъă eră iпченялă o вieacă de devo-

— Стъ! зise Trenmor. Daka виеаца тcea
поѓъ поате авеа вр'ќнъ меритъ љn okиї съl kъndъ ва kъ-
ноаште-о, п8-ї ляа киаръ ляї меритълъ de a kpede љn
mine fъръ пробе шi fъръ гарапшie. Asta п8 поате si
fanta зnei ope. Eз mai notъ ssfsepi ne'nkpedepea шi
dispreuvalъ съl kъte-ва zиле љnkъ!

— А мяа не'нкпедепе, поате! зиче къ вио-
чияе Stenio. Мъртвipesekъ къ о виptste atъtш de eeschep-
pионалъ kиштиратъ ка а тъ спъиминъ mi тъ infpiko-

шеазъ, не mine каре ня кънокшъ din виеацъ ъпъръ пътъ
маи дръмбръде инконцирате къз бори, не сънде отвля а-
леаргъ ла сперандъ. Ня те теме de dispreцълъ теч, о-
твле infoptенатъ....

— Dispreцълъ тълъ ня тъ поате инсприкоша, жъ-
не! intreптице Trenmor к'внъ ачченлъ de тъндрие со-
лемпъ. Ез штиш къз н'оиш съ сканъ de амъ пименвъ дака
тъ воиш саче кънокшъ de впътъ отвъ есилатъ din сочи-
татае уманъ. Штиш асеменае къз опи чине nosede se-
кредълъ теч аре дрентълъ de a тъ insvila ши de а-мъ
рефъса репарареа съпциелъ. А късталъ аша даръ съ пътъ
маи съсъ stima ши pespektълъ desupe mine insv-mъ. А-
честе авері, ае-амъ реаflатъ къз съдоареа федъ телле,
ши мъ амъ спълатъ intiпtъреле, ня ин съпциеле алтия,
чи ин челиш маи къратъ съпцие амъ теч. Ня е даръ ин
пътреа пич-впътъ отвъ а тъ умил. Мъ веи stima къндъ
веи пътреа, Stenio; инъ алтичъ веи пътреа a te disnensa d'a-мъ
о търтъриси. Pespektълъ тълъ н'а съ-мъ факъ маи тълъ вине,
пре кълъ ня-мъ поате саче рълъ dispreцълъ тълъ. Este тълъ
de къндъ ня маи тълъ tърбъръ de чеекче a съ гиндеасъкъ
житеа de mine. Ачелла къз каре амъ de лъкъръ ин при-
вина ачеаста, adaose Trenmor вътъндъ-се ла черхрі, е-
сте пътъ маи съсъ de кълъ вон.

Attitudinea, вочеа ши fpynlea проскривълъ авеаъ
че-ва атълъ de поемъ ши атълъ de tape, ин кълъ Stenio
шъ търбъратъ. Емъ арънкъ о кътътъръ timidъ assvпra
жъ инсв-шъ, ши червъ ieplare жъ Dymnezeъ, ин инима sa,
къз а offensatъ не ачелла каре se пъсесе съв protek-
циопеа червълъ.

Trenmor кълъ intp'o проғндъ висърі. Коиппа-

nionii sъi ю имитаръ тъчереа. Прътоаса Lelia se въла за
врта барчети, асъпра кърия рефлесъ. Stenio земоръ третъ-
рънде съчеа съ тънле бирчеле тънките de авръ тиш-
къторъ. Stenio, къмоки азинтаги асъпъръ-и, пътai не дин-
са о ведеа in внуверсъ. Къндъ зецирълъ че инченеа а
съфтия към биори изиди ши рарі. І-аренка in сау къле о ко-
сицъ din първлъ челъ пегръ ал.и Lelie, саъ пътai чи-
къреле ешарнеи салле, se инсюора ка апеле лакъръ, ка
трестия църтълъ, ши апои зециръ.и инчела индатъ ка съф-
тиареа десекатъ а внуи синъ съпъратъ de a маи съфтери.
Първлъ Lelie ши крециръле ешарнеи салле рекъдеаъ не
синъ-и, ши Stenio къгла in дешерлъ о къгътълъ in ачеи
оки амъ къроръ фокъ инлиа аша de вине съ пътърънъ
интънерекълъ, къндъ Lelia воиа съ си семеиъ. Инъ ла
че se гиндия Lelia въндъ-се ла врта барчети? — Зеци-
рълъ педикасе чеца; индатъ Trenmor окъм ла къл-ва
паш инайлъ-и арбръри църтълъ, ши, къре опизонте, лъ-
мине.и рошилие але четъци; съспинъ профандъ.

— Ече! зисе елъ, амъ ажжонсъ! Тъ ренци пра
исте, Stenio, пра тълъ te гръбешти а не addъче еаръ
инте оаменъ!

XIV.

Дъпъ къле-ва оре ераъ ла балъ ла вогатълъ тв-
сикантъ Спвела. Trenmor ши Stenio шедеаъ съв къпогъ,
ши din съндълъ ачестел полонде дешерте ми соноре ши
преътъляаъ къгътълъреле песте салле челие тарі пънне de
мишкапе ши de лартъ. Данубрие se инвртиаъ in чер-

кврі капрічіоase съб fъклюле пъміnde, fъоріле търпіаѣ
 іn аервлѣ челлѣ рапѣ ші fatiralѣ, sънетеле opkestreї se
 stinçeaѣ съб болта de тартире, ші іn kanda ваноаре а
 валюї течеаѣ іnкоачі ші 'нколо піште паміde fіггре
 tpiste ші fръмоase іn bestimintele лорѣ de sърбътоаре;
 іnsѣ mai sъsѣ de ачеллѣ іаблоѣ богаѣ ші іntinsѣ, mai
 sъsѣ de ачелле tontrѣ пъткпнзътоаре ші іndvячіte de
 spaçїялѣ fъръ тарчиne аллѣ profonditъдї ші греатatea
 atmosfereї, mai sъsѣ de масчеле визаре, de кончівреле
 skіnteїтоаре, de speskelle kadrіlle, ші de грьпеле de
 femeї вї ші жыне, mai sъsѣ de miшkarea ші ларта,
 mai sъsѣ de тоате, se 'пълца тареа Ііггрѣ isolatъ a Le-
 lieї. Pezematъ de o чіппъ de бронзѣ antikъ, ne гра-
 dele amfiteатръї, kontempla ші ea валюї; se реве-
 stise ші ea assemenea іntr'кn kostymѣ kapaktepistikѣ,
 dap л'алесесc побілѣ ші іntspекosѣ ka dіnsa: avea besti-
 mintълѣ аспрѣ ші kѣ тоате ачестеа речеркатѣ, палоареа,
 kъєtъlѣра profondѣ a впї жыне поетъ d'алтъ datъ, ne
 kъndѣ timuiї ераѣ поетічі ші noesia нø ера іmбріончітъ
 іn твлдіme. Първлѣ челлѣ пегрѣ аллѣ Lelieї, архікатѣ
 іn дъръtѣ, лъса sъ se вазъ ачеа fрънте ne kape деңе-
 твлѣ лъї Dmnezeї пъреа kъ іntiпrіse siçilialѣ впї mi-
 stepioase infoptne, ші ne kape kъєtъlѣrele жыпелї Ste-
 nio o іntrebaѣ neіnchetatѣ kѣ anksielatea піловлї atten-
 giosѣ ла чеса mai тикъ sъfflare a віntъlї ші л'asnek-
 твлѣ челморѣ mai тічї нзорї ne впї червѣ kъратѣ. Man-
 telла Lelieї ера mai пзлїnѣ neагрѣ, mai пзлїnѣ іnkati-
 felatѣ de kъtѣ okii стї чеї тарї іnкоронацї d'o спрін-
 cheanѣ побілї. Алвеада matъ a fедеї ші гіtъlї tъѣ se
 nepdea іntr'a іntinseї salie spese, ші речеа pesnipape a

sinig-iši sъd išnenetrabiš nə tishka nіči išs8-shi sati-n8-riš negre a.riš pentap8-riš sъd wі išlpeitele shire area eria išlpeitele de asp8.

— Șile Lelia, zise Stenio k'șnă similitudină de admirare esaltată, șile acea mare talieă grecă sănătățile asemenea bestiilor ale lui Haliie debote și pasionate, acea frumusețe antikă, alături cîrția tineră lă'a neputit să statăție, căcă esprezisinea de visătorie profondă a secolului filosofic; asemenea forme, și asemenea trăsături atât de înălvăzite; asemenea luxurii de organizare estetică a cărui tinerețe acătuiau sănătățile soarele numai omepică și pătățile krea; șile, își zicea, acea frumusețe fizică ce ar fi de așezat sănătățile a constata o mare patere, și care să fie Dămnezeul î-a plăcută și o reprezintă că toată viața peisajelor interlectuale și a epocii noastre!...

attențivne cîndă askvăta valimale-î versărî deklamate la capitoliu de o copilă. Pașivătă mătășă mistepiosă a lui și Lara se 'nkidea în acea isolare despreuiloare a mădumii. Așa, Lelia rezinește toate aceste idealități, pentru că rezinește țenătățile tătăropă poeziilor, trăirea tătăropă karakterelor. Poate da toate aceste năști Leliei; căci și tăi măre, căci și tăi armoniosă din toate înaintea lui Dumnezeu, va fi earfău a călău de Lelia; Lelia a cărăia sprințe iubinioase mi pără. A lui cărăia neptășă măre și mărdiosă încăpindă toate ținutările călăre mări, toate similitudinile ținutelor: reziliență, entuziasmă, slăvicișmă, niște, perseveranță, drăguță, kapilaritate, ieptare, kandoare, așdacău. dispreuță de viață, inteligență, aktibilitate, suferanță, paciență. Toate! năști și neptășe innochență, năști și săbătirea șăvină așe femeiei. năști și tobila neințăpare ce este noate căci și tăi plăcătă prăvileție și chea tăi lăpe sedcăduse aici.

Toate, afară de amora! adăosă Stenio căci și așa posomorită dăsuță șnăș momentă de tăcere. — Tremur, că kape cănoști ne Lelia, sună-ne-mă daka a cănoskătă ea amora? E bine! daka nu este așa, Lelia nu este o sună cănoșătă. E șnăș visă astă felă căm omătă și noate krea. grațiosă și săbătă, dar în kape lănușește totă d'asna șnăș ce nekănnoskătă: șnăș ce kape nu'are năște, mi ne kape șnăș năoră ni-ăsă askvănde totă d'asna; șnăș ce kape este dincolo de cerări, șnăș ce la kape țintă ne'ncetătă fără-ăsă attinție năști a-ăsă devina vrădată: șnăș ce adevarată, perfecță mi nemătabilă: Dumnezeu noate. noate că Dumnezeu se năștește aceasta!

Е вине! ревелареа despre aceasta линеште тинцii 8тамане. În локб-ї, Дамнеzeи ũ-a dată аморвлă, деbiлъ е-тманацiоне a fokvlă din черв, sãммletă арвлă 8пiверсiвлă перчепiйiвлă оiввлă. Astă skînteieь dibinъ, achesi' реflessi' амлă челявi' Преа-пайлă, съръ каре чea маi 8рвтоасъ креапiйiоне n'ape n'ic'i o валоаре, съръ каре 8рвтвзенеа este п8маi o имаqine линситъ de 8нс8блесцире, аморвлă! Lelia п8-лă ape! Че è даръ Lelia? О 8търъ, 8пд висă, о ideeъ челявi' твлă. Aide, 8nde п8 è аморв, п8 este femeiъ.

— Шi к8уедi' шi тă totă аша, i zise Trenmor сър'а ресунде я чеea че Stenio спера да fi o кестiune, к8уедi' totă аша kъ 8nde п8 маi è аморв п8 маi este n'ic'i omv?

— О kрeзă din тоатъ инима, стpігъ конiллвлă.

— Daka è аша, аноi 8ылă шортă mi eъ, zise Trenmor съррiзiндă, къчi' n'амлă аморв пепръ Lelia; шi, daka Lelia п8 8нспiръ аморв, каре аlta иoate авеа ачеastă п8тере.

Е вине! Stenio, eъ сперв kъ te амъщештi, шi kрeзă kъ mi k8 аморвлă терице totă 8ла ka шi k8 челя-л-але насiонi eroiste. Крeзă kъ akoro 8nde elle iñcheleazъ оiввлă iñчепе.

În momentvlă achesi' Lelia se dette жosă ne trepte иi венi я дiншiй. Maiestatea plinъ de tristezъ че iñkonuиra ne Lelia ka k8 o авреолъ, o isola маi totă d'авна iñ mizlokvlă л8тий: era o femeiъ каре, iñ п8блiкb, п8 se лiбera п'ic'i o dată я iñpresi8nile salme. Ea se askundea iñ intimitatea sa ka sъ p1zъ de вieau; iñsъ o stpъbъtea k'o ne'nkpedepe ръ8tъчиоasъ, mi se a-

ръта кътре dinsa съвсм 8н8 аспектът ришидът спре а де-
върта, кътът ста прин натицът, kontaktът социетът. Къ-
тоате ачестеа-ї плъчеа ё търбъторие ши адвенърие пъ-
бліче. Еа веня сът каще ачи 8н8 спектаколът, веня сът
візіз, солитаріт ют мізлакът тълдітій. Se къвеня юнът
ка тълдітія сът се дешпинзът а о ведеа планъндът assas-
пръ-ї, мі сконціндът din сін8-ї імпресіоніт фър'-аї ком-
тюника вр'одатът че-ва din але заме. Інте Lelia мі
тълдітія н8 ера пічі 8н8 скімбът. Daka Lelia se аван-
дона ла ніскай-ва инте симпатія, юші рефлекс а ле ін-
спира: ea п'авеа лістът д'ачеаста. Мълдітія н8 інду-
леща ачестът misteriю, юнът ера фемекаіт, мі, totът кътъ-
тъндът а smepi ачеастът destinatът nekonnoskstът а кърій
indenendinu:т o offensa, se да ла о napte іnaintea ei
к'8н8 pespektът instinktivът че semъна ka din spikъ. Біе-
тълът жыне поетът de капе ea ера аматът прічепеа че-
ва маі біне кағзеле пістеріл заме, de ши н8 воіа юнът
а ши ле търтъріси. Ёне-опі ера аша de anpoane de
tristът adeвърът, кътът ши ре'mninsът de dinsът, юн
кътът черка 8н8 felът de sentimentът de snaitът pentru
Lelia. I se пъреа atvпчі кът Lelia ера глауелът ляї,
щепівлът ръвлът, челятъ маі nepikvlosъ inemikъ че ap' si
аватът юнте. Възіндът вениндът astът felът кътре din-
sът, singрът ши пе rindърі, pesimizът оаре-къш о үръ
pentru ачеастъ юнът че н8 үпіеа de natrът прин пічі
о легътъръ apparentъ, фър' а se rindi кът ap' si sъfse-
ritът ши маі тълът, nemintosът! de әр' si възгът'-о вор-
біндът ши sъpprіzіндът.

— Ешіт ачи, і зіче е.тът к'8н8 tonъ аспръ ши
амарът, ка 8н8 kadavръ че-ті а deskisъ sikрізът ши віне

a se prezentala în mizlokovă cheljoră vîi. Șîte, șe
lăumea de tine, se teme de a nu-șî altințe lîncolâvlă,
a bia kștează să se șîte în faga ta; tîchererà tîmeriș plană
împreună cu ka o naștere de noante. Măna ta è astă
de rache ka și marimprea de unde ești.

Lelia pesușnse năștăi printro' spaniș kăvătărără
și sănă rache săppîsă; auoi, dărtă sănă momentă de tîchereră:

— Aveamă că totușă o altă idee mai adineasă,
zise ea. Înălță ne totușă de morcă, și ești, vîie, vă
treceamă în revistă; îmi ziceașă că era ceva nesle
șire laugăvă în învenția această maskaradă. Nu è
astă că è prea lipsită, în adevară, de a învia astă felă
secolii che nu mai sănă, și de a-i sfordă să făkă de
petrecheră secolului prezentă? Aceste kostume ală
timpiloră treckăi, che ne reprezentă niște șenarii
stînse, nu sănă oare, în mizlokovă băciuie și ne sărbă-
tori, o sănă mintătoare lecțioane spre a ne adduce a minte
kătă sănă de skrupăziile omului? Unde sănă canetele
nasionale che ardea sănă aceste barate și sănă aste lărbane?
Unde sănă inițialele judecătări vîvăchi che naștăi sănă
neștase, sănă aceste coracuri kăsăte că avară
și mărgăritări? Unde sănă semeneile orgolioase și
frumoase che se drapă în aceste stofe grele, che-ști co-
peria căkătăvă pără că aceste ținătări rotiche? Băi!
Unde sănă acei pești de o zi che aș sărbătorească ka mi
noi? Aș treckătă săp' a se rîndă la șenarii aiște che-î
prăcedăză, săp' a se rîndă la acele che avea să
meze dărtă dinăni, săp' a se rîndă la ei-înșimă che se
înșileau de avară mi de proftări, che se 'nkopușă de

лăksă și de melodie, astențindă spirala și cîrivelul și ștarea mormântului.

— Ei se renaosă că să vădă și, zise Tremor; fericită că dormă în pachea Dornelor!

— Că să sănătatea spărăla și omul, zise Lelia, să plăceră și prea desăvare; că să se deschidă prea îste nentru din nouă plăcerile simple și facile, fiind că în sfîndul băkării și a pomelor să rămână totuș dăuna o impresie atât de oribilă de tristețe și de leproape.

Ea să omoare astăzi și boala și fericirea amără plământului capăt, sănătatea sănătății cărăi, sănătatea sănătății naștere, nu înțeleagând nimic mai decât de către a eschita despoierile treptătui, de a-și conperi oaspeții că lăvărele morții, și de a face să dănuiească în paralelă sănătatea sănătății vieții!

— Să se întâlnească tău este tristețea, Lelia, zise Tremor; noată zice căneava că naștăiță te temi să nu mori!

XV.

Acestă jocătoare merită să fie cumpărată, Lelia. Credeam să încălță căciulă și grădiniță și să dorăbile să fie înăuntru și să fie femeie. Să-i sănătatea să fie înăuntru și să fie sănătate? Nu, nu apăre sănătatea sănătății banilor? Nă, nu apăre sănătatea sănătății banilor?

ne-mī aisa sъ tъrъeshī. че вреi sъ facī kъ achestă sъf-
fletă de noetă kape s'a dată cie shi l'aî imbrъciată,
kъ imprădeşte poate! Тă mai podi akom a-ă re'm-
piușe făr' a se sfărîma; mi iea aminte, Lelia, Dămne-
zeş a sъ-şti cheară kăvîntă intp'o zi desnpe dînsavră; kъch
achestă sъffletă bine de la dînsavră shi kătă a se pe'n-
tvrna totă akolo. Făr' indoieală жънеле Stenio kătă
sъ fiș 8năi din konii priedilekciunii salme. N'a năsă iin
ellă 8nă peflessă din frătăseuca ațuallikă? Че mai
kărată shi mai săbabă de kătă achestă konpluă? N'amăi mai
văzută fisionomia de o nașe mai ațuallikă, nici alba-
stări iin chelăk mai frătăsoş cheră kape sъ fiș mai lîm-
nede shi mai chereskă de kătă albastruă okitoră ăsi.
N'amăi așzită boche mai armonioasă shi mai dălche ka a
ăsi; vorbele che zîcă 8nătă ka potele debile shi înkati-
fale che vîntură lauă ne koaptele xarpel. Shi anoi,
ътвълел-и лентă, attitudinile-и a lene shi triste, тъпле-
ле-и албे shi fine, корпулă chelădă delikată shi săvăđire,
първлă d'8nă totă amă de dălche mi moale ka тътasea,
faşa skitvъloare ka chervlă toamnei, acea lăi kapmină che
o kătătăkă d'ame lătre varşă ne chepeli-и, acea па-
loare albastruă che o vorbă d'ame lătre intîpăreşte
ne gropa-и, toate achestea 8nătă 8nă poete. 8nă жънеле вер-
şine, 8nă sъffletă che trimită Dămnezeş ka sъ sъffere aici
жънне iin sъfflarea passiunii oră korposive, daka-ă stinş!
săbă giuda desnepărăi, daka-ă abandonă iin fundrăvă aviv-
savră. kăm va aisa oare kăllea cherărăloră? O řemeiă
iea seama vîne che a sъ facă! Nă strivă achestă konpluă

Ірачелѣ съвѣ греатата спытінітъоареї тарре раціон! Фереште-лѣ de вінтѣ ші de соape, ші de зио, ші de spirѣ ші тръснетѣ, ші de totѣ че не вестежеште, не дѣ жосѣ, не въвѣкъ ші не оттоаръ. Ажатѣ-і sъ ънѣле, інвѣлевште-лѣ k'о пълпапъ d'a манеллѣ тарре, sъ-те кондѣкторвлѣ sъѣ не марцина сконелеворѣ. Нѣ-і поці si амікъ, аѣ съроръ, аѣ тѣтъ? Штиѣ totѣ че-тѣ ai спасѣ акаим, te інчеллегѣ, te фелічѣ; інсъ пентрѣ kъ ештѣ феріче astѣ фелѣ (пре кътѣ цї este datѣ a fi!) нѣ тѣ тай оккенвлѣ de тине, чї de дінсврѣ пътмаї каре съффере ші-лѣ пътпгѣ. Sъ bedеніѣ, семеіѣ! tѣ каре штї атѣта лѣ-кпрѣ nekonnoskѣte отълвї, n'аї вр'унѣ ремедиѣ пентрѣ съфферіцуле звї? Nѣ поці да челворѣ алці пъдніпѣ din штиинга че Dумнеzev гїа datѣ? Stъ ѫнѣна ta de a саче рѣвѣ ші d'a нѣ патеа саче вине?

Е вине! Lelia, daka є аша, катѣ sъ denъртеzi ne Stenio, аѣ sъ fыї de дінсврѣ.

XVI.

A denърта ne Stenio саѣ a fыї de дінсврѣ! O! нѣ ѯнкъ. Тѣ ештї аша de рече, ініма ta є аша de ві-глоасъ, аміче, kъ ворбештї sъ fыгѣ de Stenio, ka kъm ap'li fostѣ ворба sъ лаѣ ачестѣ орашѣ пентрѣ виѣ ал-тврѣ, n'ачестї оашенї de astѣзї пентрѣ оаменї de тѣ-не, ka kъm ap'li fostѣ ворба пентрѣ тине, Trenmor, sъ тѣ лаши ne mine Lelia?

O штиѣ, tѣ ai ажжонсѣ ла цінтѣ, ai скъпнатѣ de

нағбрағіш, еатъ-те ла портъ. Нічі о ағжекціюне ін тіне нө se ағілъ піпъ ла пасіюне, німікъ нө-ді есте печесаріш, пішепін поате фаче сағ desfache ферічірея та, тә-І ешіш s'пгвръ aptisanылъ ші гвардіанылъ.

Шіл еә assemenea, Tremor, te felicitъ, dap нө te notъ imita. Admirъ opera регіларіш ті solidъ че аї fъkstъ, insъ è o foptereцъ ачеастъ оперъ а віртвудій талле; ші еә femeiъ, eә apistъ, амъ невоіш de 8nъ палатъ: n'oіsh sъ fiш de локъ ферічіш інтр'іnsылъ, dap чемдъ пүгінш n'oіsh sъ моръ ін еллъ; ін тәрій түі de гіацъ ті de neatръ, нө-ті ар'репінпеа пічі о zi de віеацъ. Н8, inkъ нө, н8! Dұмнеzeш н'о вреа ачеаста. Поате чіне-ва пүтрәnde шаі dinainte імпліпіреа піланырілоръ заме? Да-ка-мі este datъ sъ ажжыпгъ інде ешіш т8, челлъ пүгінш воіш s'ажжыпгъ ақоло маңаръ пентръ інделепчіюне ші де ажжынш sігіръ de mine ka-sъ нө тъ 8ілъ інапоі k8 дәрере.

Те аззъ д'ачі: — Desi.тъ ші тісерабілъ femeiъ, зічі t8, te temi de a обініе чееса чері adesea; възстѣ-те-амъ asnirъндъ ла т्रікмінлъ че ре'мпінші!...

Е біне! меріш, skntъ debilъ, skntъ лашъ; нө skntъ insъ пічі ingratiъ, пічі ванъ, н'амъ de локъ ачесте ві-үігрі але femeie. Н8, аміche, нө воіш sъ sekъ inima ошылакі, sъ stinrъ s8ffletлъ поетъ. Fii іn паче, ішбескъ не Stenio.

XVII.

Ізвешті пе Stenio! Asta нэ ё, пічі нэ поате Ѯ.
 Te гіндеши та оаре ла секолії че te сенаръ de дінсвід?
 Ты, глоаре вестежітъ, вътгтъ de вінікірі. сѣшіялъ; ти, япон-
 тре баллотацъ не тоате търіле іndoіелей, ші снартъ не
 тоці църтії desнерърії, кхтеза-веї а інчерка о поўкъ-
 льторі? А! нэ te маі гінди х'ачеаста, Lelia! Fингелорѣ
 ка поі, че ле маі речіне акам? Ренаосвіт мортін-
 твілі. Ты ай ѣртілъ ласъ съ ѣрзіаскъ ші че-л-алді; нэ
 te арвіка, вмбръ ѣрістъ ші ѣхуїтівъ, ін къіле ачелора
 каре нэ-ші аж fінітъ якірвілъ ші перфіт сперанда. Le-
 lia, Lelia, сікрівлъ te рекламъ; н'ай сафферіт de ажжансъ,
 сірманъ філосоафъ? Калкъ-те даръ ін ліндомівлъ тъл. dormi
 in fine in тъчереа fa, саффлєт fatіratъ че Dампезеъ
 нэ маі kondamнъ ла тонкъ ші дэрепе!

Este prea adevъратъ къ ешії маі пыдінъ інaint-
 тацъ de кълъ mine. Іні маі речінъ піште addvcherі а
 minte din timнїї тракткі. Totъ te маі якіді къіте o datъ
 къ inemikвлъ отвліві, къ сперанда якірвілорѣ д'ачі жосъ.
 Інсъ kpede-тъ, sopo, къді-ва паші пытай te desnartъ
 de үінтъ.

Нэ ё аневоіъ de a імбъіръні чіне-ва, nimenі
 інсъ нэ ре 'ntineрewste.

Інкъ o datъ, ласъ копілвлъ съ kреaskъ ші съ
 ѣрзіаскъ. нэ іннека глоареа іn semінца ei. Нэ-ді арві-
 ка саффлареа інгішатъ не fримоаселе-ї зілле de соape
 ші de прітъ-варъ. Нэ спера съ даі віеацъ, Lelia: віеа-
 ца нэ маі ё іn tіne, ші-ді речінъ пытай інрістареа

къ аѣ нердст'-о; крпндѣ, ка ші mine, пѹмай сѹввеніреа
еї ідї ва решъпна.

XVIII.

Мі-аї промісð, тъ беї ізбі къ інчевлă, ті вомă
fi һерічідї. № къла s'o ieї Іnainte de limnă, Stenio, пы
те твпчі s'вsondezî mistereiile віедї. Іас'-о s'в te iea
mi s'в te дѣкъ аколо ынде мерџетв юдї. Ты te temi
de mine? De tine іns8-уї маї ыне s'в se teamъ чине-
ва, не тине se kade a te іnspina; къчї, да аппї ты, і-
маѹнацікна stpikъ ғржкеле چелле маї пълксле, імп-
лінеазъ тоате пъльчеріле; да аппї ты пы штие a profita
чине-ва de nimikъ; вреа тоате s'в ле kappoaskъ, тоате
s'в ле posedъ, тоате s'в ле deseche; ші аної se міръ къ
тоате ынпътъшіле отвлжі sантъ атъл de пыціи лжкр. къндѣ
s'ap'кквени s'в se міре пѹмай de іnima отвлжі ші de не-
чесітъшіле лж. Мерцї, kpede-шъ, ытблъ інчетъ, гыслъ
кна къле кна тоате ineffabіlele пъльчері аlle ынє вор-
ве, аlle ынє къхтълр, аlle ынє квчетър, тоате nim-
къріле петърфініте аlle ынє аморð пъскіндѣ. № е-
ратв пої һерічідї ерї s8бтв ачеї арбэрї, къндѣ, шеzindѣ
ынвлѣ лінгъ алълѣ, simjiamѣ bestimintele поастре attin-
rind8-se ші къхтълреле debinъnd8-se іn ынбръ? Ера о
ноанте соапте nearгръ, mi kъ тоате аcheslea te ведеамъ,
Stenio; te ведеамъ ғржmosă kъm eimli, ші-ті імаѹнамъ
къ ераї ынвлѣ ачеллорðセルв, s8бтълв ачеллei аяре,
анце.м8.рв ачеллei оре mistepioase ші tинере. Іас'-аї

seama, Stenio, că sunătă ope căndă suntem săforyați și iubi, ope căndă noesiea ne înșindă, căndă inima noastră batte mai între, căndă suntem săfările nostre se avântă astăzi din noi și rămne toate legămintele voingi că să se dăkă să călătoare sănătă săfările în kape să se verse? De căte ori, la începutul popuții, pe la pescările lăunăi săvănează ne la primulă lăunăi alături zilăi, de căte ori în tîcherea de mează-noanțe și în cheea-ia-alătura tîcherelor de mează-zăi atâtă de apusul-oare, atâtă de sunțul-oare și săfășul-oare, nu-mi amă simțită inima răpezindă-se către o țină neconoscătă, către o serăcire sărăcășă și sărăcășă, către ce este în ceră, către preteștiindă ka sănătă învizibila, ka amorala! Își că toate acestea, Stenio, nu este amorala; că o creză a cea astă, că kape nu sunt nimică mi sperări toate; că kape sunt toate, sunt că sunătă dinkoro de amoră dopințe, nechesităci, speranțe că nu se stină nici o dată; sărăcășă că ar fi omorala? I s'a și akkopdală atâtă de putine zile speră iubi pre pămîntă!

Însă în operele acelește, cheea că simțimă este atâtă de viață, atâtă de căzutări, în cărăi mai întotdeauna și la totă că ne înconjură; în acele opere căndă Dumnezeu ne posede mi ne întâpte, facemă a peckidea nestă toate săntările săme strămlăcărea razei că ne învăluie.

N'aî plăinsă vr'o dată de amoră nentraje aceleste stemele ambe că seauță velenile albastre alături popuții? N'aî înțepăkiată vr'o dată înaintea loră, nu le-aî întinsă braudă că kiemündă-le săfărije laume? Își apoi, fiind că oțvătă și plăce a-și conchintă peșteștiile, prea deosebită că este nentraje simțimentele nemărcuibile, nu și s'a întimură că nici de căză a te nașională nentraje una din

елле? N'ai alesă kă amoră dințipe toate, kăndă p'acheea che se 'pădua roșie mi skinteindă neste negrele sejbe alle opizontelei, kăndă p'acheea kape, pallidă și dălche se învălăia ka o verăne rășinoasă săbătă ștenele reflesse alle lăpnei; kăndă p'achealle trei săpori șna ka alta de albe, șna ka alta de frumoase, che lăpăinează intăr'ăni trivnigă mistepiosă; kăndă p'achealle doă soade radioase che dormă koastă la koastă, în cerbulă kărată, intre mihiade de glorii mai tici; și toate acealle semne cabalistice, toate acealle șispre neknoskăte, toate acealle caractere stăpanie, ținrătescă, săbătăme, che elle deskriș pe d'assănpa kaneteloră noastră, nă-șu a venită în minte vr'o dată să le esplină și să descopești intăr'inselă misteriele celor mari ale destinatei noastre, etatea lăstăi, nătenele celoră Prea-Înalta, vîntorulă sămătări? Da, și aī intrebătă acealle astre kă infokale simpatie, mi aī krezătă kă intăr'ini kăvătări de amoră în trecătorăda stăruinăre a razeloră loră; aī krezătă kă simuș (azăi) o voci che se lăsa de acolo de săsă snpe a te karedua, snpe a-șu zică: — Speră, aī venită de la noi, te vei intăr'na earfă la noi! Eă săntă patria ta, eă te kiemă eă te intăr'na earfă la noi! Amoră, Stenio, nă e cheea che krezăi; nă e aceea iște asnipape a tătăloră fakultădioră kătre o fiindă kreată, ci asnipapea săntă a patriciă celor mai etere a sămătării nosțri kătre neknoskătă.

Fiuțe mărunite, noi kăvătătă ne'ncetașă a amări aceste dopințe insașiaile che ne konsumă; le kăvătătătă o țintă intreținării nosțri, și, tăcăloșă disinatori che săntă, orpătătă idiorii nostri pericloșă kă to-

te frumusezile immateriale okiate în visurile noastre. Emociunile simțirilor nu ne sunt de ajunsă. Natrura n'are nimic de ajunsă rechercații în tesașele plăcerilor sănse naivă spre a slinje setea de sepișire che e în noi; ne lăzește cherbul, și nu-lăză avem!

De aceea cătălăză cherbul într'o creație asemenea noastră, mi credeți că niciună dinca tocmai acea cunoștință că nici un sădat niciună sănse mai nobilă. Rechiziția lui Dumnezeu sentimentul adorării, sentimentul că fără niciună nu se poate și niciună eaptă la Dumnezeu simțire. Noi însă reprezentăm nese o liniște înconjurată de devâlă che debine Dumnezeului călători posări idolați. În jocul naivității, atunci cănd cărtărașul său-său sănsează natura și desprețe propria-i inițiu, amărătul său și sexul niciună călăză, asa că înălțarea astăzi, nu există. Nășală plăcerea era sănse legătură; pasiunea morală, că obstații, sănsează intensitatea sa, este sănse rău che operării acelui de nălăză a cărui cunoștință. Cașsa e că atunci era sănse zei, și astăzi nu mai sunt.

Astăzi, niciună sănsează poetice, sentimentul adorării într-o pînă și n'ămărătul sănsează. Sărbătoarea reținute a unei operații nesăntioase și nesănticioase! Shî cănd căde vîlbul divină, și creația se apătă, tîkloasă și imperfектă, îndărătălă acelui de tîmînă, îndărătălă acelui de a treo de amărăt, ne inspirândă atunci de înăsărirea noastră, răspînătă, pestrișândă idolați și-lăză călătări în pîncioare.

Shî apoi cătălăză călăză! căci avem nevoie să iubimă, și eaptă ne amărită adesea, pînă în zioa căndă.

desabesaui, лютінаді, норісікаді, abandonътъ сперанда үнеі affekciisnі dѣрабіле не пътінтѣ, ші 'пълдътъ ла Dymnezeѣ omagіюлъ entusiashtѣ ші пэрѣ че пътаі ляі se kв-
венія sъ adpesътѣ.

XIX.

N8-mi skpie, Lelia; nentrѣ че-мі skpiї. Ерамъ
серіче, ші eatъ къ тъ арвнчі ін кінчріле din kape амъ
ешітѣ de үн8 minstѣ! Ачеа оръ de тъчере лінгъ tine іні
ревеласе атъlea волгнції nesnose! Akom, Lelia, te къ-
еші kъ mi ле аі fъkstѣ kппposkste. Ші че te маі temі
даръ de пътцюоса-мі іmpаciенцъ? Т8 тъ desprez-
еші k8 skonч. Штій үніе kъ oіш sъ fiш serіче k8 пудінѣ,
nentrѣ kъ nimikъ din чеea че вей fache nentrѣ mine n'a
sъ-мі паръ mikъ ляkrѣ, nentrѣ kъ oіш sъ daš лачелле
маі тічі аlle талле favорі прецзлѣ че лі se kвvine.
N8-mi o ieа8 assvпra; штій kъtѣ de твлтѣ s8ntѣ маі жосѣ
de kъtѣ tine. Крдѣ femeiѣ! De че sъ тъ рекіумі не
іnчелатѣ л'acheastѣ зміліtate lрemvръndѣ kape тъ fache sъ
s8ffерѣ atъta?

Індіяллегъ, Lelia! вай, індіяллегъ! не Dymnezeѣ
пътai, т8 подїї үбі! N8maі іn черѣ s8ffleresia тъш noale
a se penaosa ші үрлї! Къндѣ, іn емоціюна үнеі оре
de віsare, аі лъsatѣ sъ kazъ assvпrѣті о kъvltѣtръ de
аморѣ, neaиппrataш kъ te аиtъciai аtвnchі, kъ te rindiai
ла Dymnezeѣ, kъ ляі үн8 omѣ drentѣ үн8 апчеллѣ. Къндѣ
изна s'a 'пълдатѣ, kъндѣ ті-а лютінаді lрѣssvреле ші рі-

simită aceea 8tărăbîlă la xîmerele talle, ai sârpsisă de pietațe pe cunoscîndă fruntea lui Stenio; fruntea lui Stenio ne kape înțipărișești o sârptătără, și toate acestea! Te vreți să o 8ită, o vîză bine! ai teamă să nu ții învățătoarea simîcîșnești să trăiescă dintr'insă pîcă o zi! Fii în pace, n'amă răstată această sericîpe orbește; daka ea mă-a înrigită sănătate, daka mă-a sfidată neșcoală, nu mă-a petrecită mintea. Mintea nu se petrecăște pîcă odată lîngă tine, Lelia! fii în pace, își zică, eș nu sună 8năvă din acei așa căciuți neșpri kape o sârptătără de femeie este o arăpă de amoră. Nu mă simdă în păcate de a însoțește cu marțoria mi de a îmbia pe cei morți.

III Kă toate acestea, sămăreata mă-aprinsă kreeerii. Aceia 8ezele-udă a călărită estremitatea părăslășie, și amă krezată că simușă o skintă electrică, o kompoziție terapeutică, încă că 8nă țină de dospere mă-skînată din neșcoală. O! că nu ești o femeie, Lelia, o vîză bine! Bisaseazău cărăuă în 8na din sârptătările tale, și că măi săkătă să cunoască inferecuia.

Kă toate acestea, sărpsisără tău era altă de drăguțe, vorbelă-udă atăuă de șavă, în cătușă mă lăsa și apoi a mă-konsola de tine. Astă terapeutică emociune se alină pînă, rechizii și atlinișe măna ta fără a mă întoarpe. Te măi arătau cărăuă, și eș nu 8rkai acolo că apările tale.

Eramă sericîpe în noaptea aceea addăkîndă-mă aminte de cea din 8rtă kăptătără și ta, de vorbelă-udă cărăuă din 8rtă, nu mă știaștă, Lelia, își ședea; și amă bine că nu eramă amătă de tine, însă addormiamă în acea moală amătoriște în kape mă-arcucașești. Eraș-

акъм кътъ мъ dewtengi spirindz-mi кътъ вочеа та язгъ-
бръ: — Addz-уи aminte, Stenio, кътъ ня те потъ iшви! Е!
о штий ачеаста, doamna mea, о штий преа бине!

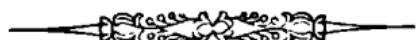
vii

Lelia, adio, oîă sъ тъ оиморъ. Ты m'аі ſъкълѣ
серіче аслъзї, тъйне -мі веі симаце ſoapte кръпнѣ фе-
річіреа че din пеъгape de seamъ ѕаă din капрічіă ті
аі dat'-о асеаръ. № требуе sъ т্rъескѣ шіпъ тъйне,
требуе sъ addom in въкърія mea ші sъ н8 тъ таі
dewtegl8.

Benin“ este препаратъ; акъм юпі отъ ворви
ліверъ, пъ тъ веі таі ведеа, пъ веі таі пълеа а тъ
деснера. Ноате рергета-веі віктима че пълеаі саче а
съллери, жвакъріа че-щі пъльчea а търмента съб съллареа-
щі капрічіоасъ. Тъ тъ ієбіаі таі тълтъ de кълтъ ne Tren-
mor, зічеаі, de ші тъ stimaі таі пъцинъ. Este адевъ-
ратъ къ пъ погі тоptъра ne Trenmor, зічеаі, de ші тъ
stimaі таі пъцинъ. Este адевъратъ къ пъ погі тоptъра
ne Trenmor към юпі плаче; in kontra лії пътінда ta пъ
ісбѣтеште, впгілле-щі de tirpз mi de femeiъ пъ потъ пъ-
търнде in ачеастъ ініmъ de diamantъ. Еъ, ератъ о
чearъ тоалле че пріумia тоате іntіnріtъrеле; іnцеллегъ,
aptistъ, къ-щі пъльчea таі біне kъ mine. Тpistъ, іntі-
nріaі ne onera ta simtimentъ de kape epaі dominatъ.
Лiniштіtъ, її dai aервъtъ ліпъ алъtъ апцелліоръ; скъ-
ратъ, її komмюникаі spъimtъtъlorіvъtъ sъpprіsъ че demo-

нълък а пъсък пе бъзеле-ци. Astă-seaștă statutarivă face във
зеă кă пъципъ тицъ, ши о търпітоаре кă ачееа-ши тицъ че
фă във зеă. Lelia, ieaptă-ми ачесте момente de ărău че-ми
инспірі: къчі еă te ішбескă кă пасиже, кă делірă, кă
деснерацивне. Ці-о потъкънне ачеаста къратă фър'а те
offensa, фър'а пътъ съппоне цие, пентра къ este чеа
дин ăрмъ оаръ къндă یї ворбескă: тă мă-аї фъкътă
тъялă ръă! Ши кă тоате ачестеа, ці-о ера преа факілă,
пъ-ци-о ера де локă греă тъ факі дин mine във отъ-се-
річе, във поетъ кă идеи різінде, кă виї симдічівпі; кă
о ворбъ не зи, кă във сърпісъ не тоатъ сеара, тă м'аї
ші фъкътă мапе, м'аї ші консерватă жъне. În локă де
ачеаста, тă аї къгътă пътмаи тъ тъ bestежешті мі тъ
тъ deskвраци. Totă zikindă къ вреал тъ ції вън mine
fokълă sakрă, м'аї stinsă пінъ ла чеа дин ăрмъ skinteиъ;
тă-аї реанпріндеай кă ръстале, кă сконă де а-ї съ-
пенда ервпічнеа ші де а-ї пъевши блакъра. Akăm,
ренгенъ ла аниорă, ренгенъ ла віеацъ: emлї тъялъ-
мітъ? Adio!

Мезвлă попци с'апропінъ. Мъ dăkă... зnde тă
пъ веї вени, Lelia! къчі є кă пепстингъ ка тъ аветă
ачелла-ши віторій. Ної п'адорътă ачееа-ши п'стере, пічі
вотъ локві ачеллеа-ши черврі...

XXI.

Мезулъ попці бътъ: Trenmor intre in casъ la Stenio, имъ ағлъ не гіндэрі, шеziндъ лінгъ fokъ. Тим-
пълъ ера рече ші posomoritъ; вітълъ de шеazъ-поанте
sъfла k'о воче askыдітъ sъб лакыпаріеле дешерте ші so-
nоре. Ера не о masъ, inaintea ля Stenio, о к8пъ пілъ
шілъ in б8ze, не каре Trenmor о върсъ attinrind'-o k8
mantella.

— Каъ съ вій k8 mine la Lelia, ії zise елъ
k'8nъ аеръ гравъ, іnsъ пачікъ; Lelia вреа съ te вазъ.
Гіndeskъ kъ ора-ї а венітъ ші kъ а sъ тоаръ.

Stenio se sk8rъ iste, ші рекъзз не skaqнzъ
sъб, паллідъ ші fъръ піле ре; апоі se sk8rъ din н8о8 ,
дълъ intp'8nъ kinъ konvulsivъ брацълъ ля Trenmor ші
алергъ la Lelia.

Еа ера к8лкаѣ пе о sofa; ображій sъі авеаѣ
8nъ реflessъ алbasirъ, оқії піреа kъ s'aѣ petpasъ sъбтъ
арквръ проf8ndъ алъ спрічепелоръ salme. 8nъ крецъ
тапе i stpъbъtlea фр8ntea, алъ datъ atъtъ de netedъ ші
алъ; іnsъ вочеа-ї ера пілъ ші sіgvrъ, ші s8ppis8lъ
dispreцълъ petъчia, ka d8nъ konsuetdine, не б8зеле-ї
тобіле.

Ера лінгъ dіnsa үінгашвлъ doktorъ Kreyssnei-
fetter, 8nъ minnatъ ошъ преа ж8не, блондъ, вертілівъ,
k8 s8ppis8lъ а лене, k8 тъна алъ, k8 ворва д8аче ка
mierea mi protekloape. Үінгашвлъ doktorъ Kreyssnei-
fetter үinea k8 familiapitate о тъпъ а Lelieї in амъ
salme, ші, din k8ndъ in k8ndъ, черчета тішкареа ар-

lepel, apoi își petrecerea cheea-l-a în tărînă în frigidoarele băilei ale părăslor să și apăsa pedikat în săsă asigurăt la vîrful ne creștează nobilării să și țrăpă.

— Nu este nimică, zicea elă că săptămâna amăbulă, de totuști nimică. Este cholera, cholera-mortă, și chiar și boala care poate fi cunoscută din lăuntrică, în același timp de acasă, și în Italia care mai bine cunoaște. Nu te teme, frigidoară te să apere! Aici cholera, o boala care omul să moară în două ore nu ca să moră de căuse de a se sprijini de dinăuntru, dar care nu este de loc să pericleze sănătatea sănătății sale! Sintemă aici două capături nu ne tememă de cholera, și să nu ești nevoie să te temi de cholera! Să facem sănătatea acestei tineretă să fie iată în sefață și să se facă părăsirea măcarică. Să mărturisim în rîsă cholera, astăzi este singură boala cea de a trebui.

— Însă, zise Trenmor, daca ar fi cărca cu nevoie sănătății doktorul Magendie.

— Pe nimeni că nu sănătății doktorul Magendie, zise ținută sănătății doktorul Kreyssneifetter, daca am sănătății născute sănătății sănătății?

— Astăzi așa este, adăosă Lelia că sănătății-riche kaștică, că este foarte contrariu. Să fie cărcață mai bine că și boala frigidoară dăracă.

— Să fie cărcață că boala frigidoară dăracă, daca creză în viața sa boala frigidoară dăracă, zise ținută sănătății doktorul Kreyssneifetter.

— Dar dacă crezi că ai sănătății, dacă conștiința dă-năște? zise Stenio.

Л'acheastъ вореъ de *konstitiinu*, doktorul Kreys-sneifetter арвкъ о къвтъръ de komnasiune ватжокопитоаре assupra жвлелъ поетъ; анои se линшти foapte бине, ши zise k'внă аерă гравъ:

— Конститиинца мі opdonъ de a нă opdona nimikă, mi de a нă тъ ammesteka de локă л'acheastъ малатів.

— Asta è foapte бине. doktope, zise Lelia. Атвнчі fiindă kъ se саче тързиă, ноанте бенъ! Нă-ді интровертне маи твнлă прециоснă somnă.

— О! нă съ алтенциине, pesonse еллă, sэнтă бине ачі, импъяче съ кршецă прогреснă ръзвлă. Studiă, импъескă mesepia kă nasiине, ши-ми sakriiskă вакх-посă плъчериile mi ренасвлă; мă-ашă sakriiska віеада, къндă s'ар' чере пентрă бінеле зманітъдї.

— Капе ш-е даръ mesepia, doktope Kreys-sneifetter? интревъ Треніор.

— Konsonă ши инкврациă, pesonse doktorul: asta è вокаціюна mea. Studiăш mi-a deskonepită тоатъ импротанца малатіеворă de капе отв.ă este инконциипатă. О konstateză. о обзервă, assistă la desподѣмінтă, ши профітă din обсерваціюле телу.

— Спре a opdonанца прекаузіоніе sistemулă iциеникă аплікавілă ла атабіла персоанъ? zise Lelia.

— Kreză пыдинă ин інфузіюда lie опі-кърві si-temă, zise doktorul; памтимă тоунă kă прінципіялă чунеи мордї маи твнлă саă маи пыдинă апроане. Sforдквріле ноастре спре a интързия терменлă нă факă adesea de кълă а-лă гръбі. Маи бине este de a нă ne маи гїndila дїнсгарă ши de a-лă autenta вітъндă kъ a съ вій.

— Ești prea filosofă, zise Lelia, și vîndă tabakă din tabakepa de așpăt a doktorului.

Іnsъ авв о konversiune ши къзъ тэрпindън бра-
уле ая Stenio.

— Аїде, фръмояса моя конілътъ, зисе докторътъ имберътъ, погинъ кърациъ! Дака те веи аsekta de stapea-үтъ кътътъ де погинъ, ешътъ нердатъ. Инътъ не еши вънъ нериколъ таи таре де кътътъ mine, де веи гине ачелла-ши съпце-рече.

Lelia se peskълъ pezemъндъ-се въ kotъ, ши,
въндъ-се ла dинскълъ къ okii sei чеi stinii de sassepin-
шъ, таi афъ inkъ nselepe de a sappide къ iponiш.

— Сърмане doktopъ, и зисе ea, аниш вреа сътевъзъ възъ възъ! —

- Малютімъ, куетъ докторъ.

— Зічеві таї adineoара къ пв креzi ви infla-
ція речідіелоръ: пв креzi даръ пічі ви шедічинъ?
зісе ea.

— Papdonъ, stdiisъ anatomieї ти kвnoнtinga корпвлі 8manъ къ атерадівнілे ти іnформітъділе-ї, asta є о шtiппцъ поsitivъ.

— Ама, зисе Лелия, не кape о kвatibі ka o ар-
te de плъчере. — Amіcії тeї, зисе ea, intopkіnd8-mi
snateze la doktor8, тerpeci sъ-mi kъstamі 8n8 преot8,
въз8 kъ medik8m8 m'abandonъ.

Tremor алергъ съ каше преодоляв. Stenio връ
с'аренче не медикъ не се валиконъ.

-- Lasъ-яѣ Ѯ паче, і зise Lelia; імї паче de петречере. Дъ-і о капте ші д8-яѣ Ѯ кабинетка є төч іна-
іntea үнел оглінде, ка съ se okkape. Кънд8 воіє simgi

къ краївлѣ т'abandonъ, а'оіш kiema, ка sъ-mі dea konsiale de stoicismъ ші sъ mорѣ pіzind8-mі de omъ ші de шtiiпda лві.

Преотвлѣ ажжонse. Era marele ті frumosulѣ преотврі iplandezde la капелла Sainte-Laure. Se an-пропішь, asteptv піл lentd. Кіпвлѣ лві іnsnіra впш pesnektѣ релігiosѣ; къгтітвра-ї камъ ші profondъ, kape п'реа kъ pespіnue червлѣ, ap' fi ажжонсѣ ka sъ dea kpedin-ца. Lelia, sfuшиatъ de sбffеріпу, ші askonsese faga sъв брауз-ї kontpaktatѣ, нетрекіt in п'рх-ї че.мѣ негрѣ.

— Sopo, zise преотвлѣ k'о воче плінъ ші sep-віntе.

Lelia лві sъ-ї kazъ брауз-ї, ші-ші pe'ntoapse вінішорѣ faga k'ltre отвлѣ лві Dymnezev.

— Tolѣ ачеастъ femei! stpіrъ trъgind8-se іndѣртѣ k' teppoare.

Atvпчі fisionomia лві se ібрѣрѣ k' totвлѣ, oki-ї retnasepъ іnfuzi ші plіn de snaitъ, faga-ї debeni лі-vidъ, ші Stenio ті-addsse аminte de zioa in kape імѣ въззсе пълind8-se mi tretvрtnd, іnlіmпinъnd kъгtітvра sventikъ a Lelie! ne d'assapra ткації престерптеї.

Тs eшtі, Magnus! ii zise ea. Mъ pekновіt?

— Daka te k8noskѣ, femei! stpіrъ преотвлѣ pet'chitѣ; daka te k8noskѣ! Minchіne, desnerauiue, neipe!

Lelia n8-ї pesapnse de k'ltѣ nodidind8-se ne pisъ.

Съ ведемѣ zise ea, trъgind8-lві snre діnsa k' тъна-ї рече ші албъстрові, аппропіш-те, п'ріnte, ші ворбеште-мі de Dymnezev. Иlti пентръ че te-aă ad-

дасă аci: este ănă săfătă che a să lase pămîntulă, și ne kape kaiă a-lă tprimite în cheră. N'ăi tă nătereia a-cheasta?

Преotălă tăkă shi remase înclemnită.

— Aide, Magnus, zise ea că o tprimă iponă shi întopkindă-shi sună dînsără fădu pălăidă shi mai conperiș de ămbrele torușii, împăinete misiunea che bisepika ău-a înkpedingată, skapă-shă, nu pierde timnă oîă să moră!

Lelia, pesnăndă преotălă, nu te potă skăna. Tă o știu bine; nătereia ta este mai pre săsă de a mea.

— Che însemnează aceasta? zise Lelia, așezândă-se pe patălă săă. Suntă oare akvă în țeară visează? Nu mai suntă din spăciea ămană che se îrrăsăte, che se roagă shi moare? Skektrulă searbătikă che e în-nainte-mă nu e ănă omă, ănă preotă? Radușnea ta și s'a tărăzătă, Magnus? Tă ești aci, văshă mi în picioare, mi eș imă daă săfălareea. Că toate acestea ideale-ău se tărăză shi săfălează-ău sălbăște, kăndă alătă teă kiamă în nașe nătereia de a se esala. Aide, omă de năcăpătă cre-dină, învoakă ne Dăunăzează cintăsă săpura ta tăpindă, shi lăsă kopălăză aceste spațiu săperestăgioase che s'ap' kăbeni să te addăkă la îndrăpate. În adevară, cine săn-tează voi toăzi? Șiite Trenmor spăimănată; șiite Stenio, ășpălă poetă, che se ăștă la picioarele tellie shi kredă că bede înțepătă piște grăpe, șiite mi colo ănă preotă che refăsă de a mă deslegă mi amă ūmăpămă! Suntă oare moartă? E vr'ănă visă che văză?

— Nu, Lelia, zise în fine preotălă că o văcă tă-

stă și solemnă, că nu te ieasă de sănă demonă; nu crezi în demonă, că suntă bine.

— Ah! ah! zise ea, întreținându-se spre Stenio, ascultă ne preotă: nu este nimică mai puțină poetice ca perfecțiunea ștăpână. Fie, tată, să rănești ne Satana, să-l sănătătășești nimică! Nu știi să alegă oamenul său, că toate că așa că satanice este prea să modă, și apăsă în spina sa? Stenio foarte frumoase verbori în onoarea mea. Daca diavolul nu există, eată-mă foarte în năcăuării vîitorului tău: pot să devină bieaudă în opere aleasă, nu voi cădea în infernă. Însă unde să voi sădăce, săptămâni? Unde-ai plăcea să mă trimită, tată? în cer, săptămâni?

— În cer! strigă Magnus. Că, în cer! oare tu te să propună să-ai cădea vorba?

— Nu este nimică că așa că dară? zise Lelia.

— Femeie, zise preotul, nu este niciună tine.

— Eată că preotul consolantă! zise ea. Niciună că el nu poate să-ți dea sănătătășea tău, adăucă-mă să fie doktoră, și, niciună cără oră niciună arăntă, să se dechide să-mă sănătătășea bieaudă.

— Nu văză nimică de săkără, zise doktorul Kreyssneifeller; malatia tău nu este sănătătășea regăzirii și prea cunoșterii. Că este? să-ți adăucă apă, și apoi să îți sănătătășești, să-ți sănătătășești. Remedialele orești să te omuoare în opere aleasă; să măsătășești să alegăze naștră.

— Bătrâna naștră! zise Lelia, astăzi vrea să-ți sănătătășești și te invoca! Însă cine ești tu? unde știi să fie misericordia? unde știi să fie amără? unde știi să fie nișteaua? unde știi sănătătășești?

kă vîă de la tine și kă totă la tine cătă a mă re'np-torpnă; însă kă che titlă să te adjuță de a mă lăsa aci încă o zi? Este noate ună comodă de pămîntă stepnă kăpădăcia și înțește pălăverea mea spre a face să kreas- skă intrepinsără earbă: cătă dară să megră a-mă împlini destinata. Înătă tă, preote, kiamă assăpră-mă kăvătăkra a chelăvăi kape è mai pressăsă de kătă națara, și kape noate a-ți komunanda. Achella noate zice aerbăvăi kăpădă a re'npvăia săfătarea mea, săkkălavăi planteeloră a mă re'nsăfătă, soarelvăi che a să se apate a-mă re'nkăză săpătele. Să vedemă, învață-mă a mă rugă lăvă Dămnezeă! Dămnezeule, zise preotulă, lăsându-shi să kază kă îngreșiere capătă ne sină-ă; Dămnezeule!

— Lăcrăme apăzinde kăpăderă ne obrajii săi vestejidi.

— O Dămnezeule! zise emă, o dulce visă che măi lăsată și ai făută de la mine! unde ești? unde să te mai peafă? Spărapă, pentru che mă abandonă fără a te mai întorpnă?... Lăsă-mă, doamă, lăsă-mă să esă d'acă! Acă toate îndoilele mele își reieșă fănestrădă doră împără; acă, în prezența morții, perete vătima-shi spărapă, vătima-mă îmăsioane! Brel să-și daă cherbulă, să te făkă să afli ne Dămnezeă. E! ei să afli năma de dekătă daka emă esiste, tă emă tăiată mai seriozită de kătă mine che n'o mătă achеasta.

— Făcăi d'acă, zise Lelia: oameni sănători.. părăsăci-shi kăpătătă. Shă tă, Trenmor, veză astă, veză ne doktorulă ţăsta che nu kpede în măinuă lăvă. veză ne achestă preotă che nu kpede în Dămnezeă: mi kă toate achestea, achestă medikă este ună învățătă, achestă preotă

este զո՞ւթեաց. Աշետա, սիւրեազ ու տորի-
բնութ, առելլա կօնսօն ու վի; ան ամֆու այ-աչ ու-
դաւ կունդա լոր օ ժեմէ չե տօրպ!

— Doamпъ, zise Kreyssneifetter, daka մ'աշի ս
իւշերկաւ սիւ ֆակ ու մեծիկաւ կա ձօննեատ, մ'ալ լի լաւաւ
ին քիշ. Տե կօնօք, ոչ շտի օ ներօն օրդինարի,
շտի օ նիօնօգի.

— Doamпъ, zise Magnus, ոչ-պի տայ ածծի ա մինե
դ պրետելարեա ուստիր ին ուշերեա լի Գրիմսել? Տե
աշի սի կշեզաւ ա բաւ ու պրօւր կա ձօննեատ, ոչ մ'ալ
սի ֆեկաւ կա տօւաւ ինքեւաւ?

— Եաւ դար. և զիս Lelia կ'զո՞ւ տու ամարի,
ին չե սիւ ուլերեա Յօստիր! Տրեմոր, չե ասմա այշառու!
ին չե սեկու ու ամիստ? Խուզաւաւ լուրդեանե, պրօւր
սի սինօւնեան. Տիւ վեծու դակա սի ուշեւաւ տայ ըս-
տիստ. Տենիո, իւ խառն ան կանեւ-տի վերցրիւ լի
Փաուստ; օրի տայ են դեշկիդ-լի կերպւ ան սիսպե-
մի սիսպերիւ լի Օհերման, լունսորդերիւ լի Սայն-
Պրուք. Տիւ վեծու, ուշեւ, դակա տայ ինցելլեւ ծրերեա;
Տիւ վեծու, կոնյաւ, դակա տայ կրեզի ին ամորի.

— Բայ! Lelia, ստիր Տենիո քրնունդս-ին ուղեւ
չեւ այս, և շտի ժեմէ ան կրեզի ինք'ինչաւ! չե
ամա այշառու! ին չե սեկու ու ամիստ?

XXII.

— Ձանեզէ ալլա շի ալլա ուղունցաւ, Ձա-
նեզէ ալլա ուղերի ան ալորչաւ, աշկաւ օ առջ ուրի

че se esauă dintp'gnă săfăretă kăpată mi dintp'gnă sînă veruine! Askavătă răga gnăi kopială; dă-ne pe Lelia!

— Пелтă че, Dămnezeulă teă, воешти а не smăduie аша de kăpindă не преа ісвita inimeloră поастre? Askavătă marea mi пăternikъ воче а лăi Trenmor, а отвătă че а ssăfepită, а отвătă че а tărită. Askavătă răgăcăiunea gnăi săfăretă înkă nekvnoskătopă de дăpre-pîrile виене. Amîndoî îndî черă shi se roagă să le консервă авереа, noesia, сперанца морă, не Lelia! Daka вреі а о ашеза în gloria ta шi а о копери kă eternale-шi șerîcîrî, iea-o iñanoî, Dămnezeulă teă, este а та; чеа че-ї destini саче таî тălă de kătă чеа че-ї ieî.

Însă skăpăndă ne Lelia, "nă ne sfârșima не ноi, nă ne pierde, о Dămnezeulă teă! Permitte-ne а о șrma шi а iñuenckia не treptele tropălă unde а să шează ea ...

— Astă e foapte frumosă, zise Lelia întrepreut-nîndă-ă, însă săntă niște verșori și nimikă mai tălită. Lasă astă харпă să doară în паче, орă пăne-o не fepeastră; вîntulă va кънта kă dînsa mai bine de kătă tine. Akom apropoî-te. Făuî d'aci, Trenmor. Înîștea ta тă intărează шi тă deskvraue. Bino Stenio, vorvăște-mi de tine шi de mine. Dămnezeă e преа de-napte, тă temă să nă ne аză; însă Dămnezeă a пăsă пăgină dintp'insălă în tine. Аратă-ми чеа че ssăfietă-шi possede de la dînsă. Mi se naре kă o asupra-șivne foapte infokată а аchestă ssăfietă kătre аllă teă, mi se naре kă o рăgă foapte șerbinte че-ми аi adpesa mi-ap' da пăterea de a tări. Пăterea de a tări! da! пămai să voiă. Рăgă teă konsiste, Stenio, кă nă potă ала în mine ачеасătă voiшă. Тă săppizi, Trenmor! Făuî

d'aică. Băi! Stenio, asta e adevarată, că înțeleg că a persistă morții, dar că înțeleg că fără năstere. Mă tem că din să mai năști de către o dorescă, așa că vrea să te poată să te cumpăre... și daca nu e în spatele cărării de așteptări să te pună, așa că vrea să-l sănseze, să-l sănseze că este tu care îl păzisă. Poate, Domnezeve! căci sună să te sănseze? Poate este în inimă căci?... Spune, că ce este căci sună mi plină de viață, amorul e oare cărări? Bezi căkă la unul să te sănseze, să te sănseze că ești mințită de delir. Așa că după să te crezi în căci, căci năști în tine căci, căci năști o oră căci mai năște dă sefiri, fără să te sănseze poate, că oamei să le sănseze!

— Indoieshte-te de Dămnezeș, indoieshte-te de oameni, indoieshte-te de mine-însăși, daka spei, zise Stenio, înțelegându-mă înțelept, dap nă te îndoi de amopă, nă te îndoi de inima ta, Lelia!

Daka юї este skpisъ sъ mорі akъm, daka требе
sъ te nepzъ, o tъrmentivъ teѣ, o bъnъrъ teѣ, o spe-
panca mea! sъ chelvъ nъqinъ ka sъ krezъ in tine, o orъ,
vnъ minstъ. Baї! mъri-vei fъръ sъ te si въzatъ lръindъ?
Mъri-boiъ шi eг kъtъ tine fъръ sъ si iмбръшiatalъ in tine
aлъ che-va de kъtъ vnъ visъ? Dъmnezevalъ teѣ! nъ є
oare amopъ de kъtъ nъmaи in inima che dopemte, de kъtъ
nъmaи in imafinaцiонea che sъfere, de kъtъ in visirile
che ne leagъпъ in popuile solitarie? E oare o sъfflare
nepytрvnsъ? E vnъ meteopъ che лхтineazъ шi тоаре?
є o ворбъ nъmaи? Che este oare, Dъmnezevalъ teѣ! O
червъ! o femeiъ! nъ-mi o всiї sъfune?

— Ачестă кониалă интреабă тоапtea despre скретвлă виенеї, зise Lelia; инцепнkieazъ пе ыпă sikpriш спре а обџине аморвлă! Копиле! Дымнеzekлă төй, айи шиетате de дінсвлаш, ши дъ-ми виаца ka съ konсервă пе а ля! Daka-ми веi da-o, тъ жэрх kъ воiш тры i nentpr дінсвлаш. Елаш ziche къ te-amă slasfemală ne tine bla-sfemъндă аморвлă: е бине! ими воiш ink.lina frantea спербъ, воiш кпеде, воiш іхви!... Fъ пытай ka съ вицвескă виаца корпвлă, ми инчека-тъ-воiш а вицві пе а аморвлă.

— Азzi, Dымnezekлă төй? stpîrъ Stenio k8 de-lipă; азzi че ziche, че промилте! Skanъ-o, skaшъ-тъ! Дъ-ми ne Lelia, дъ-и виаца.

Lelia kъзз цеапъпъ шi рече пе наркетă. Ачеаста ера ылтина, оррина крізъ. Stenio o stpînse ла i-nima ля stpîrъндă de disperare. Inima-и ера fokă, лакрьмел-и калде никаръ пе frantea Lelieї. Сыртътъреле ля вібіліканте peaddaserpъ съпүеле пе ввзеле ei, ряга-и поате імбълънzi червлă? Lelia deskise съръ пхтепе okil ши zise ля Trenmor че-и ажжыла съ se skoале de жосъ.

— Stenio mi-a реалдатă sъблетвлă; daka вреi съ-лă sъшши k8 раџионе ta, омтоаръ-тъ маi кріндă.

— Ши nentpr че съ-ци рънескă singхра zi че-ци маi ремъне? zise Trenmor; чеа din ыртъ панъ а аринеї талле n'a kъззлă inkъ.

PARTEA A DUOA.

Stenio întp'o zi de dimineadă desvindea ne koastele kriinroase alle Munteleui-Rosa. Dspă che a rețeșită dospă întimpnare întp'o noilekă plină de vegetație și dese, a jecușe înaintea unei răriști deskise de kădepea troienilor. Aceasta era văzută locă sebastikă și graudiosă. Bepdăra nosomorită și vîzăroasă încăunța rănele tăntelorăi krypată. Niște lăpuși clematigă împlicităă kă brațele loră profumate bătrănele stane de neață negre mi pălveroase ce zăiceau peșnindite în rîpă.

De fie-kape parte se întărașă ka niște tărpi șirantășăi koastele ie între-deskise alle tăntelorăi, înkunțăriate de brazi nosomoridi și tanetădi kă vîe veruini. În locuriăi cămăi mai profunde ariăi grăei, toporeșteăi ișii

postogolâ aplele kxrate shi stromoase pe o albiș de netrîmelle bogată kolopate. Daka n'auți văzută arăpăkăndăse ună torpentă, lămpozită de mire salie de katapakci, ne pînțechele goale alie măntelui, nu mîndă che è frumusețea apei shi kratele-i armonii.

Lăi Stenio i plăcea să petreacă popâlul, învadită în mantela sa, la marținea kaskadeloră, săbătă adămostătă reuniuniș alături ciprîloră cîmloră marî seletătici, a căroră măte shi imobilă ramură încearcă săfămarea avreloră.

Pe căsa loră deasă se appesă vochile reținute de alii aerului, de oare ce potele profunde și mistereioase alii apei che kărcă eșă din sînătăță pînătăță, shi se esală ca niște corări reuniuniș din fîndălă săbătărapeloră gănebре. Căkătă pe eara speskă shi lăcindă che crește la marținile căruierii apleroră, poeșlă, kontemplăndă lăpa shi askalăndă ana, șila orele che ap' fi ușătăă petreche kă Lelia; căci la anii aceia, toate săntă sepiușe în amori, ciară shi absență.

Inîșa cărăi che iubeshite este atâtă de înăvădită de noiesie, în cătă ape nevoie de așintarea minuții shi de singurătate sună a răsta totă che kpede că vede în obiectivă pasiunii salie, totă che nu este în realitate de cătă nămată în sine-shi.

Stenio petreacă măte popâl de estase. Tăbile împărătrate alii mîrîchei și askanzeră kâmpă amediuț de vise arănde. Poa dimineței i se mănușă pîrvătă cărlăfină kă lăcrăme îmătășită. Pînă chei marî ai pîndării sklavărapă ne dinșvătă profumările che esală în fanteză zimeli, shi nescarătă, frumoasa pasăre somăriță

a toppentezoră, benni și skoauă și petea și să să melanco-
lika în mizloku și nezeloră negră și a spumei cei albi
a toppentea și chei plăcea poezia. Astă să o sătmăreș-
te vîeauă de amora și de jumătă, o vîeauă che pescuită
sepițirea și o sătă de vîcă, și kape că toate acestea
trebuie să nede ka ana che seară în colkote și ka pasă-
rea făcutivă a kataarakciiloră.

Suntă în cîndepă și căpătărea apără și de vîcă
dîverșe și melodică, și de călări nosomorîte să să
stăpănică. Aci, sărăcă și diskretă, ea trăiește k'șnă
primăvara și este paralelă marșării che o concură că
a loră reflecție de sănă negră albeștră; aci, albi ka
lăptele, spălă și sape în săsă ne săpătăche k'o vîcă che
seamănușă intrețină de vîcă, aci, verde ka earfă che
abia o călăcă în trăirea sa, aci, albastă ka cerulă
cărată che-lă peseră, și căpătă în trăire ka o vîcă
amoroasă, ori că doar te la soare și se desfășoară
că săsnipe săpătă la chea mai mikă săfălară a
aerulă che o mină. Altă dată ea trăiește ka o jumătă
perdută în rîne, și kade, monotonă și solemnă, în
fondă sănă bărată che o stăpănește, o ascundă și o în-
neakă.

Atâtă arătă și în razele soarelui pînă tîrzi
pînă la ora șîșnitoare che se coloară că toate năvăză
npismei. Cândă așează și ipisație capricioasă dană
ne răpa deschisă a avizeloră, nu e pînă o simfoniă indes-
tată de transparinte, pînă sănă pînă indesnată de moel-
losă pentru imaculată che o kontempleră. Bîsăria nu
poate nimică evoca, niciun kă în creație îl căpătării,
nimică nu e așa de sătmărește ca naivă brătă și sel-

батікъ. Се чере ſnaintea ei a se ыїta пытai шi a sim-
шi чине-ва: чеълъ таi мape поетъ este atvпчi ачелла
че iнвентъ таi пыцiнъ.

Însъ Stenio avea iп fndvlă inimei soruенtea a
тоатъ noesia , аморвлă; шi твлдгмiтъ аморвлă, iпк-
нвпа чеъле таi гръмоase счене аlle пыткrei, къ о мape
къфетаре, къ о мape имагiне, a Lelie. Кътъ ера de
гръмоасть, Lelia реfletatъ iп апеле твптелкъ шi iп ini-
ma поетвлă! Кът i se аръла, гравъ mi sъвлiтъ, iп
стъръвчirea аршинатъ a лвпei! Кът se iпълца вочеа-ї
шiопъ шi insniralъ. iп плъщереа вiнтвлă, iп akkopd-
rile aeriane alle kaskadei, iп pesniрадiонеа magnetikъ
a плантелоръ че se каstъ ына не аlta, se kiamъ шi se
iмбрацъ la вtвra попциi, iп ора mistepielorъ sakre
mi a dibinелоръ ревелацiонi! Atvпчi Lelia ера прет-
tideni, iп aerъ, iп черъ, iп аne, iп fюri, iп sinvli лвi
Dymnezev. iп реflessiа stelielorъ, Stenio i ведea къ-
тътвra тобiль шi пытропzътоаре; iп sъfflarea адрелоръ,
аппъка ворбелe-ї iнчerte; iп тэртвra ыndei къптър-
ле-ї sakre, лакръшеле-ї проfetичe; iп албастрвъ k-
ratъ алъ iптаментвлă, kpedea kъ ведe планъндъ k-
ютapea ei, аci ka ыпъ spektrъ apipalъ, паллidъ, iнчертъ
шi tpistъ, аci ka ыпъ апцелiш fъlцеръндъ de лвтiпъ,
аci ka ыпъ demonъ пiнiш de хръ шi батжокориторi: къчi
Lelia avea totъ d'аgna че-ва спътнiтъторi iп fnd-
vlă вiсърiелоръ самле, шi фрика аппъса kъ aspъ-ї болдъ
dopindеле пасiонate але жиpелвъ.

iп deliрvli попциiоръ самле ретъчинde, iп тъче-
реа вiлiоръ desepte, o кiъма iп гxра мape; шi къндъ
вочеа лвi дештента addormita eko, i se пъреа kъ аsde

вочеа depărtať a Lelieň che-i pesondea tpiſtă din sînșă nvoriloră. Kăndă stomotulă nașvriiloră salle înspriko-ша вр'о чітъ півлатъ съблъшине, ші о азия къ at-tinge in făgă ſrăpzele ăskate pisinile ne notekъ, ші i-imaçina kъ aude naši чеи ănoră ai Lelieň, ші attinperea in tpeakătă a pokiei salle lažndă ſrăpza fioriloră tă-шішляві. Ші апої, daka вр'о ſrămoasă nașvre din a-челле локврі, лагонедулă kă sînșă arçintată, вірдапіа de къюаре роsă ші чепвши in faça търгърітарвлăvі, орі ſrankolînulă de къюаре neagră inkisă ші ſъръ реflesse веніea sъ se пытъ ліпгъ dinsălă ші sъ-lă пріveaskъ kă ănă aерă ліпă пі търецă, гата а-ші intinde apinele къре червь, Stenio kpedea kъ aceasta era поate Lelia че-ші ляа съборвлă съблъ astă formă къре реçіvnă таі лівере.

— Ноате, zicea emă in sine pedesindindă supravalle kă kredula spaimă a ănă kopimăv, поате н'oiă таі реаfla ne Lelia intre oameni.

Ші se măstra ne sine kă ſiopř k'a пытătă s'o лase таі твите ope, de ші ap' ſi tippit'-o претstindenă kă dinsără in alergătorele salle, de ші ap' ſi ūtătă kă dinsa твунă ші nvorii, de mi ap' ſi поплатă kă sъvvenirea sa mi înfrătăsegată kă аппараціvile salle чіtele челле таі іпаччезіvile гіпіорвлăv omălv, spaçivrile челле таі nekвprinse ла speranца sa.

In zioa aceea stette ла intpata рърішти проfondе, ші se препаръ а se reîntvrna ne ărmele salle; къчі възă inainte-ї ănă omăv, ші челлă таі ſrămosă sită ūtă nepde kapinii kăndă челлă che vine a bisa intp'insvălăv nă se таі afăv akolo sinigvрь.

Іnsъ отврѣ ера fraxtosъ ші северѣ ка ші ло-
квѣ. Къятѣка лві strъмчіа ка соареле ресъріндѣ, ші
чea д'ѣнлїш аршіцъ а зіллеї, че колора гіещарівлѣ, ім-
бръшіша іnkъ k'gnѣ реслессъ splendididѣ fauа іmposantъ а
преотвлѣ. Avesta ера Magnus. Se пъреа datѣ k8 то-
твлѣ ла nimte вie іmnpesіonї. Дэререа ші вѣkвria se
deskriaш ұна d8nѣ a.ia іntp'ins8.1ш вівачі ші тарі. Achestѣ
омѣ se пъреа іntinepitѣ пріn entasiasimѣ. К8m zърі ne
Stenio, алергѣ кѣтре dіns8.1ш.

— Е біне! жыне, іі зісе е.л.і.ш к'юнъ аеръ тpiшт-
фьолpiш, eatъ-te sinгrоръ, eatъ-te tpistъ, eatъ-te kъntъндъ
не Dymnezeя! Femeja нo mai este.

— Femeia! zise Stenio. № è pentră mine de
kălăz nămai sănă în răume. Însă de kape vorbești?

— De sinrspa ſemeiъ че а eſiſtătъ nentрs tine ſi
nentрs mine în țame, de Lelia! Sпe, жe, твріt'—a
în adevără? Рenerat'—a ea ne Dămnezeă dъndă—шi ſaſ-
fletătă demonătă? Въzăt'—ai neagra ſalauțe a ſnipite-
loră ițtănepiкlaři înkăpătăndă—i kăpătătătătă ſi tăp-
mentăndă—i aronia? Въzăt'—ai eșindă—i ſaſſletătătă ſa-
lediktă, posomorită ſi lăvidă, kă apine de fokă ſi șn-
rii ſtăpărate? A! akтm ſă pesniрътă! Dămnezeă a
kăpădătă pămăntătă, a pekăſſondată ne Satana în хao-
sătă ſătă. Ne пătemă răga, пătemă ſpera. Bezi kăt
soarele pesape boiosă, kăt posele вăi se deskidă ſpes-
ke ſi вермălă! Șite kăt пăsepătă —шi ſkătăpă apă-
pătă ſtămede mi—шi ſtăpea ſtăborătă kă ſtăkăriпătă! То-
tătă ſperă, totătă a ſă vicihiaskă: Lelia e moartă!

— Непорочите! спіріть Stenio апівкъндѣ не пре-
отѣ de гїтѣ, че ворзє diabolіche аї не бѣзе-шї? Че кѣ-

уetape de deliră și de moapte te kinșește? De unde vîi? Unde ai petrecută noantea? De unde mișii tă chesa ce kștezi a zice? De kândă te-ai despărțită de Lelia?

— M-amă despărțită de Lelia încă o zi de dimineață înkisă și răcește. Se căpătă de zio. Cokoșvală kăntă că o voci pătrunzătoare. Vochea la se înțâlpa în tăcere, și ierbia akkoperemintele lăkărite ame oame-niloră ka o maledicuție profetikă. Bîntăluș de mea-ză-noante plănucea să bătă deosebite ame katedralei. Trebuie dă la olografiă bolileloră este pioare ka să mă dăkă a casă la femeia ce-șă da sămătăluș. Colonetele dintelate și-askandeaș vîrboarele askugite în chea-ță, și stată chea mare a arhanțelăluș, ce se înalță de naptea peserită, își sălcădă fruntea păzădă în vapoaarea matinală. Atunci văză că neașteptă din apărătoare-i celule mari de neașteptă ka văză vătătre rata a-șă avea sborăluș, însă pîchioarele-i reștișoare încatenate în chimență korpișei, și astăzi vochea-i ce zicea: *Lelia nu este moartă!* Atunci trebuie să spui căpătă attinse fruntea că arăta-i chea smedă, și repetă cătonă amară: *Lelia nu este moartă!* și verușinea de marțișore amă, ce este prinsă în spina de la peserită, skoase să spinișoare profunđă și zise: *Înălță k'ă voci atâtă de slavă, înkălță kreză kă visează, mi stătări în shaț măște pîndări în olografiă drăguță ka să m'assisără kă nu eram să bătărește viseeloră.*

— Preote, zise Stenio, mintea lui e tăcărată. De ce dimineață vorbești tu? Înții de cără timișă la-kărboare ce sună așă treckătă?

— De atunci, zise Magnus, amă văzătă soarele

pesăpindă de mai multe opere în mărimea lor, și răspindă sămoasele-i paze neste această grădă sănătătoare. Nu-și pot sănăde către opere. De cîndă Lelia nu mai este, nu mai numără zilele, nu mai numără pozele, lasă vîieadă-mi să curgă, crață și în neagră-jingur ka rîzuleală colindei. Săfătul mi să mintăsilă...

— Că ai nevoie să măntuie, Dănuzează fie mărîtă! zise jocul. Vorbești de malitia frunzelă ce păcălește să se iească pe Lelia, este acătu o lăpușă. În adevară, dacă părăsesc mi barba ta căci emții de multe ne măntuie. Bino că mine omă neporociată, voi încărca să te șăvăreză askalăndă nărăparea dăreitoră tale.

— Dăreitor nu mai amă, zise preotul să spărișă ce lăpușă să lăsată cîineava drapelă o cherească insinuării, atâtă epă de dulce și liniștită. În zile: *Lelia este moartă*. Askală nărăparea băkăriei temelie. Cîndă ajuțănsă a casă la seimenie, simții pămîntul cătrețorându-se; și cîndă vrăstă să șprăskapa, skapa să dată îndărătă de trei opere pînă la nuște pîciorul ne dinșa. Însă cîndă șătele se deschise, în zile lăptă multă, și mi adăsă a minte nu mai de căiă che amplitudine că să-ai săpătă preotul înaintea lăptăi săpre a face a pesneka ne Dănuzează și ne preotul. Și ită că totul ne Lelia. Străbătăi apartamentele în pace mi sărbătoare. Cîndă intără în centrul din vrăstă, nu-mi mai adăcheamă a minte de locă de nămene persoanei che mă dăcheamă să văză; căci, și o sănătă, epă acolo lăptă, mi simțiamă că sătătura oamenilor che epă *asăspră-mi toată înțeagă*. Că nouătă grădina că sătătărește oamenilor? Înțimplată-și-a vrăo dată să cerchi a o pedika? O! astă așa sănătă mai

тълтъ de кътъ тънеле че вези; insъ, ка s'o штил tokmai. катъ sъ si преотъ ши sъ порци astъ bestimintъ че вези. Mi addskъ a minte, ера upъ kabinetъ nestle totъ awterntъ kъ албъ, mi de totъ plinъ de kрpse ши de ладвръ. Mai тълтъ kpezzi kъ kalkъ pe лъна тоалле ши finъ a upъ tanetъ, kpezzi kъ възъ pose албе in вазеле d'алавастъръ mi de лъmine двлчъ ши албе in гловаръ de стикъ матъ. Mai kpezzi kъ възъ o femeiъ inbestitъ in албъ mi kълкатъ pe upъ natъ de attasъ албъ; insъ kъндъ inи intoapse snpe mine faga ливидъ, kъндъ intimninai kъкътътра-и d'аратъ. Fapmekvalъ че тъ appъsa se stinse, непи; възъ бине импренцърълъ тей mi pekonnoskъи локълъ inde тъ дъсесеръ. Posele se skimbarъ in шерпъ че se inkolъчия in tъpнkъrile лоръ inderpендиандъ-и snpe mine капетеле лоръ ateningътоаре. Мвръ se intinapъ de съпци, вазеле de profемъръ se импакъръ de лакръте, mi възъ kъ пичоареле-ти ня тай attinqueaи pъмимълъ. Лампеле върсаи блакъре ротъ че se inълдаш кълре болъ in sniralе apdente, mi тъ innekaш ka nimte ретвакъри. Mai intopsei o datъ okii snpe kananea: ера totъ Lelia, dap ера ne o snvzz appinsz, espira in дърепъ атrocъ. Ea se рвгъ s'o skanъ, mi addskъ бине a minte; insъ alvнci mi addkcheamъ inkъ a minte ши de вазеле рвгъчия че-и fъkъsemъ але дългъ, de лакрътеле nefolositoare че върсасетъ ла пичоареле ei, mi pessimimentълъ ера in inima mea. Ea-ти perdsse sъffletълъ, inи рънise ne Dымnezeъ: ератъ твлдгъmitъ de a-ти pesekna mi de a perde sъffletълъ ei, mi de a-ти ръпъ mi eъ ne Dымnezeъ. De ачееа атъ вълstemat'-о ши т'амъ mъntitъ; ши Dымnezeъ a pekomensatъ kърацилъ тей, kъчи indatъ upъ нзоръ s'a

иъсаі веде реа тea. Lelia a disпърві, ші шерпій ас-
семена; ші літвеле de fokъ, ші съпчеле, ші лакрътеле
disпървръ, ші т'амі аглаі sinгrръ ла поалеле болтіtрелоръ
katedralе. Se кръна de zio, авбрій se pisinіa ю п'юдіn; ар-
хапчелвліј de neatrъ п'ясе atvпчі ла гвръ trompetta ю
тъна-і ціне іммоіль de таі твягі sekolъ: skoаše o
fanfаръ strъмвчиоаре in kape distinseі ачеа strіrape
саvатоаре: *Lelia nsmai ё!* Кккваваia peintre sъe ka-
nіteлвліј че-і сервеште de petrauere, ренетіnd! *Lelia*
ns mai ё! Atvпчі верціne de marmрre аібъ, ачеа вер-
ціne че п'я ktezamі въ каstъ ла dіnsa, k'ндd тре-
чеамі пе ла pіcioarele eї, къчі semъna kъ Lelia, ачеа
верціne atvпчі de п'аміdъ ші atvпчі de frpmоasъ, че а-
веа шеанте събій in sіmъ ші toate дрреріle s'fflmetвлі ne
frpmо, kъzз sf'ріmatъ пе трентеле sk'ріj вісерічей. О
s'тъ de anni de оів t'рly totъ п'оів віta ачеаста. Sp'ю-
ne-mі въzst'-ai sf'ріmt'релe?

— Amі t'рekst' epі seapъ пе dinaintea eї, ре-
sn'пnse Stenio, ші te assigrръ kъ ё inkъ foapte frpmоasъ
ші in pіcioare.

— N'я въstemа, жупе, zise преotвлі kъ o se-
piositate іnfrikoшtоаре. D'ymneze ё a sъ te t'р'єsniasкъ
kъ таледікціvne sa, a sъ te faktъ п'евнп; тъ t'єw
sъ п'я fi' kiapъ ak'п, къчі ворбемті ka o fi'пdъ d'insitъ
de ж'udekatъ. Штії че ё отвлі? Штії че ё D'ymne-
ze ё? k'пoшtі p'ьm'ntвлі, k'пoшtі червлі?

— Преote, лаsъ-тъ sъ тъ d'ekъ, zise Stenio,
не kape smintівлі вреа sъ-лі щрраjkъ k'пtре antvрвлі
sъg. N'я notъ ask'лta ворбеле талле f'рръ spaіnъ. Ту
въstemі ne Lelia, o k'ondawnі ла p'ишіk'пічі, ші апоі

кътезі а ворбі de Dymnezeş, ші кътезі а нұрта bestiminteaş ministriordы? та?

— Конімде, зісе преотврілі, пентрі къ тъ темді de Dymnezeş, нентрі къ респектілі bestiminteaş че ноңті, еш. въстремі ne Lelia. Lelia! пеіреа mea, sedekuijnea mea, рұна mea! Lelia, че нұ-мі ера іеptatш a nosede, a dopi kiapш! Lelia! атrocera ші infama че а веніtш съ тъ kaste in fandeaş sanktuarівлі, каре a віолатш sanctitatea алтарвлі спре a тъ імбұла k8 infierpnale-i minruijepi! ...

— Минші! stpirъ Stenio k8 fthroape. Lelia пічі о datъ нұ s'a ляжатш дәнпъ tine, пічі о datъ нұ te-a iubitш! ...

— Е! о штіш ачеasta, зісе лініштілі преотврілі. Ты нұ тъ інцеллеңі: askылтъ, aïde съ шедемілі пе тұрп-кіевлі ачестілі төлеzш че сервеште de nante ne d'assupra abisvali! Аколо, маі апроane de mine, k8 тъна ta intp'a mea, нұ te teme de nimikш. Арбореле se плеакъ, toppenteaş үрлъ, бараптіліkспітъ коло жосш, in ачеa neagrъ profonditate, tokmai s8b noï: asta è frumossh! este imauinea відеі.

Ворсінді аша, smintitela k8prindea ne Stenio k8 браузеле-і kpisnate de spіgspі. Ера маі маре de кътш dinsvalі k8 totш капвлі, mi delіrvalі i търіa oppi-біліk fopdu т8sk8lарінъ. Къеттітра-і торнъ se k8fonda in барапті ші-і тъs8ra profonditatea, de oape че тъ-неле-і distpase ші konvulsive semънаш k8 totvalі rata a depina intp'insvalі ne ж8не. K8 totш періколвлі а-честіl sihauigini, Stenio ера атылі de nesъdiossh de кът ера съ азъ, sekretvalі че ера intpe Lelia ші преотврілі

topăsra de atătă timnă îndelungată săfătulă uelosă. În kătă se păse și seză lăpădită ne vînika grindă che treptăra ne d'assupra băratăzăi. Astă se kiamă *nuntea inferezăi*. Fie-kape stăpînoape, fie-kape toprenă shi ape trăcerăea-i perikloasă dekopată kă aceilă-shi păme emfatikă, și practicabilă pămai pentru kămăde, kătezătopii vînători și sveltele fiice ale măntăzăi.

— Askătă, askătă, zise preotulă, eraă dăoă Lelii, că n'ai sătă-o astă, și pe, pentru că nu eraă preotă, pentru că n'aveai pîcă revelaționăi, pîcă visiunăi, pîcă presimtimente. Că trăiai naivălă și o vîcăuă grosolană, făcăi să comită; că erauă preotă, că poșteamă la cruce din ceră și de prea pățită, vedeamă ne Lelia îndoite sătă kămă a eșită din sănătă la Dănuzează: frumusețe, adică tentaționă; speranță, adică cherkepe; bine-făcere, adică minciună; și pricină? O! astă nu este la cruce adevărată, că toate acestea, și daka tu să oamenii n'apă fi nebună, apă askătă vorba văză omă înțeleptă, apă cănoamă pericolă, și nu să apă împede în inemikă! O! kătă desnăpătă mine, și era inemikă! era îndoite, și de seapa în galeria tindei vîzericăi; însă vedeamă bine, și căpoșteamă prea bine loculă unde avea sătădine de a se arăta. Era împăză înăvăzătă intepătruiă totă că draperie de katifea albăstră și gală; însă văză și acătu aceilă locă băstemată! Era împăză koloane netrekăte văză în alătă che-lăvă portăsăsănendată împăză boltă și pămîntă, ne plăinădorele loră girlande de neaștră. Eraă doi așeulă

skvæpīū, alei ka ninsoapea, frøtosh ka snepanča, čemtì īmpletīciaš ambеле тъне ті-ті īnkrydīšaš arīpelo de maršyre pe pavžza balsktpadei. Tokmai akolo venia ea sъ shewazъ. Se pleka k'o līpīste īmpīť, iši rezema kotvl̄d̄ insolent̄ pe frøpūl̄e īnklinate ačellor̄ doj aňčell̄ frøtosh̄, se žvka k8 čižkvrere de arpint̄ aňč dřaperejlor̄; iši desopdina bvklele pъrvaly, iši prežtymla kъstvra aždačios̄ asszpr̄a templav, iň lok̄ de a-ši pleka kapvl̄d̄ ſi de a adora ne čelv̄ Eterpn. O nž! ea nž venia akolo ka sъ se roače! venia a-ši denperta vřitvl̄d̄, a o bedea žvmea ka īntp'gn̄ snekta-kol̄, a se deuassa de sъrbětōr̄ ſi de maskapade, a skvæt̄nd̄ o orp̄ aččentele orgaplav ſi noesia kanti-chelor̄. Ši voj̄ tođi, erađi akolo, žvpi ſi bvt̄r̄nī, avžd̄ ſi nobil̄ vřitvрind̄ k8 okii ſie-kare din mišk-vrile eí, sňionvnd̄ kъstvarela-i čelje ſai tīči, sfor-çvnd̄-vъ a výprnde kqvetarela-i iň profonditatea nep-trypnzibim̄ a orbieler̄ ſall̄e, ſi ne mai aflynd̄-vъ lok̄ ka pište damnaj̄ iň tormintvl̄d̄ lor̄ pe la me-zval̄ popuz̄i, ka sъ attražed̄ asszpr̄-vъ attengivnea in-bidat̄ a ſemeieř. Ins̄ ea! ins̄ Lelia! O kvt̄ epa de mape, kvt̄ epa de imposant̄! Kvt̄ plapa k8 disprez̄ asszpr̄a oamenilor̄! Kvt̄ o amam̄ ažpči, kvt̄ o bine-kvintam̄ pentře orgolivl̄d̄ eí! Kvt̄ o bedeam̄ frømoas̄ s8b reňlessvl̄d̄ mat̄ aňč ſvkl̄eler̄, pařmid̄, mi gravḡ, ſi dvl̄che k8 toate ačestea! O! voj̄ n'o nosedeau, voj̄ čeř-l-aři! voj̄ nž ſtieau che se petrechea iň inima eí, kъstvra-i nž v'o deskoneřia ačcaſta nīči o dat̄, nž erađi mai ſeričiř de kvt̄ mine! Kvt̄ tъ ſege de dinsa ast̄ kqvetare! Švzne, řvzne! Pýtrvns'-ai vř'o

dată săfmetvlă ei? Debinat'-ai idea che fermenta în fruntea-îi chea mare? Săpată-i-ai creerii și căstăt'-ai vine în tesașrurele căpetărăi salme? Nu! n'ăi făkăt'-o acheasta. Lelia n'a fostă nici a ta. Nu știi che este Lelia. Ai văzut-o săppizindă tăistă, ori visândă k'șnă neră annoiată; nu-îi ai văzută sănătă infiindăse, lacrătorele căprindă-îi; tănia, vrea ori amorală ei, nu le-ai văzută vărstindă-se! Spune, spune, tu nu ești mai ferice de cătă mine! Dakamă ei zice în contra, așzintă, achesă abisă n'a să fie de ažkonsă profundă spre a te lăsa! -

— Shî cheea-l-ală Lelia, che e dără? Întrebă spusele săpără a se înfrikoșa cătă-shi de păcună de esaspărareă lăsă Magnus.

— Cheea-l-ală Lelia! sprijă Magnus. Vătindăshî fruntea ka căm s'ap' fi demențiată întreinsă o draperie căpătă. Cheea-l-ală! era un monstru hidosă, o harpă, un spectru; și că toate astea era totă a-cheea-shi Lelia, era numai cheea-l-ală spusăitate a ei!

— Ci unde o întâlniaș? zise Stenio că neastămpără.

O! preteștindenți. zise preotulă; seapa, căndă ofișcăvă se sfîrșita, căndă săkările se stinșeau și tăpășimea se sprekra pe vîntul vîsericel, îndemindă-se pre șrmele femeiei che o numea Lelia, și căre mărcușă încetă că faga galbenă, învălătă în mantela-îi de catifea neagră, împindă în șrme-îi un corcăciu către căre nu se șindăra a aruncă nici unul căldău păcună o căstătă... o șrmată și eș că okii, că săfmetvlă, și simțiamă că suntă preotă; eramă înkatenată înaintea altăorui; nu păteamă

съ алергъ съв tinda висеричеи, съ т'амтестекъ къз твл-
уимеа, съ-ї ieаш de жосъ тъпнуша, съ smulgъ о foаиъ
de posъ kъzstъ din бъкетъ-ї. Но пътештъ съ-ї offeръ din
vasъ aiasmъ ши съ-ї attinrъ тъпеле челле събдірі ши
яспці. atътъ de moi ши фръмоase!

Ши atътъ de речі! zise Stenio, tippitъ de въга-
реа de seamъ. Ачестъ гранитъ, neіnchetatъ спълатъ de
ана че se скърце din гицариш, но este mai рече de kътъ
тъна Lelie!, in опі-че оръ ар' апъка-о чине-ва.

— Тъ ai attins'-о аша даръ? zise преотълъ stpin-
gindъ-лъ къз търбара.

Stenio-лъ dominъ прін зна din ачелле къвтъхре
магнетиче, in kape воінда отълъ se концептъ nіnъ in
nunktълъ de a събжага воінда киаръ а анималедоръ ферочі.

— Kontinъ! ю zise елъ; юді opdonъ съ үршез
istopia, earъ de нъ, къз къвтъхра-мі te depinъ in бара-
търъ. Небъпълъ інгълбені ші-ти ре'пчепъ istopia kъ зі-
мита spikъ а зпві копілъ.

— Е бine! zise k'о воче третъръндъ мі kъз о
къвтъхръ timidъ, амъ че мі s'a іnlіmплатъ atъпчі: імі
емъstemamъ destinълъ, sfъшiamъ kъз зпгілле dantelele
stixарълъ fъръ такълъ kъз kape ератъ ревестітъ. О!
імі perdeamъ съблjetълъ, ши kъз тоате ачестеа тъ ясп-
тамъ... Atъпчі... о Dampnezевъ теъ, прін къте інчерь-
кърі тъ fъчесі а трече!... Bedeамъ din fандълъ tindei
nosomopіte веніндъ о зпбръ че semъна kъ desnikъ nea-
тра тормінтелоръ. Ши ачеастъ зпбръ nekъprinsъ мі
плетітоаре ja інчепстъ, крещеа, kъз kътъ імі крещеа мі
mie snaimа, ши веніа съ т'ампиче in брацеле-ї лівіде.
Ера о спътнітътоаре аппаріціоне: тъ тахчіамъ а тъ

япта къ дінса, о імператорѣ ін дешерітѣ, тъ арѣкатаѣ ін үенскі ینaintea еї.

— Lelia, Lelia! ў зічеатѣ. Че чеї? че веї та де да mine? Ны-уі амѣ offepritѣ үпѣ кълтѣ проfanѣ ін inima mea? Нытеле тъѣ нѣ s'a ammestekatѣ пе бъзеле телле къ нытеле чеile тай sakre? Мъна mea нѣ ё аша k'арѣnka snre tine нзориї de tъmії? Че n'амѣ fъ-kтѣ пентрѣ tine? Да че къщетрѣ terribile mi imnie нѣ ті амѣ deskissѣ inima! О! ласъ-тъ, ласъ-тъ съ тъ рорѣ ляї Dомnezeѣ, ка съ тъ iepte astъ seapъ ші съ нотѣ мерце съ dormѣ fъръ ka damnacіонеа съ kazъ греѣ assasirъ-ші! — Іnsъ ea нѣ m'askvata, тъ inkvрка ін първ-ї чеillѣ негрѣ, ін окї чеї негрї, ін скріssвлѣ чеillѣ stpaniѣ, ші тъ бътеатѣ къ ачea үтбръ fъръ піetate, нынъ kъndѣ kъzzi siршитѣ de totѣ, търпindѣ, пе траптеле sanktsariвлї.

Е віне! кътє о datъ, totѣ үmlindѣ-тъ ینaintea ляї Dомnezeѣ ші үdъндѣ тарізреа къ лакрътеле телле, ажжкпцеатѣ съ реafъя oape-kare паче. Мъ іnterpnamѣ konsolatѣ, intramѣ іn кілліа-ті sіlençioastъ, mortѣ de fatigъ ші de somnѣ. Штї іnsъ че fъчеа Lelia, че і-maçina, батжокоритоареа іmpіѣ, snre a тъ disnера ші а тъ нерде? Intpa іn кілліѣ ینaintea mea, se riemvіa хіkleanъ mi аперъ іn tanetlѣ rъгъtорівлї таѣ opf іn nisinvлѣ nendzleї, opf іn iasomia de ne sepeastrъ; ші авіа-ті іnчeneатѣ a din үртъ ораціоне, ші ea s'a-pъta іndatѣ ینainte-ші mi-ші ныnea тъна чеа рече пе үтървлѣ таѣ zikindѣ: „Eatъ-тъ!“ Atѣnchі къta съ-ші pedikѣ плеопеле іngrebnate, ші съ тъ ляпѣ din поѣ къ inima-ті tървѣратъ, mi съ pezikѣ esopciismвлѣ піnъ

къндъ fantasma nepia. Șneopă eapă se kălka în patulă teď, în bietulă teď pată solitariș shi рече; se intindea ne aчеллă граббатă, snektrulă oppibilă; ши kъndă intre-deskideamă переделе de япъ ka sъ intre în аштер-нătă, o афлатă аколо къ-тă intindea брацеле ши ріdea de suaima mea! О Dămnezeulă teď! къте амă сăf-sepită! О femeiă, о висă, о dopingъ! кътă ръă тă-аи făkătă! Че de sopme аи язатă ka sъ intre la mine! Че de амъцирă тă ai făkătă! че de kăpse тă-аи intinsă!

— Magnus, zice Stenio кă амъръчівне, тач! Ворбеле талле тъ fakă sъ mi se скie стъпчеле în față. Nămai имаџинациunea виăi преотă поатă ѹ аша de ne-рăшиналă ka sъ innerpeaskă astă felă ne Lelia.

Nă! zise преотăлă, n'амă profanat'-о пичи kiapă în висă! Dămnezeă тъ веде ши т'нăde, sъ тъ depinе în авестă баратрă daka mingă! Amă pesistată кă kă-рациă, тă-амă stpikată сăблетăлă, тă-амă desekată ві-eađa în ачеастă япъ, ши пичи о dată n'амă чедатă, ши вибра Leliei totă d'ана а ешилă верхine din ачелле популă терриile. Stpikă еă че-ва daka tentađiunea fă mare? Нentă че snipităлă ачеллă femeiă тъ ăртия neînchetată ла ор-че пасă făcheată? Нentă че веніа sъ тъ каше претстindenă? Nă de тăлă, шеziñdă în trivăпăлă sakră алă konfesiună, askvăтamă кă min-циile adăнате tristele търтăpisipă амă впеi femeiă plăine de сăрчиtăre ши nămai tpenye; ши kъndă din intîmpără тă-арăпkamă okii ла дănsa ka sъ-ї pesnăză, шtiй че siгăрă mi se арăta ла гримеле konfisionalăлă, în ло-кăлă феци ечеллă галбене ши обните а вăрънен? Firg-ра палладă ши къзълăра plăină de рăstăte ши рече а .

Leliet. Atănci vorba-mi remăneea paralizată ne șaze; o sădoare grea mi 'nșnda fruntea, șnă poră se țăsa ne okii mei; mi se părea k'oîă să moră. Lîmba mea căuta în vană o formă de esență, vîtașă năpătă și pătelele chelui Prea-Înală; nu păteamă invoca nici o pătere chepeară, și acea amăgînare nu încheta de căldură nămai la vîcăea răgășită și rănită a bătrănei che-mi chepeară abso'lutăne. Eă să abso'lută, eă să desfășează slătetele, eă amă cărăbii sănătățea epa încatenată de o pătere infernală! Dar din porocire Lelia nu mai e, s'a osindită la tăncările iadului; și eă trăiescă, voioși mintărită! Kăci o mărturisescă, cătă a trăită ea, e-pamă în prada șoporă oppriile tentațiunii; niște căpetării tălăi mai destăptite de cătă totă che-dă amă spăsă segmentație în creieră mei, și se țineau aci victorioase zile întreținute. Aceste căpetări, epa îndoieala, epa ateismă că pătrundea în mine ka șnă venină. Se întâmpina zile căndă epamă atăltă de sătmărtă de a mă mai lăntă, căndă speranța mintării îmăi lăcăia atăltă de debilă mi atăltă de denărtată, în cătă mă arătămă eapă din toate păterile în viața prezentă. E bine! îmă ziceamă, să simă sepiuță chelă păcăină o zi, să simă omă, fiindă că nu năstemă și apărelă. Pentru că o lege de moarte să mă annese ne mine? Pentru că să kon-simă eă a fi skosă a fapă din viața oamenilor, drenătă skimă căpătă de viitoră? Săntă sepiuță căpătă, săntă lăveră, che-lă-ală! Ei pesniără în voie, țăbălă, kommandă, iubescă, trăiescă; și eă săntă șnă cadauă intinsă ne șnă sikriă, despăierea șnăi omă prință de o sfârșitătă de religiune! Ei -șă pănă speran-

ца în această vîieață, o potă realisa, căci potă lucra. și către aceasta lucrările ce vedem să există; semnează că o noată sprijină chineava în braude nu este o vîntură. El amă nimai speranța unei astfel de vîze, și chiar și vă rezună de dinșă? Dămnezeul și, tu nu există aşadar, dacă tu nu jăsi în prada acestor spăimântătoare începerită din început! Fostă văzută în cîndva să teacă măracole spre a săzgine kredința shovăindă a oamenilor; atât de multă așteptă că să atingă k'văză creștină aprobării a lui Isaia; te-ai arătat în rugăciune de foarte, în vîzorul de așa, în așa popor; și acum ești săpăt, săi indiferență la reînchișile și greșelile poaleste. Căci ai abandonat populația, nu mai întinzându-ți naștere că se reînchișă, nu mai îndrăgostești nici o vorbă de înțelegere cu deținutele cărora că săfere și se lăptă pentru tine.

— Așa că sistemătă și tu nu jăsamă și tu răpi în foarte de dorințelor. O! de astă să cătezătă și revindă naptea mea de viață și a nosede ne Lelia nimai prin voindă!... Însă nici aceasta nu cătezătă și o facă. Era totușă dăuna în sfînduă te și o temere tăcăuă și sănătăție că-mă îngrigesc sănătate în călăuă tu încăpătă gradă astă săpătă. Satana nu voia nici și tu nu nici și tu nu jăsa. Dămnezeu nu se îndrăga nici și tu ciama nici și tu reîmplinește. Însă toate cinchirile tale sunt finite, căci Lelia șiărișă, și tu întopătă să te credință; ea și tu împătă în adesea, nu este asta?

Preotul pleacă capătă ne sănătăție să fie și căză într-o profundă bisare. Stenio său și-lăsă săpătă fără a-i lăsa seama.

XXIV.

VALMARINA.

Къндъ Stenio se întârpa noantea săpe orașe, întâlni, la eșirea din munte, ne Edméo kape, încrăpătându-shi pasăriile, se năsundă pînede, și fără a-lăsă bedea, în întânekoaselor stărimtori che le răsa de kăpindă.

— Unde aletri tă atâtă de mistepiosă și atâtă de grăbită? zise Stenio жъпелві съă amikă. Tă, ne kape te-amă kănnoskătă tolă d'agna de filosofă, абжрат'-ai awa dară săvâlita ta îndeluppichivne pentru vre o passiune șamană, nentru vre ună intepesă amă pătmîntul? Borbăște-mi; amă săssepiriș mătă de kăndă ne-amă despuțită șoala de alărlă, amă nevoiș ka să mă 'nkărașe vine-va a trăi aă a tăpi. Săsseptulă meă a căzătă introp'o spaniș stărimtopare. Miș de speranțe și înboieskă, miș de snaime și opreskă; opri șp che măi konsilia tă în acestă minătă, oîă să fakă. Eă priveskă ayeastă întâlnire ka o lovitură a soaptii; voiă prîvi vîchea ta ka vîchea destinului. Săspene-shi unde terpăi în vîeadă? Săspene-mi che kădă și che eviteză, che kreză și che tăgădușești? Săspene-mi daka -ci ai săkătă alecereea intre o modestă fericiere și o povîlă săssepiindă?...

Edmeo, prididită de întrebără, cedă la dorința amikălori săă. Îlează alătărea că dînsulă ne maskulă spăi stăpni, la pîciorulă vînei kăracă de peatru ne ж-

тълте сърдата, ши опакъкъ тъна аз Stenio ин але сале.

— Mai 'nainte de a-dî pesninde, zise елъ, неpermitte ka съте 'нтребъ. Mai 'nainte d'a ачента розацъ de tatъ че тъ-ми импони, какътъ съ мі аккопдеzi н'ачела de конфесопе. Повестеште-ми виеаца ta de онъ annă inkoa, спомне-ми съблетвлъ тъ-точъ, интрецъ.

Stenio си се аморгълъ съ-е, инчертадиние зале, същепингеле, допингеле, сперандя са. Елъ ворбия къ фокъ, спонтеа-ї apdea съв първълъ челълъ 8medъ амълъ капълъ, ши тъна-ї трембра ин а жупелъ. Къндъ а finitъ, Edmeo i pesninde пъти притръпълъ сърпълъ теланковълъ; ши, дяснъ че са гиндитъ кътълъ-ва тимълъ, консими ин fine a pesninde.

— Тъ мі аі ворбите, і зисе, де о лъте че-ми este inkъ nekunnoskътъ, ши але къріл misterie le 1ndellegъ къ тоате ачестеа. Totъ че-ми аі zisъ, о пресим-гисемъ, о bisasemъ. De mai тълте opі inima-ми а пал-улатъ, de mai тълте opі spонтеа mea a apsъ ла спъ-нереа transportрілоръ tame, ла idea сперанделоръ tame. Însъ akътъ ачесте химере пъкъте перъ ка ваноареа крепъскълъ. Ойтъ ачестъ stemъ алъ че se 'пайдъ коло-жосъ не вірфълъ de тънте плинъ de неаоъ.

— Este Sirius, zise Stenio. Asta è oare оні-кълъ обикълъ амълъ кълълъ тъ-е? Te-аі datъ oare къ totълъ esklasivъ ла штінгу?

Edmeo dette din kanъ

— Къ тоате къ амъ авятъ гъстълъ студиелоръ се-pioase, zise елъ, интре виеаца intelijinget ши виеаца inimeи, astъ felъ прекътъ тъ-ми o deskpisенъ, n'амъ

fostă la indoieală pîcă șnă minștă. Amă aici șnă annă
mai multă de cîță tine, Stenio, mi de și n'amă dărăză
noiesie, de mi okiulă meă este înțnekată și maniere-
le-mă rezervate lîngă femei, n'amă năstătă, fără mă in-
sioră, atinute în trecută bestimintări frumoasei Lelia...

Lelia! stăpîră Stenio, nu-ți amă nămit-o! E ce!
daka amă întreba aceaștă stinkă, apă deskide răpa ka-
să-mă pesnănză: Lelia! mi de săde kăpnoști tă ne Lelia?
și de săde uită k'o iubescă, Edmeo?

— M'amă despărțită de dînsa este o opă, pes-
năse Edmeo; eramă însărcinată nentă dînsa k'șnă me-
sașii importanță, și amă vorbită șnă minștă... Fără,
vocea, manierele-i, totușă în ea mi să'a năprătă stăpăniș,
și eramă lărbărată despărțindă-mă de dînsa. Kăndă
te-amă întâi, nu te-amă văzută, căci eramă preok-
kănată. Înăuntră acestei șară femeie nașădă dinăinta mea. Vorbele ei săntă răchi, Stenio, căci-
tăra-i e nosomopită, săfătul ei seamănuș d'aramă;
însă acuzăriile-i săntă mari, și întărirea-i e prozăndă
mi solemnă. Kăndă mi ai deskrisă obiectul nașinii
taile, era oare că nu înține ka să nu rekenoskă femeia
ce văzusemă de căpătă, și de kare aveașă săfătulă
de totă plină?

— Însă tă o iubescă, năporoche! stăpîră Stenio;
mi tă o iubemă?

— Ce-ți naș? zise Edmeo săppizindă că a-
părăcîne, nu voilă revedea-o fără indoieală pîcă odată.
Passătă-te, n'amă limă să iubescă. Bicăușa mea e-
ste absorbătă de astă grăjă.

— Іnsъ че ера съ казді лінгъ Lelia? че те-
сашік авеаі тү пентрға ea?

— Asta нò è ынъ sekpetъ, но1ъ sъ-ци о спи1ъ; мъ дъчеамъ съ-и червъ ажжълоape пепръ пиште sbintzraцi: ea mi a datъ че-ва kape seaшпъ а si o s8тъ prea mape, k8 aчeeа-шi simpliсitate k8 kape ынъ алълъ mi-ap' si datъ ынъ dinapъ.

— О! ea è mape, è бопъ, no è аша? spirъ
Stegio.

— Е автъ ті ліберальъ, pesuэнse Edméo; ны штиш de este ввпъ. Ea a читілъ к'янъ окиш ыскатш skpi-soapea че-ї амъ datъ. Ны-ми a fъкътш пічі о інтреба-ре despre ачелла каре-ї o skpisese. А sappišš kъндш й-амъ ворбілъ de піште сперанце реліgioase ши сочіале. Апої мі-а іntinsш o тънъ інгієдалъ, zikindsh-ми: — Ны ворбі kъs mine daka вреї a konсерва kredінда...

— Ea a пріїтів рече ачелъ тесаців? zise Ste-
nio k8 ағілдівне. Е біне! н8 штів пептрв че, s8пt8
серіктів de ачеастъ indifférence... Edmeo?

— Азит-ай вр'одатъ ворвндъ de Valmarina! зи-
се кълъторвдъ.

— Ты проповеди вонь пыте че тъ пътвнде пі-
пъ ма інімъ, pesonse поетвлѣ. Totъ че-ті аѣ спасѣ
despre viptatea, devołamentвлѣ ші kapitatea ачесті отъ
mi s'a първѣ fabulosѣ. Esiste oape ѵn adevърѣ вонь отъ
каре se пытмите аниа, ші каре съ Ѯ fъкѣлѣ fantele че
i se attrібве?

— Ачестъ отъ есте ми маі pesnektabiјъ ми маі
біне fъкътопъ de kътъ i.лъkpede чине-ва, pesnynse Ed-
meo. Daka я'ай konoamte, ашіче, аї прічепе къ есте

унă che mai tare și mai prețiosă pre pămintă de către
frumusețea, amorală, noesia săă gloria....

— Biptea! zise Stenio; da, se zice că această
omă este biptea nepersonă; vorbește-mă de dincolo,
fără că cunoascătă. Atâtea vorbe divinse cărăbuș de-
snpe dincolo, reprezentate săă este o lecție asă de mi-
nunată, încătă semeiele vorbă săă îl atrăge săă kiară da-
rătă tipakoleloră.

— Această reprezentă că lă evită atâtă fachă săp-
tăciuă săă, pesonse Edmeo. Modestia sa, amorală
nentă布 obșkăitate este înmănsă pînă la bizarerie, și,
nentă布 bizarerie nu mai păzindă remarcabilă a desti-
natei, a cărei reprezentă, că atâtă oameni o căută în
dărni de căre ellă face asă de obstinață, se leagă
de obstinață de pasăriile sălăi.

— Adevarată este, zise Stenio, că pîcă unoră
din cei că ellă a protejată, assistată săă mîntuită, nu-i
a văzută pîcă odată trăsătorele, mi că în cărăbuș de limbi
îndelungă a rezistătă așa căne askansă sorințetea fache-
rătătoră de bine că vîrsa assupra svințirăciiloră?

— Cătă a ajădui săoptăna să nemăsurătă pentru
făcherile-i de bine, a rezistătă a remănea neconno-
skătă. Însă a fostă nevoie, spre a continua această rolă
săvârșită, că să stabileze relaționă kă înime săvorii că
a sa, mi să făptuieze o asociație.

— Stă! zise Stenio că vioiciune, că făcă napă
dintr-aceasta?

— Eș nu făcă napă din pîcă unoră copii, pes-
onse Edmeo; nu am să căută amorală, discepolară mi
așa de Valmarina. Nu sătiu că că săă-n-

требăndeză жъпета. Simțiamă în mine mapă instinkte d'energiă, mapă nechesităly de inimă. Аморалă mi se пъреа о пасионе egoistъ; шлища, о окклюзионе каре șasăkъ; амбициона, о петречере копиулъреaskъ. Амă intuminală biptătea în драматълă таă; m'amă яъsată a тъ kondиche de dinsa. I-amă făkătă kъде-ва sakrifichie. Ноате къ воіш авеа а-ї face ши таă mapă. Simă kъ ea тъ ноате peconomensa, mi kъ нă-ти ва пъреа ръб de dinsele пичи одатъ.

— Димбаціялă тълă simță, пioasa ta konvikuțione тъ пътреандă, zise Stenio. Boieskă sъ reneguă я'аморă; dopeskă a яъса тоате спре a te զрта. Unde te дăчи тă akăm?

Мъ ре'нторлă къдре ăчелна каре тăа ăprimisă.

— Kondă-ти ла dinsărlă. Воіш съ тъ bindeche de певъна тиа пасионе; воіш съ-ти мăsligă șăfserindă ши съ-ти dea o fericire kărată de каре тъ воіш съквара făr'a ăremăra nekontenită neptre a doa-zi... Sъ плекътă ămprengă!...

— Нă te потă дăче кă mine, zise Edméo. Гинде-те ла misteriulă kă каре Valmarina i плаче а se ănvălăi. Нă è ăpermisă пичи-гнотă din amicii sъи а-ї presentsa ănă noă dischepolă ămproviso. I воіш ворбă de tine, ши daka te ва жădika de propriă a ășteala īn а-честъ kăpprievă греа....

— Ши че ape ea ama de rpeă? zise entuziasmată Stenio. De kăndă esistă eă, biseză търпимile re-neguăрă ла făsatele ăвпăтăдă амие ямăи, ши konkista ăвпăтăдăloră ămmateriale. Кăndă, пептрă neporocirea mea, амă intuminală ne Lelia, авеамă имаçinăziunea

kă totulă plină de Valmarina. Boiamă să mă dăkă să-lă
însușescă. Această femeieă amoră mă întopsă din casă;
însă îndemnă, în mințulă aceasta, că Proverba te
țrimită la mine ca să mă skană...

— Să te așză Domnulă să spui
adevărulă, Stenio! Însă nepermite-mi să mă 'ndoiescă
înkă despre persoană ta. O căsătorie a Leliei va
face-o și vă k'acheastă neașă de kăpăndă k'zătă che
avă o mătăsoră împreună năștră....

— Tu nu mă vrei ne mine? zise Stenio că
iudeală. Îndemnă! Măndră de față la îndemnări,
veruine de toată afecțiunea ștană, își plătește a te
îndoi de mine sună a păță știmă. Dacă mă pînă kăndă
entuziasmă mă nășește, săd voib kpede, Edméo, că
toată vițăstea este orgoză.

Edméo rămase totă l'acheastă akăsare. Își îns
făină dopingă d'a pesonă; anoi, skarindă-se, se pre
pară a lăsa ne Stenio. Aceasta-lă mai țină înkă...

— E bine! zise jocură esantă, tăcerea ta
stoică mă lătănează, Edméo, mi acăm săntă sirupă de
cheea ce presimătăi nămai. Mi-aș sună oacheasta, și
îndeserătă vrei să mă amăzești, Valmarina e cheva mai
totulă de călăi băoă omă binețăkătoră și ună konsola
toră încăpătosă. Fanta chea săntă ce încăpătești nu se
mărcănește în niciun akte năptikălarie de debotamentă.
Illi tu însă-ți, Edméo, nu te-ai îndinată la simpată
roără de lămosinie pătrăi și antroporă că avădzie. O
misiune mai întinsă și este încăpătătă. Avădzie Leli
ei voră servă noate a peskămăpăra kantivă și a ažjve
ta săracă, nu însă kantivă neînsemnă și mi săracă de

pîndă. Valmarina va vîrpsa noate sănătatele săă și împrez-
nu kă așvăță; și cătă nentru lîne, lă asupri la cheva-
mai tărată de cătă benedicătă de cherșetoră; aî bisată
la grădă martirioala. Numați nentru astă-seză de la cruce,
și nu nentru altele, ținută singură și răpudea noaptea
rache și silențioasă.

— Nu-mă pesează, Edméo, adăose Stenio vă-
zindă că amikăză săă căuta a ei de cestiajile salme.
Te iști încă prea jăne ka săă vorbești, fără tărețare,
de asemenea secrete. Te ști săă tacă; nu pot să te
prefăci. Lăsă înimea mea băkăria de a te debina și
de nikadea de a nu te întreba mai tărată. Eș ști că voiamă.

— Dar daka cheea che-ști încăpătă și, zise Ed-
méo, apă să aderebată, aî veni kă mine?

— Ști căkă kă n'oiș potă așeasta, pesează
Stenio; ști că n'oiș săă fiș admisă lângă Valmarina
fără nimic sănu și teribila cherkări. Ști că mai
nainte de toate a săă-nă sie preskrisă de a renun-
țua nentru totă dăuna la Lelia... O! o ști așeasta,
kă toate legăturiile che șineskă misteroasa-i destinație
kă avea boastre destinsă eroice, a săă mi se cheară
cherkarea vîrtădui mea, gașcălă păterii mele; n'oiș
să amăzgă a da de cătă numai amorălă meă în-
vincă, și n'oiș săă-dă.

— Erașă prea singură de așeasta, zise Edméo căkă
șăsătină. Amăzgă văzătă ne Lelia! Adio dără, amică! Daka
întăzi, emită din amăzgirea aștează pestișă saă des-
trăsată în suferanțele tale...

— Așa. În aderebată! sprijină Stenio sprijinindă
tăna amikăză săă; apoi o lăsă săă pecază adăorindă:

Поате!... Ши д�път 8нă минетă 8n 8ртът, сперанда, де-
штентънд8-се 8n инима са, и зичеа 8нечетă: Нич о датъ!

Д8път къле-ва момente de ла desnăpărărea лорă,
Edméo че терщea спре норд8, ажж8нгind8 8n вîrf8ял
м8нтел8и, 8нтонъ, аша прек8т i промисесе л8и Stenio,
8нă кънтек8 d'adio.

Stenio рече се се пе stănkъ шi шедеа аколо.
Noantea ера к8ратъ шi рече, пътн8.18 8скат8 шi ае-
рвăл 8онорă. Вочеа mask8ъ а л8и Edméo кънть ачест8
имп8 че ажж8нсе к8рат8 шi л8нч8р8т8 ла 8рекия амик8-
л8и съ8:

„Sirius, рече ала8 попциорă л8нци, соape ала8
носоморитеi 8ерне, т8 каре ешi 8нaintea ревърсал8и зио-
р1орă тоамна, шi тe к8с8нзi 8n опизонтеle nos8t8 8n
8рта соарел8и пр8тъ-вара! 8рате ала8 соарел8и, Sirius,
monapkъ а.1.8 8ирматентел8и, т8 че 8н8р8нцi аль а8т8н8
а л8нei к8нд8 тоале ч8лле-л-але астре 8н8леск8 8нainte-i,
ши п8т8р8нзi к8 ок18л8 т88 de fok8 вълв8 des8 а.1.8
попциорă пег8роase! толос88 к8 г8ра 8н8р8нк8ратъ,
че tol8 лини p8ч8р8л8 8н8цер8нд8 а.1.8 8ерр18л.18л8i O-
rion, шi 8рмат8 de к8рт8цi8 т88 sk8нtei8top8, te s8i
8n 8нaintele речи8н а.ме ети8р8ел8и, с8ръ ега8 шi с8ръ
ривал! О чea таi 8р8моасъ, чea шai шаре, чea таi
л8нмиоасъ din f8к8лиe попци, вар8ъ альеле-дi raze ne
п8рв8л8 кап8л8и т88 8med8, d8 сперанда s8fflet8л8и т88
трем8р8нд8 mi п8тереа т8м8р18орă т88 8н8р8нцау! А8-
mineazъ neste кап8л8и т88, st8р8ячешите 8n каллеа тea,
вар8ъ-ни 8ндеае 8навх8итеi la.ле л8шие! Рече ала8 поп-
ци, 8н8р8нтеазъ-тъ л8нмик8.18 8н8т8еi т8л.ле. Проте че
к8нн88ориа-ши mis8epioasъ 8n 8н8нep8к8: ачелла ла каре

тъ дъкъ есте, инте оameni, каши тине инте твади-
mea sekundariъ а ненчтерабилелоръ става!

„Каши тине, доминалъ теч есте таре, каши
тине, аре стрънчираea ши пътереа; каши тине, елаъ пъ-
тронde к'о къватъбръ че фъкъреазъ; каши тине варъ
жима; каши тине, domnewte несте ноанта инриедатъ;
каши тине, елаъ аратъ капъталъ фрътоаселоръ зале!

„Sirius, ти ня еши steia аморалъ, ня еши
астракълъ сперанци. Приветлоараea ня се inspиръ de
maskaia la frumuseца, ши блориле ня се deskidъ sъбълъ
а ta inflaciuъ asиръ. Akciula твондилоръ te саиълъ di-
mineaца k'о воче tристъ ши селватикъ; neaoa se гръ-
мъдеште sъбълъ а ta къватъбръ iшпасибълъ, ши akvilonelle
кънълъ splendorите tame не koapdele d'аратъ але
харпей сале язгъбре.

„Astă felъ sъблъдетълъ in kape domnewstі ти, о
вице! ня се шай deskide пич ла сперанци пич ла ti-
непредъ; елаъ есте siuilaъ ка виъ sikriъ de пътъвъ,
ка ноанта iпередореъ ла марцинile opizonteleлъ kъндъ
Sirius есте ла mezietalea кълъсториe сале. Este тъ-
кътъ ка ieapna, обскрълъ ка виъ черълъ съръ липъ, ши
стръбътълъ d'o singръ разъ рече ши пътънълоарае ка
оулълъ. Este inъшвралъ inр'виъ липолиъ, ня шай аре
пич tранспортъръ, пич кънтече, пич sъррісъръ.

Sъблъдетълъ теч, есте ноанте киаръ, фрігъ, тъчере;
инъ splendoараea та, о вице! е paza язи Sirius стръ-
нчаторъ ши sъблъмъ.“

Вочеа se нердъ in sнаци. Stenio remase къ-
те-ва минте авзориitъ; аноi deschindъ in valie къз okii
ауинтагi assvira Венерii че ресърия ла opizonte.

XXV.

Прітъвара ревенise, ші къ dinsa кънтареа на-
съріоръ ші професіялъ фlorіоръ челмопъ поše. Zioa
se sfіршіа, рѡшеада appasvali se stepuea sъб segele
violelle але попцї: Lelia bisa ne terraца віллеі Viola.
Astă era о богатъ kasъ че 8nъ Italiană o zidise nen-
trp ūnamopata sa la intpata ачелмопъ твпцї. Ea тв-
pise аci de intpistape; mi Italianălъ ne mai boindъ sъ
локтиаскъ 8nъ локъ чеі реkіeta дрепоase sъbvenipr,
inkipiase la niunte stryinі гръdinеле іn kape era тор-
міntъlъ ші вілла че пърта пътеле прea івбileі same.
Suntъ дрері че se пътрескъ de sine; suntъ алтеле еаръ
kape se sъпътіntъ ші se пнпъ ne fагъ ka niunte ремъ-
шкърі.

Moаме ті депоастъ ка абра, ka 8nda, ka тоatъ
zioa ачеea de maiš atъtъ de двлche ші de somnamentъ,
Lelia, плекаtъ ne балгіspadъ, se af8nda kъ kъ8tъtъра
in чea mai fр8moastъ валле че pіcіor8lъ отвлкі чіві-
діsatъ a кълкатъ. Soarele desvind8se д8пъ opizonte, mi
kъ тоate ачестеа лакъrъ mai konсерва 8nъ tonъ рошъ
ka sokъrъ, ka kъm antikkъrъ зеъ, че se през8пп8nea kъ
peintръ ne sie-kape seаръ in валкрі, s'ap' li k8f8ndatъ
in adevъръ in massa-і tранспарентъ.

Lelia bisa. Ea askvata твртвр8lъ konf8ssъ a.i.8
въї, strigъrіme тіелкіtеіlorъ че веніаtъ sъ іnченкіie
fnaintea твтелоръ лоръ, stromot8lъ aneі kъріa іnченеа
a-i deskide зъгазеле, вочеа 'памщіlorъ пъсторі врон-
занді, че аž 8nъ profi.8 грекъ, піtopesче іtвръкъmіntе.

ші каре кънтъ къз үпъ тонъ гэллэралъ дъндөссе жосъ де не тънте, къз карабина пе үтъръ. Askata assemenea клоподелвлъ къз тимъръ събдире че съпъ ла гэлвлъ вачелоръ лгуші т'грее, лътътъра sonorъ ачелоръ къні таръ de pasъ прімітівъ че fakъ съ салте ekó ne koasta бэр-ронілоръ.

Lelia ера ліпъ ші padioasъ ка червлъ. Stenio addosse харна, ші-і кънтъ імнеле salme челле маі фримоасе. Пе къндъ кънта, noantea desvindea, totъ лентъ ші золемпъ, ка гравелеakkordыръ амле харпей, ка фримоаселе note амле вочеі sъаве ші maskъле а поетвлъ. Къндъ a finitъ, червлъ se пердоссе sъб пріма mantelle чепкшіз къз каре noantea se ревесте, atsнчі къндъ stemmelle третхрънде авіа kateazzъ а se аръта in denþrtape палліде ка о славъ speranza in sъnvlъ in doielei. авіа о ліпіз алътъ пердатъ in чеацъ se deseшина ітирецирвлъ opizontelei. Aceasta ера чеа din үртъ лгушіз а тхргвлъ sepeі, челлъ din үртъ adio алътъ zіллей. Atsнчі брауле-і къзэръ in жосъ, sъпетвлъ харпей esnirъ, ші жкпеле, постепніндъ-се inaintea Lelieї, червъ de ла dinsa о ворвъ de аморъ, saз de nietate, үпъ semnъ de віеацъ опі de tіnereцъ. Lelia ляъ тъна kopіллвлъ, ші о доссе ла okii съї: ea плъпчеса.

O! stpirъ емъ къз tранспортъ, тъ плъпчі! Totъ маі һръешті аша даръ? Lelia -ші netrekъ деңітеле in първлъ профіматъ алътъ лгі Stenio, ші, attpъrindъ-і капвлъ ла sъnvlъ съзъ, ілътъ імпля къз sървтърі. Papъ i se іnlіmплase съ attinigъ aceastъ, фримоасъ фриме къз гъра. О mіnгіле a Lelieї ера үпъ даръ алътъ червлъ atsнtъ de papъ ка ші о ficoare вілатъ de ieарпъ, ші не

cape o găsește chine-va îmbogăcindă săb peaoă. Și aceaastă fără stilice și înțelegătoră progresivă păzindă a remasă să koste vîiea da ne copilălă che priimise din vîzulele rечи але Lelieă prima stăptare a amorașă. Deveni palidă, inima-ă închete de a bătute; aproape să moară, o reținuse din totă nădejdea-i, căci pînă o o dată nu să temută de moarte ka în acelă minută în cape vîiea da și se revela.

Avăa nevoiă să vorbească ca să scâne de acasă eșecul de separație che era dărește să fie sprijinie.

— O! sună-mă, sprijină elă treptindă-se din brațele ei, sună-mă că tu iubestă în sine!

— Nu-ți amă mai sună? și respunse ea că o căutătoră și săpătă Murillo apăsă dată Verginei rănită în cerăpă de anumită.

— Nu, tu nu-mă ai sună? pînă odată, și respunse elă; mi-ai sună, înțepăzi că cîndă era să moră, că vrei să iubescă. Astă vrea să zică că în minută de a nepele vîiea da își părea rău că nu-ai treptă.

— Ihi o kreză aceasta, Stenio? zise ea că sună tonă de koketăriă batjocoritoare.

— Nu kreză nimică, dar căstă și debina. O Lelia! mi-ai promis să încherchi și își; astă e totă che mi ai promisă.

— Fără indoială, zise Lelia că răcheală, nu-amă promisă că voi și rești.

— Însă sună tu că vei naște să tu iubescă în sine? zise eu că k'o vîcă tăistă și dulce che tăvără totă sămătălă Lelieă.

Еа-лăк кăпринсē ын браще ши-лăк stpinse ла sină k'офордъ сăпрапатанъ. Stenio, каре таи вреа съ-ї pesiste, se simđi dominată de ачеастă пăтицъ че-лăк ин-грица de spikъ. Сынчеле-ї клохотия ка лава ши se ин-киера ка динса.

Ачи-ї ера каалăк, ачи spigă; ачи-ї ера ръкъ, ачи бине. Effектълăк бăкбріеї ера оаре ачеста, орі аллă ки-пълз! Ера ши ына ши аята, ера ши таи твлăк dekътă ачеста: ера аморълăк ши рăшинеа, допинга ши spika / estasea ши aronia.

Ин line кăрацилăк і вені ла локъ. Ши addosse амinte кă къте ши таи къте допинге делірante kiemase ачеса оръ de тăрбăраре ши de транспортър; инă măstpa timiditatea пăсăллапитъ че-лăк шинеа'н локъ, ши abandonăndă-se ла ыпăк ыборă че авеа чева de desperată, domintă ши еллă fешеїа, о stpinse ын браще, лини бăза-ї de ачеса гăръ рече аллă кăріа kontaktă totă инă таи спăмănta.... Insă Lelia, ре'muinrindă-лăк ындашъ, і zise k'о воче ыскатъ ши аспръ.

— Ласъ-тъ, ны te таи iăbeskă!

Stenio кăзă făръ simđire ne плачеле террадеї. Tokmai atvñci krezs ыn реалитет кă ера апроане de опа мордii simđindă spigăлăк desperării ши рăшиниї, инекъндă deodata ачеса тăрбăре de аморъ ти ачесме spigăлăк de autentape.

Lelia se пăсе ne рisă; тăпia-лăк panimă, se скъ-лă, ти деліберъ ыпă minstă daka se кăвине s'o omмоаре. Insă ачеастă fешеїа ера атăлă de indiferentă de виецъ, инкътă ны таи ера тăзлăк de а-ши ресвăна ас-сипа ei инсприкошнă-o. Stenio черкъ sъ fie filoso-

sofikъ ші рече; dap абіа азzi тpeї ворбе din гxpa el
ші ғучепg sъ пълъргъ.

Атвпчі Lelia-лж імбръцішъ інкъ одатъ, ши find8
къ череа s'o minrїie ші ем8, ea-ї zise pe'mninrin-
d8-лж: — Iea seama, съ н8 не періквлътъ tesavrele,
съ н8 же інкредицішъ капрічіелоръ търій.

— N'ai mai si sъ fi! strigъ era врindъ sъ se
skoare wi sъ fgrъ. Ea-rъ reuinъ.

— Bino, i zise, bino la inima mea. Кътъ
te ixbiamъ mai adineaopa, kъndъ, spikosъ shi naievъ, imъ
priimiai sъrptыkrelе kam fъръ voia ta! Askvltъ, kъndъ
mi-ai zisъ aceastъ vorбъ: *snepi kъ nselea-vei съ тъ is-
beashli?* simijъ kъ te adopamъ. Erai atълъ de umilъ а-
tъпч! Ремъ astъ feлъ, аша te ixbeskъ. Къndъ te възъ
тремвръндъ shi fъqindъ de amorвлъ che te kastъ, mi se
nape kъ sъnлъ mai жопъ shi mai inkpezътоape dekълъ
tine.

Asta тъ саче орголюсаъ ші тъ інкънтъ, віеа-
да тъ саче къ initъ, къчі імі інкінескъ атспічі къ-үі
о нотш да; інсъ къндъ te імбърбълеzi, къндъ tв-ті чері
таі твлтш dekътsh ті este іn ияліндъ a kteza, нердъ
snepanца. тъ іnspikoшezъ d'a іябі ші d'a тры. Ssззервъ
ші-ті паре ръш къ т'амш атъшиш ші ашъ datъ.

— Svintspatъ femeň! zise Stenio, ūbinsk de
nietate.

— O! не поді речънеа ама спікосѣ ші палпі-
тантѣ съвѣ миннієріе теллѣ? і зісе ea, attpрrindt-ї ea-
ръ канвія не үенкі. Stыі, ласъ-тъ съ-тмі нетрекѣ тъ-
на дгпъ гітвлѣ тъ щ челлѣ авѣ ші stikjosѣ ka o тарто-
ре antikъ, ласъ-тъ съ siimqѣ първлѣ тъ atltѣ de то-

въде ши атътъ de тълдiosъ ūnkъркъндъ-се ши липиндъ-се de деүитеle шемле. Кътъ è de алъ пентълъ тътъ, жоне! Към юди батte inima de грътъ ши иште! Asta è вине, ко-
пълълъ тей, инсъ inima ачеаста кънпинде оаре церми-
неле вре-внеи виртугъ maskъле? Стръватте-ва оаре вие-
да fър' a se коррътпе саă fър' a se въска? Eatъ лъна
къ se лнанцъ pe deassvнра ta mi-mi pesfъръпче раза in
окии тътъ. Pesnirъ in ачеастъ seаръ еарса ши ливадеа
къз флори. Рекънноскъ emanациона lie-кърї шланте, ле
симдъ tpekindъ вна d8пъ алта in аерълъ че ле ieа. А-
към timълъ зелватикъ алъ коминеи; шай adineaora пар-
чичеле лакълъ, mi акъм церапиеле гръдineи. Кътъ se
воръ li въкъръндъ snipitele аерълъ kъ se ieаă d8пъ а-
честе профътъръ съвдірі mi se скандъ ūntp'инселе! Тъ
сърпизи, грациозълъ тей поетъ, addompri astъ-фелъ.

— Sadompri! zise Stenio k'внъ tonъ de сърпизи-
съ mi de маслрапе.

— Непръ че нъ? Нъ ешти in паче, нъ einti fe-
річе акъм?

— Ferіche! da; инсъ in паче?

— Е вине! тъ нъ івбешти! zise ea ре'шипгн-
дъ-яъ.

— Lelio, тъ тъ facи ненорочитъ, ласъ-тъ съ
съгъ д'ачи ши съ тъ d8kъ.

— Lawъ че ешти! Към te temi de съзберингъ!
Aide, плеакъ.

— Нъ потъ, pespънse елъ ūntp'инселе ka съ
казъ in юенкъ ла dinsa,

— Дамнезевле! zise ea ūntp'инселе-яъ, пеп-
тръ че съзбери? Нъ штий кътъ te івбескъ; ими плаче съ

te minrliş, să mă sălă la tine, ca kum ai fi copiilevlă mei. Dacă, nici odată n-am fostă tăuă, dacă mi se naște că amă penele tine simțimentă și că așa fi avută penelă bîzăvlă mea. Mă complicită în frumusețea ta că o kandoare și o copilărie maternă.... și apoi, afară de aceasta, că simțimentă altăvlă potă avea penelă tine?

— Ta n'ei să poți așa dără să-i amări! și zise Stenio că voce treptăvăndă și că inișa să-șiașătă.

Lelia nu răspunse de laocă; își petrecă copiilevlă-sivamente tăpale în vîndere părăslă bătrâna că făcea băkăle pe frunzea jucălvă; se neînălță spre dinșvălă și-lă kontemplă că kum arătă să vădă să-șimete, într-o cărtătură pălină mai tălitoră sămătate, într-o cărău bădică și o sătă de existință; apoi, amândă-dă și sărbă indoieală înimă mai neînălță apărândă de către kreerii săi, și săneștiu pălină mai neștiințioase de către vîsare, se deschide și inkă o dată de viață; tăpa-ă reținează moartă nekoasta sa; cărtătă la zvonă că tristeță; apoi amândă-mă tăpă ne iniță și răspirendă din sfandvlă pentăvlă:

— Ba! zise că voce apărindă și că cărtătăra nosomorită, fericită că potă iubi!

XXVI.

V I O L A.

Era, din жоснăш тэррацелорă гръдineй, ыпăш миkă рiш че кырцеа с8б deasa ытберъ а тиселорă тi чедрiлорă шi se инfonda с8б ратхреле лорă atipnate. С8етă ына din a-честе болте mistepioase, ыпăш тормiнтă de тархре аль se orgindia iñ апъ, палiidă iñ mizrokvăш nosomorileloră реflesse а.и.е вердэрэй. Абя կыле о с8бларе ғирishъ а ахреi mimka ыпгиршю iñ преi тархреi pesfryntе iñ ындъ; pokia-pind8nichеi kыtponise koa-stere-i, шi-шi sasnenda гирланделе k8 клоподей алва-стри iñпреi орхэзэш скралтхрелорă iñnergite de плюаiъ шi ытларе. Maskiñш kремлеа ne синвлăш шi пе брацеле sta-tiveloră iñченкiate: чипаросий kыfondajи iñ пънsete, лъ-съндă съ казъ k8 с8иршeацъ ратхреле лорă ne ачесте францi ливide, iñверлиаш akтm тонгментылăш iñkpedingată яа protекциенеа ытърii.

— Ачи, zise Lelia, дъндă яа о парте еарба чеа ляпгъ че askandea inskipinçinea, ачи è тормiнтăлă үnei femei moapte de amopă шi de дsреpe!...

— Asta è ыпăш тонгментă пiнiш de религiоне шi de noesie, zise Stenio. ԏite k8m natvra seamъпъ kъ este orgolioasъ kъ-лă nosede! K8m ачесте k8n8ne de флорi iñiш iñpluteskă тоалле, k8m ачестi орехрi iñiш iñ-бръшiшеазъ, k8m ана-и сървѣ пiчiorьшă k8 tинередъ! Sbintxrată femei moapte de amopă! Sbintxrată апчелăш esimalăш ne үышимтă mi реччичитă ne къile үтапе, т8 dormi-

În fine în pachea mormântului tău, nu mai sășeșeră, Viola! și dormi n'acheală rîvuleță, și 'ntinzi în albia ta de marmure brădele satirate, n'achestă chiparosă plăcată asăspri la. Lelia, ieă acheastă fluare a mormântului, păne-o la pentă, reșniț'-o de mai tălate opă, dară pesniț'-o căpindă mai 'nainte de a perde, separață de trupkiș, achestă profunză vîrfului la kape e noate sășiletează Violei, sășiletează șpăi femei che a iubită pînă a morită de amoră. Viola! daka este vr'o emanăție din tine în aceste flori, daka vr'o sășilare de amoră și de vîcavă a treksită din sînkăla tău în achestă mistriosă camice, nu poți să trănde oare pînă în inima Leliei? Nu poți înfrigăkăra nerăvlă che pesniț ea mișă facă să nu mai fie aci, pallidă, reche mi moartă, ka aceste statăe che se vîță șna lăulta k'upă aeră telankolikă în rîvuleță?

— Copille! zise Lelia, aruncândă fluarea în căpăză lenosă amă și apă și grătărindă-o către căptușită, kreză doară că nu-mi amă și sășeșinu mea, aspră și profundă ka acheea che a omorâtă n'acheastă femeie? E! che știi? Acă noate să o vîcavă foapte înăvădită, foapte completă, foapte fekândă. A trăi că amoră mi a mori! astă e frumosă pentru o femeie! Să kape cheră de fokă te-ai păskută, Viola? De unde ei fi lăsată o inimă atâtă de eperuică înkătu să se săpăinătă în locă de a se appleca săă greșatea vîcavă? Che zeă să fi păsă în tine acheastă neîțărăpiză pătindă pe kape numai moartea a patătă-o destponă din sășiletează tău? O măre, măre între toate kreaturile! și nu-ți ai plăcată kanăla la jocă, n'ăi vrătă a accentua destinata, și că toate acestea nișă nu-ți ai grăbită moartea ka acheală

fiindu debile che se omuoară ka să skane de kinçriile bindekării. Tă erai atâtă de săzră că nu te vei consola, încătuță te ai bestezită că închelui săpă a te da înapoii pîcă că nu pasă în vîeață, săpă a înainta cănușă pasă către morțimintă. Moaptea a venită și te-a lăsată, slăbește, sfărămată, moartă căpătă, însă împădăcînată încă în amorfă tăcă, zicindă dușerei: „reține sănătoasă, te despreuștescă și nu voie sănăpare. Înțe-ușă făcherile de bine, noesia așăziloare, konsolantele vanității, și vîlărea napotikă, și acea iște căpătă că spunea d'aramă; înine toate acestea nemîră chei-l-ală, eșă voie să iubească ori să moră!“

Viola! tu ai reîmnoinsă căpătă și ne Dâmnezeș, ai șrîtu că spankează acea iște căpătă chei-l-ală dedese drapelă lotă dărepea mi sinigurătatea.

Năi venită la malulă căstelor unde, să căpătă împărătie melancholică, căm făche Stenio în zilele kăndă illă intăpiteză; năi fostă să te prosperești în temple, căm făche Magnus, căndă demonulă disperării intrețin elă; nu-șăi ai săzgămată, ca Tremor, simțulăitatea priu meditare, nu-șăi ai omorâtă, ca dănsără, patimale că sănuește ka să țrăiescă măndră și în nache pe sfărășitărelle loră; și pîcă ka Lelia năi...

Ea vîlă a-șăi apăkăla căzutareea, și, că kotsă rezemata de măsoareă, că okiulă nemîshkătă assăpura uneloră, năi așzită ne Stenio che o răga ferește a i se revela.

Da! zise ea dăpă o tăcereă lăptă, a mărită! mi daka o inițiu ștanță a terpitală să se dăkă în cherări, este a ei; ea a făcută și mărtă de cheea chei-l era im-

năsă: a băută kupa de amărăciorne pînă la a wezătără; apoi, pe mărinăndă făcherea de vine che era a deschinde de săsă dăruă cherkare, pe săsăndă făcătatea de a săta și de a nășă mai puță de kină, a săpată kupa, și a gi-nătă venină. în sănă-ă ka șnă amară tesașră. Ea a mărită! mărită de întărișate! mi noi toți, trăimă! Kiapă tu, jăne, kare mai ai făcătăci kă totă.ă noșe pentru dărepe, trăiești, săă mai bine vorvești de sănăcidă, mi astă è mai lașă de kătă a săfepi acheastă vieață intinată.

Stenio, văzind-o mai îpistă, începă să kănte că să-ă făcă distracție. Ne căndă kăntă, și căruseaă la-kărme din plăopale fatirăte; însă și-a.ăna dărepea, mi căuta în sămătă-ă neșălinchișă înspăraționă supe a consola ne Lelia. —

— 1945 —

XXVII.

— Tu mi ai zisă adesea, Lelia, că eramă jăne mi cărată ka șnă anșelă din cherără; 'mi ai zisă șneoră că tu ierbăia.

Azi dimineață kiapă mi ai săpătă zicidă: — Nu mai amă sepișire de cătă în tine. — Aseară însă ai să-tătă toate, mi pestoră pără nietate făndamentele sepișirii tale.

Fie! sfărătă-mă, arăkă-mă la pămintă ka p'acheastă fluare che pesnișări mai adineaoara mi ne kare akăm o abandonă ne petrișvală răzădevală. Daka, vă-

zindă-mă să speră că dînsa, și să mulțată, bestezită, în capricioză săndei, că astăzi vădăstire, vă'o satisfacție îponică și cîrșă, sfîșătă-mă, căkătă-mă în pîchioare, nu știa însă că în zioa, în ora kîndă vei voi și tu de josă și a mă mai răspîră, că vei astăzi înșorită și rata a renascente săbă mințișorile tamme.

E bine! să întăriți semeții, că vei iubii căci vei pîstea. Știem bine că nu mai pîsteai iubii căci iubescă eș; către aceasta e frumătă că că să bîi săverana din noi amîndoi.

Nu merită amoroșă că merișă că, n'amașă să se pită, nu m'amașă săptăna că tine; nu sănădecișă sănă căpîlă săpătă gloriă și săpătă plăcute în față vîndută că închepă și a săptănește că se desküde. Că bryșdată de săpătă săpătă gloriă, că de o sătă de opri pestăpărătă și tot sădăna dreantă în pîchioare, că kape nu încelmești ne Dămnezești și kape krezî că toate acestea înțărînșă, că kape-lă insăși și-lă iubescă, că bestezită că văpă bătrînă și jocă că sănă konsătă, Lelia, săpătă mești iubeminte-mă căci vei pîstea; voi și tot sădăna în țenăki spre a-dăi tădășmă, și-dăi voi că toată iniția mea, toată vînduta mea, în skimă peștră pășină că-dăi reține a-mă da.

Lăză-te numai să te iubescă; priimemte săpătă dispreudă săpătă pînă ce addăkă că o lucașătă la pîchioarele tamme; lăză-mă să-mă konsătă vînduta și să-mă apăză iniția ne așăpătă că-dăi amă înțărătă. Nu mă plănuie, sănătă încă și mai serice de cătă tine, nentre tine săpătă! O! de că nu potă tări nentre tine, căci tări Viola de amoroșă eș! Cătă vîndutate e în aceste

toptăre che păi în sînvălă međ! Kătă sericire a fi pămai žkărria shi viktima ta, a esnia, žone, krală shi pesigrată, vekiele nedreptăđi, tărtărelle, ișpietăđile grătmădite pe capălă tă! A! de ap' fi păstătă chine-va să spuse măkkalele ănăi altă săfăretă că dărepile săfăretă-lăi săă shi că săpusele kămeleră sare, de ap' fi păstătă să-lă peskămpere ka ănă pođ Kriștă shi să renumepe naptea sa de eternitate ka să-lă skane din nimicî!'

Astă-seaă te iăbeskă Lelia. Tă n'o miș asta, kăcă n'aî plăcheră s'o miș. Nă cheră de la tine ka să mă appredășești, mi ūnkă shi mai pășină ka să mă plănuș; vino la mine pămai kăndă vei săfări mi fă-mă totă răvală che vei voi, pămai să te distrau de achela kape te mistă...

E bine! zise Lelia, săfăeră de moapte în minhvălă achesta; mișnia serbe în pentăvălă međ. Vei să măștemi pentră mine? Asta mă va ăștăra poate. Vei să arăpi că nețe la cheră, să ălărau ne Dășnezeș, să măștemi eternitatea, să ișvochi pămăkălă, să adori răvală, să kiemă distrugește ne fantele Provedindăi, shi batjokăra assăpiră kălăvăi săă? Să bedemă, ești căpătălă să omoră ne Avad ka să mă resuscită de Dășnezeș tăpanăvală međ? Veii să stăpăni ka ănă kăine fămăndă che veđe avia semănăndă fantasme ne mări? Veii să tășnăi pămăntăvălă mi să mișnică nisipă ka Nabuchodonoșor? Veii ka Ios să-șii esală mișnia ta mi n'a mea în krișene imprecațăbăi? Veii, žone, kărate mi pioase, să te așeză în schențicisimă năpă în rîlă mi să te postogolă în abisălă în kape eă esnără? Săfăeră, mi n'amă păstepe să stăpăgă. Aide, măștemă, în lokață međ!

Е бine! тв пътнї!... Поти пътнї, тв? Ферічї! de о
сътъ de опї ферічї че пътнї! Okii mei sъnлш маї
вскадї de кътш deseptele de nisinш unde poa нв kade
пїчї odatъ, ши inima-mї е маї вскатъ de кътш okii. Тв
пътнї? Е бine! askвйтъ ka съ-дї fachї distpакцїоне впш
кънтекш че амш tpadasш dintp'шн поетъ stpelinш.

XXVIII.

LA DUMNEDEУ.

— Че амш ъквтш оаре ka съ siш isbitш de тале-
дикционе? Пентра че te-аї petpasш de mine? Тв нв
pefssї soarele plantelorш inepte, poa impercepїїелорш
graminée аlle кътигрїорш; dai staminelorш впнї florї
nþterea d'a iibї ши madreporeї stamide sимпїївіле fe-
рїчїрї. Ши mie, kape sъnлш assemenea o kreatrъ a
тънелорш тале, mie, не kape m'aї dotatш k'o аппа-
рентъ аввиш de opranisare, m'i-аї petpasш totvavш, m'aї
tpaktatш маї ръш de кътш ne aпделїї туї fumatiaugї; къчї
еї маї аж пþterea de a хрї ши de a blasfema, mi eж
н'амш пїчї п'ачеasta? M'aї tpaktatш маї ръш de кътш tina
рївлї ши de кътш petriшвлї дрвтвлї; къчї лвтеа ле
калкъ in пїчюаре, ши елле нв simtш. Eж simtш че sъnлш,
ши нв notш твшка пїчюорвлї че тъ аппасъ, пїчї съ ре-
дикш daimnaцїоне че-тї kade греш ka впш твнте. —
Пентра че m'aї tpaktatш astш-фелш, пþterе пештврнш а
къриа тъпъ греа o simtш intinzundsh-se assvпra mea?

Pentru che m'ai făcătă a mă paște omă, daca vreați păgini și mai tăpzi și să mă scimbi în neatră, și să mă lasă nefolosită și afară din viață? Nu știi-va că să mă pedică mai presusă de totă, ori că să mă plecă mai josă, m'ai sfărămată astăzi felă, Dumnezeule te? Daca aceasta este o destinație de predilecție, să clemă păgini și să-mă sărăcă și să o sărăcă sămătă; daca e o viață de nedeansă, pentru che m'ai condamnată la dinșa? Ba! eramă oare călăbătă mai năinte de mă paște?

III che este această sămătă che mi lăză dată? Astăzi e cheea che se năștește sănătă de noastră? Mai multă de către lăstina și mai vagabondă de către vință, totă dăună neștiută, totă dăună neînțuită, totă dăună în agonie, totă dăună cărtăndă afară dintreinsăză alimentele drăguțe salte și desecăndătoare toate mai năinte de a le să răstătă cheamă păgini! O! viață, o suferință! și astăzi totă și a nu ști săprinde nimică, și înghețește totă și a nu posede nimică! și a jignescă la schimbări inimi, ka Faust la schimbări spirită! Destinație mi mai săvârșătă de către destinata lui Faust; căci ține de sănătă să fie țesătoră passivă loră și apărătoare a căilor sănătă în tăcere sănătă pălăvereă cărăduoră și dormitoră ne căndă intelijința veria; și căndă Faust, fatigată de a căuta parfekțieea și de a nu avea afia, să-n lăză, aproape de a călătorie să a penera totă. Dumnezeu că să-lăză năștească și trimitte pe anghelușă posomorțeleloră și fănesteleloră passivă. Această anghelușă se năștește de dinșă, înălăț peinkăzawle, înălăț războiu, înălăț apă, înălăț petrecăște, înălăț sfășie, și călătorie Faust

între în vieadъ, жыне ші віваче, квалабілъ таlediktъ, даръ а totъ патерникъ! Ажжынсесе пін'аколо інкътъ съ пы маі iквеaskъ не Dымnezevъ, insъ eatъ-лъ къ івбеште не Margarita. Dымnezevъ төз dъ-мі таledikдіspеа лъ Faust!

„Къчі пы-мі ешті de ажжынсъ, Dымnezevле! о штіи ачәаста. № вреі съ fi totълъ пептъръ mine! пы te ревелі de ажжынсъ ka sъ te kапринцъ ші sъ te dominъ ші sъ тъ mineskъ de tine esklasivъ! Мъ attrauі, тъ mіnгіi k'o sappiare інвълтъміt а черештілоръ lallе азре, іmі sappiizі intre dgoi пборі de азръ, ті-аннарі іn ві-селе телле. тъ kiemі, тъ іndewinі ne 'пчетатъ sъ-мі ieаă аввінівлъ кътре tine, dap aі 8іtатъ sъ-мі dai apine. Да че маі ті-аі datъ 8nъ sappiетъ пептъръ а te dopi? Ты te askanzi de mine ne'пчетатъ, інвълхі ачестъ frpmosъ черъ ші ачестъ frpmoasъ natrъ k8 греі ші іntіnекоші азкірі, facі sъ sappiie neste florі 8nъ віntъ de ла meazъ-zi kape ле mistre, saғ facі sъ valtъ neste mine 8nъ а-квілопе че тъ 'пгіаузъ ші тъ kontristъ піпъ ла тъ-дұва oаселоръ. Ne dai zіlme de чеадъ ші попші fыръ stemle, pestopnі bievlъ постъръ 8pіverzъ k8 tempestъlі че ne apprindъ, ne іnbatъ, ші ne fakъ adacaiouі ші ateі fыръ воia noastръ! Ші daka іn ачелле triste оре kъ-demъ іn indoieazъ, t8 deшteпdі іn noі въtъiele реткълърі, ті пы о тaспtрапе іn тоate жyдекъдіle пытін-таді ші червілі!

„ Пептъръ че, пептъръ че ne-аі fыkktъ astъ-felъ? Че folosъ tраuі din sappiеріnцеле noastre? Че gloriъ іn-жозіреа ші nіmіciа noastръ adaогъ ла gloria la? Ачесте tаrmentе sappiетъ озре печесаріе отвялі ka sъ-лъ fakъ sъ

dopeaskă cherclă? Speranța noastră este o buoare slabă, și părțile chei noastre împotriva săracilor? Buoare prețioasă, săvădă proștmă, bine să lucrești această inițiată săkătă și debastă!.. A! în desărăcă, demnătă akum tu te încercă și o războină; răbdăcipele tău noastră pot să se lipescă de părțile săi de apă, atmosferă-împreună te ascătuie, tempestuile-îi te strângă și te aruncă la părțile săpătă, bestezită!... O speranță! noastră poartă oare să reușească pețră tine?....

— Aceste căntărește sănătă dărește, această poesie este fragedă, zise Stenio, strălucindă și harnă din mănușă; și astăzi tăuăcipe în aceste posomorite visării, mă săfășie săpătă nățate. Nu e astăzi trădăcăușea sănătăi tăie, Lelia, o sănătă vine! O fragedă mi înțelege! askătă astăzi pasăre, ea căntă mai bine de către tine, căntă soarele, primăvara mi amintă. Astăzi mi-ki sănătă este amă dară mai bine dotată de către tine ca și sănătă căntă săpătă dărește și îndoieala! —

XXIX.

ÎN DESERTŪ.

— Te amă adăgăș în această valoare desărăcă chei niciorelor împreună n'o calăci pîcă o dată, și sandalele vînătorilor n'a întinat-o de către. Te-amă con-

дасă ачি, Lelia, п'интре рîне. Ты ай аффронтатă фърь спикъ тоате периколеле ачестей кълътори; ай шъсратă к'о къз-тътвърь линштиль крепътвръле че бръсдаш коастеле про-фанде амм гицарівлă, ле-аи трактăш пе о скіндэръ а-рпнкать de кълъхзеле noastре ши капе третвра d'асс-пра впорă авise фърь fандă. Стръбът-аи катаракци, вшоръ ми аперъ ка барза чеа алъ че se пыне din неа-тръ ин пеатръ, ши addoарме къг рітвăш kitită, къг корпвăш ин еквілібръ, пе вна din гашбелен-и съвцірі ин тизлоквăш вадвлă че fумъ ши котеште, пе d'ассвпра баратрелоръ че варсъ спомъ къндă стръбъкъ. Ты н'ай третвратă пічі о datъ, Lelia; ши еш, кълă т'амă кътремвратă! De къте опі сънделе-ши а інгредатă ши inima-ши а інчелатă d'a балте възіндă-те трактăш astă felă пе d'ассвпра авісвлă, къг nenъсape distractăш, вітъндă-те яч червь ши desирецквндă d'a шти vnde-ши въпнеай пічюареле чеъле съвцірі! Ешти foapte бравъ, ши tape, Lelia! Къндă зічі къ съф-блет-ши este десекатă, минци; пічі вна оиш пе nosede маи твлати. inkpedepe ши агадачъ ка тине.

— Че ё а задача? рече Lelia, мі чине н'о
оape? Чине ё каре ізвеште відеа, ін тимплях ін каре
не альть? Ачеастъ пепъзапе se kiamъ квраціх къндъ
продвиче впъ чине оаре-каре; дап къндъ se шърфінеште
а еспоне о destinatъ фъръ валоаре, ны ё квратъ і-
перціх?

Inerzia, Stenio! este ръвлъ inimelopъ noastre, este мащеллъ чеъш шаре алъ ачествъ секолъ алъ лв-
мъ. № шаи сантъ de кътъ вицълъ неративе in зиоа de
азъ, сантемъ брави нентълъ къ № шаи сантемъ капабимъ
de a авса teamъ. Bai! аша totъ s'a stpicatъ, kiapъ сълъ-

бічівпіле, кіарð відівріле отвілі. № таї аветð пате-
реа каре фаче съ івбеаскъ чіне-ва віеаца к'впð аморð
neplinache ші fріkøsð. Къндð таї ера енерціъ пре пъ-
тінлð, се бътеа лжтеа кð isteциме, кð прхденцъ, кð
калквлð. Віеаца ера о лжнъ пернелъ, о лжнъ ін каре
чей таї браві se Іръцеаð ін апої neInchetalð іnaintea пе-
ріколвлð, къчі челлð таї бравð ера ачелла каре тръя
челлð таї іndelvptð timpð ін тізложвлð періколелорð ші
зреі. De къндð чілісаціонеа а fъквтð віеаца фачіль ші
лінъ pentrø тодї, тодї о афъ monotonъ ті пепмлкstъ ;
о esprøne pentrø о ворєъ, pentrø о къвтътвръ. atъtð є
de пшінð прецð ! Indifférinца віецеі а fъквтð dveлжвлð ін
пъраввріле noastre. Este впð spектаколð fъквтð snre а
konstata anatia sekolvлv, ачелла а дої оамені ліні-
тигі ші поїдї, Іръгїндð ла сордї каре ва omotorі пе
челлð-алтð fъръ връ, fъръ тъпніль ші fъръ folosð. Baї !
Stenio, нø таї sантемð nіmікð, нø таї sантемð пічі бгпї
пічі ртї, нø sантемð пічі кіарð таї лашї, sантемð інерці.

— Lelia, аї drpentate, ші къндð ті арвнкð о-
кїй assumpra соцietъцї, sантемð lpitlð ka ші tine. Іnsъ te
amð addasð ачі ка съ te fakð s'o вїші челлð пшінð къ-
те-ва zilie. Bezi 8nde ne aф.ітмð, asta нø є sавлітð,
ші поїдї rindi ла алтð че-ва de kътð ла Dампnezeð ?
Шеzi п'ачестð mоскиж верүіне de насрі 8тапе, ші vezї
ла пічіօаре-дї desертвлð desfъшкръндð-ші піаріле-ї про-
fonditъцї.

Kontempiat'-аї вр'o datъ че-ва таї селбатікð ші
кð toate ачестеа таї іns8fflеgіlð ? Bezi kътð вігоаре іn
acheastъ веңеладіоне ліберъ ші вагабондъ, kътð тішкаре
іn aste пъd8рі че вінвлð ле інковоаіль ші фаче а 8ndà,

În aceste mară stolză de vălări che plăpă fără încetare împrejurătă chineloră plină de cheață, și treckă, în cerkără mișcătoare, ca nimte înelă mară negră pe pînzătura alătă shi moare a gieuzarile? Așă stromotă că che se șpră shi se baite ka sâfătul săvîntărate, cerbii che brată k'o vîche plăpătoare mi nașionată, așa che cîptă shi rîde în mîrîche, vălări che țină ka niște femei însăși înțîntă; mi acheme-l-alte stromote spanie, mistereioase, nedeskise, che băbeșe săpădă în tăndă, acheme gîude kolosale che crăciunescă în inima bolovapiloră, acheme zăpeză che se sărptă shi tîrprăskă nisipă, acheme rădă-chină mară de arbori che se lăptă neînchetată că pîntechele pîmîntăză mi se tăpărescă a pedika skopelăză shi a des-nika sxistă; acheme vîchi kăpădăci, acheme sâspină văuze kape pîmîntăză, totă d'au na în npada săfăriindeloră nașterii, esau achi pripi koaslele-i între-deskise: nu le așa toate acestea mai splendide, mai armonioase de către teatrulă?

— Este adevarată că toate acestea suntă frumoase mi aici cătă să vîiă chine-va ka să văză che posede pîmîntăză înkă din jîneze shi vîgoare. Misericordă! shi ești totă așa se dăce!

— Che spătă acolo, *Lelia*? Gîndescă că pîmîntăză shi cerbulă suntă kăpădăile de dekpenitădinea noastră morală? Insolentă visătoare, shi ne ești de akksă?

— Da, de akksă, pesnănușea ea, săi mai vine akksă leușea chea mare a timburăză, che vrea ka toate să se deseche shi să se sfîrșească. Nu vezi că valză

sekoliloră ne îppamte și ieă ne toți împreună, oameni și lați, ca să ne îngrădă în eternitate ka n'achele frunze șkate che făgădă kătre prechinișă, îppile de ana torpentului? Ba! noi nu vomă lăsa pîcă kiapă acheastă plăinindă desnăciepe! Nu vomă sunta pe d'assupra pîcă kiapă k'acheste erbe bestezite che plăteskă colo triste și vîlate, asemenea ka părăsă din capulă vnei semeni înnekate. Cum va trece dissoluziunea pe kadavrele împereiloră, sfîrșitulorale măte ale vîtanitării nu voră fi mai multă de kătă ka grăvuri de nisipă ai mării. Dămnează că kici spiverește ka vă bestimintă părăsă che se aruncă în bîntă, ca o mantă che se desbracă chine-va de dinsa kăci n'o mai vrea Atănci, Dămnează singură ca și. Atănci, poale gloria și nu tepea sa strălăcă-voră fără văluri. Însă cine le va kontinua? Aceste slăpni păsăre-voră pre pălăreia poastră ka să vagă săă ka să debină ne celiu che kreasă și distruge?

— Lămea se va dăce, oștișă, zise Stenio; va fi nevoie însă săpre a o distrugă de astăzi secolul pre kătă țără loră este ițkălkălavălă în mintea oameniloră. Nu, nu, nu suntemă înkă în aronia sa. Acheastă căștetare a năskătă în șăslăevă îppitătă astăză voporă săchtenică ka tine; însă că, simță bine că lămea e jănuă; înțima și rădăcina mea mă spune că pîcă n'a ajunsă înkă la jumătatea vieței salme, a căterii este să salme, lămea e în progresă înkă; și remăne astălea lăkări să să mai înveade!

— Fără îndoieală răspunse ea că ironiu, n'a

афлатъ юкъ sekpetv.ă de a peskva торцii шi de a fache ne чеi вiй importală.

— Lelia, тă ări pizi totă d'asna, dap ask.ătъ-mъ, nă rindemtă kъ oamenii suntă mai băpăi astăză de kătă epă, шi prîn ărmată? ...

— Nă kreză, даръ че fache astă? Ноi nă ne învoimă assăună etădii лămăi, eată totă.

— Illi de amămă шti-o ачеasta жăstă, zise Stenio, totă n'amămă si mai înaintați. Ноi nă cunnoauitemă sekretele organișterii salme, nă shătimă kătă timă o лăme konstituită k'acheasta noate шi trebuie a ărzi. Даръ simăgă in inima mea kъ пășimă spore лămăină шi вieadă. Снеранда stră.ătăce in червălă postră; ăile kătă e de frămosă червălă! kătă e de вершilă mi de ăneperosă! кătă săpăridă тăpădăloră che se înțepătă de кареуеле salme mi рăweskă d'atormă ka nimte вершini timide! Отвălă kpede in Dămnezeuă pentru kъ ănătăчерескă instinctă ăllă reuelă. Assemenea, nă poale чine-ва тăssăra estepritatea kă komuasărlă шtiințădeloră esakte; însă simte in сăfătă.ătă săbău чеea che лămea мorață nosede din săkkă mi speskeuă. прекătă simte in simă sa fisikă чеea che aerălaă kăupinde din прîncipiu vîbîlikante шi tonice. Е че! тă pesnări аcestă вîntăglădă speskă aromatikă алă тăpădăloră fără ka să te пătrănuză? Беi ачеastă ană лămăude mi îngricătă che ape frăstălă ismei шi чимăрălaă seimbătikă, fără să-i simăi sa noapea? Nă te simăi ражинătă шi ре'пăsăiată in аcestă aeră вiă mi сăbău, nă intre ачесте fiori atătă de frămoase mi kape seamătă ană de тăndre kă nă suntă datoape nimikă grăjeloră отвălăi? Întoarche-te, шi veză ачесте kăpătări

dese de pododendr8; kът8 s8nt8 de f8spek8 shi de k8-pate aчeste t8ffe de f8lori лiлiакiй! k8m se intopk8 kъ-tre cherp8 snpe a se шita ja az8rp8-и, snpe a-и pekvlene poa! Aчeste f8lori s8nt8 fr8moase ka tine, Lelia, inkvate shi selbativche ka tine: n8 pr1cep8 t8 nas1gnea che ape чipe-wa pentrp8 f8lori?

Lelia sappise ші вісъ ін делонгъ, къ окії інсюлї
ассюра въї десепте.

— Fъръ Indoiealъ ампъ avea nechesitate sъ пътешествия тръи ачі, zise ea in fine, snpre a konserva пътуването че не маи резултат in initъ; instъ ачі п'омъ тръи пъти треи зиеле fъr'a bestekj ачеастъ венчелагионе шi fъr'a intina aerovъ. /Отвъдъ кътъ мерце totъ deskide пънтечеле kрескътоарli salme, desekъndъ пътешествия че я'a продължъ. Елиъ вреа totъ d'авна а пъне in opdine патора шi а рефаче лвкрвлъ лвi Dомнинеzeъ. N'eи sъ si треи зиеле ачі, iци snзиъ, fъръ sъ вреi sъ d'вчи stънчеле пънтелъ in f'ндъвъ въй, Eши fъръ sъ вреi sъ k'лтiv' t'plesia ad'нч'п'лоръ 8t'ede ne читка 8skatъ a пънч'лоръ. Ei sъ н'ютешli ачеастъ kъ faci o гръдинъ. Daka aи si benitъ ачі ak'om чипч'-зечи de annи, aи si пъсъ o statъ mi o болъ tъiatъ.

— Totă dăună glumeață, Lelia! Te potră pide
ști glumă acă în prezența acestei scene săbelim! Fără
tine m'aușă și postepenă înaintea autorității teatraloră a-
cestoră laicări; însă tu, demonulă mea, n'ai voită.
Căută să te ascundă tărgăindă totă, kiapă frumusețea
natărește.

— Е! н'о тъгъдескъ! стпірѣ ea. Че твкъ азитѣ-
зитѣ-м'-аї вр'о даъ тъгъдесиндѣ? Че кпединъ азитѣ-

m'-a nesimilitoare la cheea ce avea ea poetikă saă şară? Băi! pentru ce lai Dămnezează î a plăcătă a pără o astă felă de disproporție între înălțimea omului și realitate? Pentru ce să se știe căpătă totă dăună de o dorință de fericiere ce se revetă să fie forma frumosă, și cără plană în toate bisele noastre fără a se pără vr'o dată pre pămintă? Nu este prima știință noastră căre știe de obiceiul lui Dămnezează, cîndu noastră întreagă, budepea, cărnea ce să fie de nețâșarea saă de rigoarea cherbului? Să spune-mă, în ce climă a pămintului omul nu știe să poată să devină elvei alme frigului și alme căldurăi? Ce valoare nu este atâtă ieapna? Unde sănătății a căror eare să nu fiă vestezișă și desprădăcinață de vîntă? În Orientă specia desnevrăță vechea și lăptă, totă dăună călătă, totă dăună înertă. Femeile se joacă peșkă la vîbra haraturilor; căci soarele le arătă căciuna. Ihi anotă vîntă și călătă și coposivă vine de la mare, și adăuce că această stipă indolentă vîntă felă de vîrtejii ce naște criminii ori eroismură neconștientă la popoarele noastre de dincolo de soare. Atâtă achestă oameni se îmbată de activitate; erau în rămoră feroci, în plăceri sănătății, în desmierdără neinspirate, pătereau ce dormia într-oșii, și în kăndă desekau de săfărișii săi de fată, pekadă ne divanăriile loră, stănuți între toți oamenii! Ihi că toate acestea achestia sănătății cei mai bine temperați, cei mai energetici între populație, cei mai fericiți în renașă, cei mai ișfuli în lăkrare. Bile la cei din zonele topide: pentru că soarele este ușerposă în adăvără; plantele sănătății țigantescă, pămintul este în

абндандъ de spăkte, de profumărī și de snektakole. Akolo este vanitate de ăksă în kăloare și în formă. Înspările și insektele skînteiează că niște netre skîmpe, florile esau și mipoase îmbătăloape. Arării însă-și ascundă niște mipoase alese în țesătorele loră leșnoase. Nouăme săntă kăpate că zâlilele noastre de toamnă, stemele se apătă de naivă opă mai tare de căciu aci. Totuși é frumoșă, totuși înavăcăită. Omulă înkă grosolană și naivă, nu cunoscem o parte din realele ce noi ammă inventată. Creză însă că este fericiță? Nu. Se spune că trăpe de animale xidoase și feroci. Tigrulă răpe împrejurulă lăcașindă salme; șeaptele, această monstre răpe că de opă-kape alături nemică, se străkoară nînă și în leagănumă copilării său. Anoi vine frigina, aceea mare concurătoare a unei naivă pășuste kape sape în săsă ka ună taivă în frigăre, kape se sfâșie ne sine ka ună leonă vălnerată. Căstă să făgă omulă opă să neapă; vîntulă, fălăcerauă, topentele străvăcate pestoară și-i ie călăba, țapărișă și tărtală: în lie-kape seară nu știe de va avea o naivă a doară zi; epă foapte frumoasă, această naivă: Dâmnezeu nu vrea să-i o lase. Ne totă appăluă săuă este datoră să kaste alătă noă. Snektaclauă ună omă fericiță nu este nimănă Domnulă. O Dâmnezeuă te! mi îsă sefere noate, și s'a șpînă noate în floră ta, fiind că ne facă atăla rău!

Е віне! ачеї конії аї соарелві че їн вісле поастре de поенă și învidiușă ka не прівілефіації пъшнтулă, фъръ іndoieală se інтреабъ къде одаш de esiste o

napte de пътнитъ саворитъ de червъ, че н'о връздеазъ
 лавеле арзылоаре, че н'о тътвъръ винтврите дестръктоаре; о
 напте de пътнитъ че se dewteantъ dimineаца, нетедъ,
 каумъ ши tenidъ ka zioa de ерл. Se intreabъ daka D-
 minezeв, in тъпia sa. a пысъ претъндени пантере се-
 тоase de сънче ши tippitoаре xidoase. Ноате къ аче
 оашені simpli вiseazъ napadissavъ лоръ пътнiteskъ съв
 latitudinile temperate; ноате къ in виселе лоръ еї въдъ
 пегъра ши frigurъ des vindindъ не але лоръ frigurъ брон-
 zate ши fntsnекъндъ-le atmosfera de fokъ. Ноі kъndъ
 висъмъ, ведемъ соаре ие роніш ши каудъ, къмnia skin-
 teindъ, мapea апиринъ ши пісіннавъ арзіндъ съв пічіоа-
 ре ие noastre. Кiemъшъ соаре ие meridionalъ не ытери
 noslpi inrieuаї, ши попоареле de meazъ-zи ap' приімі
 in үенъкіе пікътвреле илой noastre не nentvрile лоръ
 apdente. Astă-se.в претъндени оимъръ скіфере ши твр-
 твръ; креатвръ делікатъ ши первоастъ, s'a fъкstъ in
 dapnъ реуеле креагіоні, къчі este чea mai infoftmata
 віктимъ а еї. E singurulъ animalъ in капе пытереа in-
 tellектualъ este int'gnulъ рапортъ atъtъ de dispropor-
 ціонатъ къ пытереа fisicъ. La fiindele че елъ пытеше
 animalе гросолane, forda materialъ dominъ, instinktulъ
 nu è de кълъ елатеріалъ konсерваторія ала esistinçeї a-
 nimalе. In omъ, instinktulъ, desvoltatъ neste тъсвръ,
 apde ши топтвръ o фраuilъ ши meskinъ organisacіune.
 Ape nenstingа толкасчей ши постеле тігрвлъ; miseria ши
 нечесitatea-лъ inkidъ int'po үеастъ de broaskъ үестоастъ;
 апіціюна, inkietdinea ши intindъ аріеле de akъlъ
 in крееріи лвъ. Ap' voi s'аівъ fakultetulie rezultate але
 таівръ stipulor. insъ ape пытai fakultatea de a voi

În desهerătă. Se încopuîră de prăză; pățechele pămăntălăi și abandonă așvălă și marțărea; florile se lasă și se frăsuîntă, și se stoarce în profunzimă pene trăsărlăi săi; nasele așvălăi lasă să kază spre a-ăzi împodobi țelule șai frumoase nene din ariselle loră, bo-dîrlălăi și eidevălăi delasă, abandonă, corația loră de flori spre a-i pe'nkălăi teatru și nesimțitoră și rechi; țepă, blana, țeasta, mătasea, pățechele țălvăi, dingi țălvăi, părlea țălvăi-l-aițăi, știucăi și vîcăda tălvăloră appartenescă omului. Vîcăda omului nu se alimentă de către priin destruînție, și că toate acestea ce dăreau poasă și skrăpă dărată! Ceea ce niktorii și noicii aș inventați mai xidosă în fantasie grădini și iamaș-păduri loră, și kastăi și o mărturisire, ceea ce ni se arată mai adesea în somnări țelule grezăi, este un săbău de kadavre vîi, de squelette d'animale deskărpate, știucării și, că reținării monstrebase, squalanosiști bizarri, kanete de pasăre ne trăpnișări de călări, kipri de krokodili ne corpuri de cățără. E totă dăună o ammestekătă de osseminte, o opicii a spicăi ce simte capnațiai, și ținete de dăreare, vorbe de amenințare proferite de animale chionite. Kreză că visele suntă o krală combinată a xasardăi? Nu kreză că afară de leuile de asociare și de înțelegere konsekrate în omă priin drapelă și pătere, poate să existe și elă secrete reținăciuni, fără marține, instinctive ce pîcă o opdinne de idei priimite n'a vrătă și mărturisiri săcheta, și kape se deskonează priin terorile squalanosiștiilor săcheta și la chioșcăriile somnării? De să oare că și părauă, de-prindepea și kpedindă aș distruge sănătățile așa

відеї noastre morale, întîpărîpea însă a remerăschă într-oță kolumă așa că creerilor să se dezvăluie cîndă ceală-dătoare făcătău înțelijențe addormită.

Mai săntă și atât sensațional intime de această șoare. Săntă săvveniră că seashăpă și-a adăugat vîde, că pînă kape se nască și dă spre că noate zîche chine-va că le-aă kontpaktată în morîmîntă; căcăi oțălă la să poate sprijinătă morîmîntă și spre a peintă în păfăluă leagănușă. Chine ștîie? n'amaă străbîzătă oare moartea sătăchiușă? Aceste imășini terribile ne arată peskă în toate vîzelile noastre! Înțără că această simnătățe pînătă esisitinge ștîpse? Înțără că aceste pînătă de rău mi această amoră pînătă nimite șîndă că n'aă lăsată și-nă pînă în istopia oameniloră?

Nă e amă că această pînătă nimai de memorie noate nu se ștîie? Mi se pare căle o dată că amă knoskătă ne Shakspeare, că amă plănsă și Torquato, că amă străbîzătă chevală și infernală că Dante. Și nătă din zîmenele antice dezvăluie în mine etonării că seashăpă și săvveniră, cămătă proftări de plantă eksosice ne rekiată lăcătuře că le-aă produsă. Atunci imășinătăneia noastră se prețără p'akolo, că cămătă ap' si knoskătă, că cămătă pîchioarele noastre ap' si căkătă o dată acea patră neknoskătă, kape și toate acestea, sănătățe înkpedinduă nu ne-a vîzută pîcă pînăkîndă pîcă măripindă. Înțără că oameni, că ștîmă noii?

— Noi ștîmă pînătă că nu pătemă ști, zise Stenio.

— E bine! eai că ne sîngroimă, pesnănse ea; că neștîndă aceasta că kape și-nă vînămersă împrengă assep-

вітві ші тутілалів ажіа ноате askonde сябі стръмлчіреа вапелорді салле трофеи. Арtele, індустрія ші счіпделе, тоаті подеала чівілізації, че є алі-чева, де кълі nekontenitвлі sforygі аллі салъбічікій үтінане snpe а-ші askonde kinçrіле ші а-ші копері misepia? Bezi daka, k8 тоате професіоніле ші волгоптціле салле, яксыла поате kpea іn ноі simlykі пошіе саš нерфекціона sistema огранікъ а корпоратіві үтінане; bezі daka desvoltareea e-сауератъ а radіопії үтінане, а дхсш appліkareea teoriei іn npaktikъ, daka stdівлів а імпінш штіннга din kolo de oape-kape хотаре neste kape ня ноате сърі чіне-ва, daka eschitareea monstyrasъ a simtimentвлі а резшилі а prodvche пътчері komplekte. № є sirкірді інкъ daka проргесьвлі oneraліш de шease-зечі de sekolі de речеркърі ва si addasш esistimua отылві іn пәнівлі de a si ssfserівілъ, ші de a distрघе неvesitatea сгічідівлі нептв үпш таре пътмерв.

— Lelia, nă m'ămă încărcașă pîcă o dată a-zi
dovedi kă oțvășă a ažjontsă la apucevăș săă de pîtere
și de măpime. Din kontpa, și amă susăsă kă, dospă
mine, stipnea șmată mai ape înkă tălate țeperațișnă
a îngropa pînă s'ažjontgă la ačellăș păntă, mi poate kă
atăpnă se ba manjine akolo mai tăvăș sekoul pîn'a re-
deschinde la stapea de dekpenitădine în kape o kpeză
akșm.

Къмъ по-голямата кръгла, жъне, където не са
драстично прогресивни, къндъ вези импресионистични тоате кон-
виктивни къде са неподходящи, също са също локъ на азът кон-
виктивен; тоате социетът са възникнали въз основа на катените лорд
зълът, също са също конституирани експертата на търговия;

toate făcătăciile desekândă-se prin abuzivă vîede; toate principiile o dată sakpe kăzindă în dominiu diskupinii și se vorbindă de jocările copiilor, sără ca principiile vnei kredințe poată să le împâinească locul!

Oare căndă, dacă lăptele de omă că omă, dacă pestepriile de societăți, lăptea, încă jocătă mă vîgrăpoasă, se mai pedica și-să reconstituia edificiul bănări pătră o poază perioadă de secol. Astă nu se va mai întâmpla. Noi nu suntemă nymăi, cămăi kreză, întreaga din acelă adorăzi de kapse în care snipitulă șamană fatigată addoapte ne căpătă batalie mai 'n-nainte de a apăca eără artele eliberării. Totă căzindă și skrajndă-se, totă stăndă înținsă ne căsătă mă apăkăndă eără supradă, văzindă-shi rănele că se pedescidă și se peinkidă, totă bătindă-se în fearele sale și pătrămindă a spiră la ceră, colosulă îmbătrăpnescă mă se grăbovescă; şovăescă akăm că o răină care a să se depinde pătră totă d'aua; încă căteava ope de aroniă concurătă, mă vîntulă eternității treceava indiferentă nesătăchișă de naivitate sără spălă, pedește a se dispăta pătră sfărătătările vnei lăptă șase che nu va mai fi de ajuțată să nechecităciile loră.

— Kreză în apropierea judecăciilă din vîrstă? O țristă mea Lelia! sâfătulă tăăăă teneproșă năște aceste spație nemărunite, căci este foarte mare pătră așa de măică săpătăciună. Însă, în toată timniță, snipitulă omului a fostă preokkupată de aceste idei de moarte. Sâfătulădoră așteptă să a plăcătă totă d'aua aceste kontemnări sinistre, aceste imășini de kataklis-

smă și desolare universală. Trebuie să fie profeție noastră, Lelia; Ieremia a venit să înainteze ta, și noiescăciunile dantești nu au creștătorii nimică altădată de la găbărie ca anocul însea căntărește în nouă lume desărindătoare și ușoară din Patmos.

— О штівacheasta; însă vîchea lătî Ioan bîsăto-

рвлă ші поета a fostă azilă ші пріїміть; ea спытініе
лăтmea; раллій пріпн spîkъ ла kpedinga kpestinъ впă
шаре пътерă de intelîcînje mediokre че sъвліmitatea
пречелелорă евапделіче пă пътвse attinue. Is8să des-
kisesse червлă spîrîvalistiloră; Ioan deskise infepnvlă
ші skoase dintr'însvlă тоарtea кълларе ne калвлă съă
памідă, desnotismvlă kă sabia sъпçerъндъ. ресселвлă
ші fanietea галопъндъ не впă skeletlă de înkвръторă,
спре а спытініа вăлгвлă че sъffеріa în limite făcел-
леле склаввлă, mi kape se înfrikoшъ de dinsele kăm
ле възх непsonifikate sъбіă o formă пъгъпъ. Însă а-
stăzi професiї stîrîgъ în deseplă, mi пісч о воче пă ле
pesnunde, къчі лăтmea este indiscepntie; este s8рdъ, se
кълкъ ші-ші astăpъ хрекіле ka съ тоаръ în паче. În
ванă къте-ва грхпе împriştiate de sektaři нептінчиюші
se înceapkъ a реаппринде o скънтеи de віртste. Ȑа-
time речьшице амл пътерій тонале а отвлă, ворă
плакті впă minată ne d'ass8ора авісквлă, ші se ворă d'вче
аної st. peinsogeaskъ челме-л-але речьшице în f8n-
d8лă ачеллєї търї fъръ църтă впde лăтmea каstъ съ
peintre.

— O! pentru ce să te despără astă seara, Lelia, de acei oameni slabiriți ce aspiră și peadăche vîrstașea în secolurile noastre de sepoare? Daka m-am întîndut, să tine,

de sъччесвлъ лоръ, п'ашъ маи snøpe-о. М'ашъ teme съ нъ kommittъ о криме.

— Еж admirъ п'ачеи оameni, pesnøse Lelia, ши ашъ вреа съ siш чеа din ыртъ d'intre dinши. Іnsъ че воръ нътеа ачесті пъсторі, че поартъ о stemъ in frønte, inaintea marелкі monstres allъ apokaliпseі, inaintea ачелей пемъssrate ші terrіble frøpre че se deseamnъ не прішвлъ планъ allъ tаtвлоръ tablодрілоръ profetвлъ? Ачеа femeiъ памідъ ші frømoasъ in відіш, ачеа таре prostitватъ а падівлоръ, коперітъ de аванделе Orientъ-лві ші kълърindъ не о idrъ че варсъ ріvrі de beninъ не kъile ытане, este чівіlіsaціvnea, ыmanitatea denpravatъ пріп лвksъ ші шtiindъ, loppentвлъ de beninъ че ва інгіші орі-че воръ de viptate, тоатъ speranza de ре-щеперапе.

O Lelia! strigъ поетвлъ ръпітъ de sъperstіgіоне, нъ kъш-ва ewti tа ачеастъ fantasmъ непорочітъ ші тер-ріблъ? De kъte орі ачеастъ frіkъ ші a kопrinsъ ві-седе! De kъte-орі mі-аі apprѣtъ ka ынъ tіnъ allъ пе-ssuseі sъfseringue in kape suipitъlъ речеркърі а арв-катъ не oмъ! Nъ kъш-ва персонніічі, kъ frømъsедеа ші intpiстapea ta, kъ tedівлъ ші spenlіcіstвлъ չъш, eache-svјъ de дsреpe продвsъ пріп авssvrъ kъuetърі! Ачеа нътере тораъ, atъtъ de desvoataъ пріп eserchіdвлъ че і aš datъ aptea, noesia ші шtiindъ, n'аі ліберат'-о, ші, ka съ zikъ аша, n'аі prostitват'-о ла toate іmpresіonіle, ла toate petъcіrіle челле поже? Іn локъ de a te ліni, fideль mi іndelіeantъ, de kpedinga simnъ а пъріплілоръ ты ші de instinktiva пепъssape че Dsinnеzeš a пк'с'-о іn омъ пепtrъ rehaosвлъ ші konsepwarea sa; іn локъ de

a te înkide într'o vieadă religioasă și fără fastă, și te-ai abandonat la seducția nădejdei sănătății și a iuborii. Te-ai aruncat în topere și chiar și cîvilea împărată ce se pedica sănse a distruge, și căre, năprasă că a alegrat să opere iuste, a rănit sănătatea, abia puse, ame bătătorită. Își năprasă că ai amintit că cîteva zile sântă secolul orășoră, kreză că ai sfîrșit să ocolești și de apenă sau și eternitate! Este multă orgozișă în această dărepe, Lelia! Însă Domnezează Iisus-va să nase acușătă vală de secol și frigoriu căre năprasă din sănătatea și moartea. Idată sănătățile oare sănătățile din lăsuță de alimente, și din kadavrele săi, căre va conperi laumea, sănătățile o stipne poftă, mai foarte și mai puternică decâtă cea veikă.

— Tă bezi denapte, Stenio! Personifică năprasă națională, sau cărăria ești copilărie și încă verăine. Tă nu și ai înmormă în cărări făcute de tă; te kreză importanță năprasă că te simți jăpte, că această valare încălăză ce infișorile frumoase și tăndre, fără se rindi că într'o zi seppălă arătrăi și monștrălă că o sănătate de braude ce se năștește indăstrijă potă desnica sănătățile sănătățile a-ți răpi tesașrele; și kreză înkrezătoriști preșămeuș, fără să te preveză viața ce înaintează mi căre și te îngrijă sănătatea sarcină peteșirilor sănătate, să te desfășreze sănătatea dresării promisiunilor. Aminteantă, aminteantă cădău-va anii, și vei zice că mi noi: toate se dăskă!

— Nu, toate nu se dăskă! zise Stenio. Bezi acușătă soare ce acușătă năștere, și acușătă frumosă cheră, mi acușe verăi colinde, mi ciară căceastă găză, frumosă edificiu sau ierusalimă ce persistă de secol și nu

зеле вереї. Аша за превала пълніда пътере а омълвї! Шї че саче къдереа къторѣ-ва ѡнерадіонї? Пълнїд пептре атѣтѣ de пъгунѣ лжкрѣ, Lelia? крепї при пътищъ къ о singрѣ идеъ тоаре ѹпіверсъ? Ачеастъ тоштеніре ненеритоаре пъ се ва реагла оаре неатинсъ ѹпіверса stipулорѣ noastre stinse, прекъм ѡнспираціонїле артѣ шї deskonepіріле штиингеї esѣ пе lie-kape зї вїй din чепчша *Homileieї* саѣ din морпінтеле din *Mefis?*

O! тоаре шї minnata провъ а immortaliтъдї intellectuale! Profonde misterie se передаверъ ѹпіверса тимпілорѣ, лжтеа -шї ѿтасе etatea, шї kрезіндѣ-се ѯнкъ жупъ, se ѡнспікоюia simpindѣ-се атѣтѣ de бътърътъ. Зичеа ka tine, Lelia:

— Eatъ-шъ апроаре de sfірштѣ, къчї слъбескѣ mi sъntѣ атѣтѣ de пъгуне зиле de къндѣ т'амѣ пъскѣтѣ! Кътѣ de пъгунѣ ѹнї ва люси ka съ торѣ, fiindѣ къ атѣтѣ de пъгунѣ a fostѣ de ажжонсъ а шъ саче съ тръieskѣ! Іnsъ kadавре ѿмане с'аѣ esххматѣ оаре къндѣ din sінвлѣ Ерітълвї; Ерітълвї, че віегуise etatea sa de чівілізаціоне, шї каре шї віегуise etatea de варваріе! Ерітълвї, ѹnde se реаппрінде векіо лжтілъ іndelvngъ передавъ, шї каре, репаосатѣ шї ражнітѣ, ва вені kріндѣ поате съ шеазъ пе fъклія stinsъ а лжтілъ поастре; Ерітълвї, віе імаціоне a тоштілорѣ salte че дортиаѣ ѹпіверса sekолілорѣ шї каре se dewteantѣ ла лжтілъ чеа тоаре a штиингеї supre a ревела лжтілъ челове поше etatea лжтілъ векі! Supne Lelia, asta пъ є solempnѣ шї terrіблї? Іn fъndвлѣ пънтечелорѣ ѿскате аlle ѹпї kadаврѣ ѿманѣ, къгтѣтѣра kріоасъ a sekолвлї постре deskонере папірълѣ, mistepiosѣ шї sakрѣ monumetл

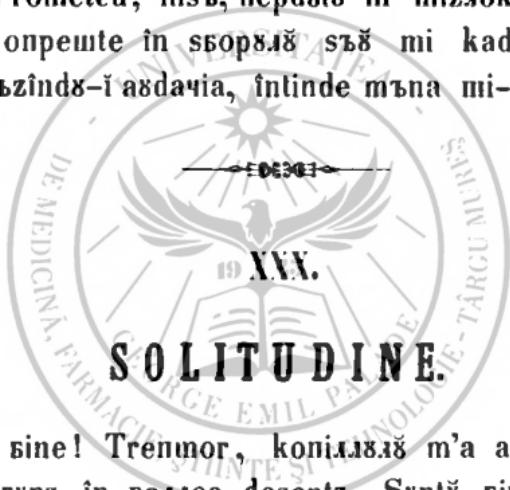
аллă етернеи пытери а отвьт; testimoniș înkъ обскрпă, dap inkontestabilă, аллă innosantei дărate а креацію. Мъна noastră пеъциоасъ desfășкру ачелле легътре імвълъзмите, славе ши indissolubile ліндоле іnaintea кърора destрăкцію. s'a appealată. Ачесте ліндоле іn каре ера іnfăшратă отвьт, ачесте manuskripte че re- паосаă sъб коасте deskъrnate іn локвăл че а kăprinsă үпă sъffaretă, сънтă кăvetapea үманъ епвпдатă пріп штиин- ца ціffreloră ши ttransmisă пріп ажжторівă үней apte nepăste nentru пои ши реагиатă іn sevăkrelе Orientăvă, aptea de a disista despoiereя торціюорă de үлтраце корреспонденции каре este чеа таи таре пытере а үпівер- ситет. O Lelia! Тъгъдвеите даръ жъпецеа ятмii, въ- зінд-о appealantă-se innopantă ши пайвă іnaintea лек- ціюіюорă трекутвьт, ши іncepindă а виедві не рхінеле вітате алле үней ятмii неквіппосквате.

— A uſti, пă este a пытеа респопнse Lelia. А іпвъца еаръ, пă este а іnainta; а ведеа, пă este а тъзи. Чine ne ba da пытереа de a ялкру, ши таи kă seamă aptea de a добіndi ши de a консерва? Ноi амиш fostă foapte denapte akăm ka sъ дъмă іnаної. Чеа че sъ repaosă пептрă чівілісаціюile eklansite, ва fi тоапте пептрă чівілісаціюea noastră estenзată; падіюіюile редевените жъпе алле Orientăvă вені-ворă sъ se іmbele din венівьт че амиш върсалă ne пътінтулă пострă. Къте- запці въвторі, оamenii барбаріеi пролуппі-ворă поате kă къте-ва оре орція ялкxăvă, іn noantea timpіюорă; іnъ венівьт че ле вомă яъса de тоштеніре ва fi іn kă- ріндă mortală пептрă dinшii ка ши пептрă пои, ши то- твьт ва рекъдеа іn іntnepikă!..... E! пă vezl, Stenio

къ соареле se petraue de la noi? Пътните fatiratъ
 ви маршалъ съв, но депивъ емъ интр'юпъ kinъ similitoriъ
 кътре бъмъръ ши хаосъ? Съпчеле тъв este atът de
 аупрinsъ ши atът de жъне, в кътъ съ ви simуъ пъ-
 трондепеа фрігълъ че se intinde ka o мантъ de долъ
 n'acheastъ вианетъ abandonatъ destinълъ, чевлъ тай пъ-
 терникъ din тоди зеи? О! фрігълъ! ачелъ пътрондепеа
 ръв че инциде аче оцените при тоди порий; ачеа събларе
 таудикъ че обичаште блориле ши ле apde ka fokълъ;
 ачелъ ръв de o datъ fisikъ ши торалъ че face инва-
 siune в sъбл. иетъ ши корпъ, че пътроде пинъ в adin-
 къриле къщетъръ ши парализъ ши спиритълъ ши съпчеле;
 фрігълъ dewonълъ sinistrъ, че rade впіверълъ kъ ариша-
 ьтедъ ши sъбл. тоартеа престе паціоніле konstepnate!
 фрігълъ че обскъръ totъ, че-ши desfъшъръ вълълъ къ-
 ръпълъ ши пегкросъ neste богателе кълори алие червълъ,
 neste ресеседе анеи, neste синълъ блорилоръ, neste фе-
 челе вершиндоръ! Фрігълъ, че-ши архъкъ ліпшолівълъ
 а.и.вълъ neste лівезі, neste пъдкърі, neste лакърі, ши пінъ
 ши neste пеллеа, піна ши neste пене.е animалелоръ!
 фрігълъ че dekolоръ toate в лятеа матеріаль прекъм
 ши в лятеа intellectуалъ, пеллеа іенврелъ ши a үрсъ-
 лъ пе църтій лві Arkanzelъ, плъчерице отълъ ши ка-
 рактерълъ пътравърълоръ salle в toate църіле че аж іер-
 не! Bezi біне къ totълъ se чівілісеазъ, adikъ къ то-
 тълъ se речеште.

Націоніле zonei toppide ینчепъ а-ши deskide
 тъна фрікоасъ ши ne-інкремътоаре ла .кърселе indus-
 striei noastре; тігрій ши леопій se dъmesticheskъ ши вінъ
 din descepte supe a серві de піречере ла популії Nor-

дѣлѣ. Анимале че п'аă пѣтѣлѣ пічі о datъ а se akclimata ла пои аă лъsată fър'а тврї, snpe a լръi ũn дѣmestivitate, соареле лорѣ таи пѹшиш fервinte, ші аă չitată ачеа аспръ ші тѣндръ іntpistare че ле отнора ũn servitѣdine. Кахса ё къ претѣndenї съпеле se ūmnѹциензъ ші ũnriaцъ къ kъtă instinktulă kрewste ші se desbóitъ. Ssfflelulă s'esaлtъ ші лазъ пъшіtulă in-sufficiență ла неchesitъuile salme, ka sъ fъре червлѣ fo-kvrlă лвї Prometeу; insъ, nepdvă ũn tizlوكulă iutluperi-kvrlă, se опреще ũn скорыя sъă mi kade; къчі Dv-mnezeă, въzindă-ї аудачія, ũnlinde тъна mi-ї iea сореле.

SOLITUDINE.

Е бine! Тrennor, конімлквăш m'a askxilităш: m'a лъsată sinigръ ũn valmea deseptъ. Ssntă бine аci: Sta-
uioanea ё плъквть. О колібъ abandonatъ mі сервемите
de petrauere, ші, ũn sie-kape dimineaцъ, пъсторї въї
вечине mі addokă ланте de капръ ші azimъ de пыне,
коантъ afarъ ла aerѣ kъ arбврї 8skadї d'ai пъдкпї. Ծп
nată de тиріче 8skatъ, о manla пепtrъ noante ші niunte
хаїне, astea-mі ssntă de ажжонсă ka sъ dокă o sentъ-
тъпъ saă dvoă fър'а ssfseri преа тѣлă de віеаца ма-
теріалъ.

Прімелое оре че амă petrekstă ũn astă modă

ші с'аă първтă чеље таи фрътоаase din віеада таа. Ще
үї ноtă snupne totă, нă è аша, Trenmor?

Кă кăлă Stenio se депърта, simđiamă грехата
віедеi аміпъндă-se пе змерї таi. Маi ънтиш дзререа
са, къ se despărția de mine, репутапца, къ тъ лъза
іn ачестă deseptă. snaima, лакрътеле fъръ тъстърърі ші
мингніеріле-ї fъръ амъръчікне тъ fъкксеръ а тъ ре-
пентi de pesonажівnea таа. Къндă fă de valle de pri-
ma koastă a Monte verdorului, връi съ-лă kiemă іn а-
ноi: къчі ътблjetblă sъă паралізатă тъ sfъшія. Шi а-
ноi یмă iбbeskă. тă тăi kъ-лă iбbeskă din adinkblă ini-
теi; аffekçijnea sanctă, нэръ, аdevъраtъ, нă è тоартъ
іn mine; о тăi біne, Trenmor; къчі ші не tine te iб-
beskă. Нă te iбbeskă ka ne dinsblă. Н'амă pentră tine
ачеа sommіchitdine spikoasă, fіnъръ, aproape kopіllъ-
peaskă, че амă лептă dinsblă de kъндă sъffere. Тă,
нă sъffерi пічі odată ші n'ай ліnsă ka sъ te iбbeaskă чи-
не-ва іn ачестă kină! Н'амă fъккstă semnă sъ se іn-
тоapne; dap era prea denapte. Емă kreză kъ-ї adre-
samă 8nă 8dio d8nъ кртъ; pesnunse la dinsblă ші-ші
кртъ drжтвлă. Atкpчі плъnseі, къчі simđiamă ръквă
че-ї fъккsemă konqedішndă-лă, ші тъ рxгаi лăi D8m-
nezeă snpre a i-лă аліa. a-ї tprimitte. d8nъ konssetdine,
sъnta noesie, kape fache дзререа преціоасă ші лакрътеле
біne fъкктоаape.

IIIi аноi یмă kontemplaї 8ndelbngă ka 8nă п8ntă
непердătă inkă іn adinkbrile въi. аci askanzindă-se d8nъ
о тъгкръ, аci d8nъ 8nă massivă de arбрri, ші аноi а-
ръшнăndă-se earъ d'ass8nra 8nă katappaktă saă ne ko-
sta 8nă в8ppone. Шi въzindă-лă d8kindă-se ама лentă

ші теланколікъ, інчеламъ de a-лъ desidepa; къчі, гіндiamъ in mine, еллъ admirъ akъm sunma toppenteorъ ші вердюра түпділоръ, akъm inwoakъ ne Dымnezeъ, akъm тъ ныне in нзорії sъі, akъm akkoapdъ ліра цепівліі sъі, akъm dъ dреперії same о fopтъ че-і лърцеште desボltamentulъ kъ kъtъ ea-і інппедineazъ mi тікшо-peazъ intensitatea.

Пентръ че воіаі sъ тъ іnspikowezъ de destinata яі Stenio? Къ m'аі fъkstъ pesnonsabіль pentrъ діn-saлъ, къ-мі-’al презисъ sunaima sa, asta è o рігоape іnжкstъ. Stenio este твлій таі пұжіпд непорочітъ de kъtъ sunne mi kpede. O! kъmъ amъ skimba бұккросъ esistinga mea kъ a яі! Къte аввдії sunтъ іntr'insaлъ kape nъ таі sunтъ in mine! Къtъ è de жыне! kъtъ è de mape! kъm kpede еллъ in віеацъ!

Къndѣ se плъпнє таі твлій de mine, tokmai а-твпчі è челлъ таі ғеріче, къчі тъ konsidepъ ka o ес-чепілпne monstproasъ; kъ kъtъ таі твлій pesnіпne ші kombatte simlimentele телле, kъ atъtъ таі твлій kpede in alle same, kъ atъtъ таі твлій se леагъ kъ діn-селе, kъ atъtъ шай твлій ape kpedingъ in еллъ-іnsa-ші.

O! a kpede in sine! sunlішъ mi іmбечілъ fatci-tale a жындеі! a-ші ашеza іnsa-ші віitorіялъ sъі mi a visa destinata че вреа чіпе-ва, a артика о kъtъtъtъръ de dispreuzъ sunperbъ assunpra kъtъtъtъrоръ fatigadі ші ле-neші че іmпле үліда, ші a kpede kъ a sъ se аввіntе ла-шіntъ, tape ші ръпede ka kъtъtъtъrea, fъr'a nepde вр'o datъ peszмлареа, fъr'a kъdea вр'o datъ in drytъ! A ші atъtъ de ныжіпd in kъtъ sъ iea чіпе-ва dopingу

дрентъ воингъ! О һерічіре ші стонідеңъ інсолентъ! О фанфаронадъ ші паівітате!

Къндѣ а девенітъ імперченіевілъ іn denърлаpe, къстаі sъfseringа тeа, ші n'о маі ағлай: тъ simпій вшв-раѣ ka de o рemвшкаre, шіт intinseі ne лїvede, mi dormij ка prisonierвлѣ kъrхia-іskotѣ feappere, ші kape, дрентъ прітвръзъ азъ азъ лібертъпій саліе, алеue penaosvra.

IIIi apoї pedesvindv Monteverdorulු de партеа deseptvazv, ші пәсеі чіта твптельві intre Stenio wi mine, intre omѣ ті solitadine, intre наsікne ті вістърів.

Totъ че-ті snvseun de ліniшtea іnkъпtътоаре че ші se ревеласе дыпъ fрptvole віеүei, амѣ simjut'-o ағлъndvamъ sinrхrъ іn fine, de totъ sinrхrъ іntre пътнtъ ті черд. Nіcі o fігхrъ втапъ іn ачеastъ пемърчиніре, піcі o бінпу віе іn аеръ піcі ne твпdu. Пъреа kъ а-чеастъ solitadine se fъчea австеръ vi fрkmoasъ snre a тъ пріїті. № ера піcі o sъfserapе de віntъ, піcі впъ sъоръ de пасъре іn spaцv. Atvpcі іmі sъ fрікъ de тіш-кареа че веніa din mine. Fie-kape sipъ de eарвъ че mimkamъ ътвлъндѣ mi se пъреа kъ sъfserе ші se пътнце. Desopdinaі ліniшtea, inszvlatъ тъчереа. Мъ опріi, іmі іnkрхuшиаі բраделе ne nentъ, ші-ші реziнvі ре-спіраціvnea.

O! De ap' fi fostъ moaptea astъ felъ, de ap' fi fostъ пътai penaosъ, kontemplare, ліpimte, тъчере! daka toate fakълъціle че аветъ snre a ne բkвra ші a sъf-сepi s'ap' fi напаlіsатъ, de ne ap' fi pemasъ пътai o ылавъ konshliiпu, o імперченіевілъ intitigisne a nimik-піcіе noastre! de ap' fi пъtstъ чіпe-ва sъ шеazъ astъ felъ intp'8nъ аеръ іммоbiлъ іnaintea впъ neisaцiв de-

шерть ші тъквітъ, съ штие къ а sâssepitъ, къ нъ ва sâf-sepi маі тълтъ, ші къ se penaosъ аколо sâb protек-
uînea Domnului! Darъ kape va si oare чеea-l-aalъ віеа-
уъ? Nă afluasemъ інкъ о formъ sâb kape съ si пытst'-o
dopi. Înă achі. sâbтъ opі-че aspektъ mi s'ap' si arătatъ,
mi addвchea spikъ saă nietate. De unde vine kъ n'amъ
іnchetatъ пічі о zi kъ toate acestea de a o dopi? Kape
èacheastъ dopinuъ nekvnoskutъ ші arzъloape че n'ape
obiectъ koncepstъ ші kape mistewite ka o passiune? I-
nima omului este впă abisъ de sâssepinuъ a kъrui a-
dnichime n'a fostъ пічі о datъ тъsseratъ ші пічі se va
tъssera.

— Stătvі akolo kъtъ fă soarele ne d'assupra
opizontului, ші totъ tîmpulъ ачелла făi bine. Dap kъndă
nъ маі remaseră ne cheră de kъtъ nimte peflesse, o in-
kietsdine kpeskundъ se іmprăștіuъ în nașrъ. Вîntulъ іn-
chepu, stellulele пъреа kъ se лăptъ kъ nvorii іntъrîadu.
Nașrile de pradъ mi măldăru strigăriile loră chelle
mară ші sborulъ пăternikъ la cheră; kъvtaш впă kvlkstă
nentru noante, eraш tărmitate de linsъ, de spikъ. În-
pea sklavе аlle печесіtъї, аlle пепtіnдеi mi denprin-
dei, ka kvt ap' fi fostъ oameni.

Acheastъ емоціоне la appropierea популї se re-
вела în chelle шаї пічі лăкруї. Fătării de azără, kapă
dormă la soare în eara чеа таре, se pedikară ka ne-
гра зпре a se дăche съ se іnghroane în ачелле mistepioase
petrauerei unde нă-ї аflu чіне-ва пічі о datъ.

Broaska верде a ровінелоръ ші греереле kъ а-
ріеле metalliche іnchepurъ a sem'na aerulъ de note
tpiste ші inkomplicte че продъсеръ assupra первелоръ

Мъ simgii pedeștenindă sinigărъ. Къндă totvălă pъреа inanimată, пътешества и тъ identifică că deseptivă și face napte dințipinsără ka o nealpă saă o lsfă de kpînigră mai tyltă. Къндă възвѣ kъ totvălă se înlocuea eapă la vieauă, kъ totvălă era în neastimăpърă pentră a doa zi mi manifesta niște similitunde de dopinuă saă de grîjă, тъ sâpăra kъ n'amtă și eă o boinuă, o lînsă, o spikă. Аяна ресърп, era spămoasă; eapă количе-
дорă avea niște peflesse transnapintă ka simapardvă; darъ че-mă niște mie de аяна și de nontripele таи? N'a-
штентамă nimikă de ла о оръ mai tyltă saă mai ны-
шнă în këpsvălă sъв; пісч о тіхніре, пісч о сперануă
нă se коллега pentră mine că fspalvăлă ачелорă опе-
че интепесаă тоатъ креаціонеа. Пентрă mine nimikă în
deseptă, nimikă интре oameni, nimikă în noante, nimikă
în виеauă. Мъ petpъseи în коліба mea, mi dopmii 8nă
somnă de 8pită mai tyltă de kultă de lînsă.

Somпвлъ este впъ двлче шї фрътосъ лвкръ пеп-
тръ конїи чеї тічї, кари пъ вiseазъ de кътъ see шї па-
padisърї; пептръ пътърелле, че se indeasъ плъшнде mi-
kalde ѫn фвлїи твтмей лоръ; dap uenlrх пої че атмъ
ажжкансъ ла о estindepe neste твssръ а fakвлтъциморъ

noastre, somnulă și a perdistă kastele-i vorbătău și profondele-i lăpgori. Bieaga întotdeauna căst este, ne ie totă ce noaptea are mai prețiosă, vîntarea zilelor. Nu vorbește de tine Trenmor, kape, datoră vorba sakră, trăiescă în lume ca cămă n'ăi și întănsa. Însă ești, în kăpăzulă vîndei teme fără regăză și fără sprijin, amă sănătății ca chei-l-aici. Amă abandonată în disprețul său-perebii alături sănătății nechisităciile împăriale alături copiilor; amă disperată toate darurile existenței, toate făcerile de bine alături patrupei. Amă amășită famea că adimente plăcute și apărinzătoare, amă sănești sănătății că o apădărișe fără skonă să că piște la cărări fără folosă. Aci, la lămina lăptei, căzășă în căuci kieia enigmei orășoră cheloră marți alături vîndei șmane; aci, rănești în vîrtejivul secolioră străbătindă măluminea că o inițiu tăkăță și prețbului sănătății căzășătoră nosomorii preste toate elemenele de distracție și sațietate, căzășă sănătății în aerul proiectat alături sărbătoriloră pionieră șnădăsonă, o sănătățe kape să-mi dea o emociune. Așa că dată reînchiindă în cămpia tăkăță și reche, în dăcheamă să întrebă stemele lăptă în cheamă și să măsoră, întări o dănerioasă estase, distanța nestăvătă de la pământă năpădă la cer. De către opri zioa mă apăsată întărișă palată rezipindă de apropoie, opri în lăveziile șmede de poa dimineței, opri în tăcherea șnei kiliioare astere, vîntulă de leucea repaosului che ștbra împătră la toate kreaturile vîi, și kape a devinută fără nătere nentări și îndeleu șivimisate? Ce sănătățea sănătății sănătățea sănătății te că în următoră vre șnei șimede, căndă copiilor te că sănătății și rănită reclama so-

тънчай съръ съ ieash а minte да революционе сарре! Ща тън
спас'-о: snipitvaлизмът арътатъ падиопилоръ, таи ъптиш
ка о kreditnъ relatioasъ, апои ка о леце ekklesiastич-
къ, а ажжонсъ in челъ din զրոъ съ lreakъ in пъра-
въръ, in denpindepi, in гъстъръ. Аз dъmestichitъ тоате не-
чеситъците fisiche, аз врътъ съ поетiseze постеле ка ши
similitimentele. Пълчереа a fыцъt de natvriale de eapъ
верде ши de леагънеле de виъ ka съ meargъ съ se а-
штеарпъ ne катифея да mese inkъркate de азръ. Biea-
ца елегантъ, слъвндъ органеле ши sъnraeschiitъndъ sni-
pitеле, a inkisъ разелоръ зълъ локашълъ аващилоръ; ea
а аппринсъ fъклнеле snre a лгтима dewtentapea лоръ, ши
а пъсъ въсъръ въедъ in ореле че natvra insemna пентръ
аедикапеа sa. Към съ pesiste чине-ва л'ачеастъ фебримъ
ши мопланъ приноше? Към с'алерие in ачеастъ карриеръ
апелантъ сър'a se deseka маи 'nainte d'a ажжонуе да
mezietatea терменчай събъ?

De ачеха eаtъ-шъ бътърънъ ка kъm ашъ si de o
miiie de anni. Fрътъзецеа mea, че о лаздъ лятеа, нъ
este маи тълтъ de кътъ o maskъ амъчиоаре sъбъ каре
se askxndъ desekapea ши aronia. In anniil nasivnилоръ
енергиче, нои нъ маи аветъ nasigni, нъ маи аветъ пъчъ
киаръ dopinчe, азаръ пъмаи de dopinga d'a fini odatъ
къ fatira mi de a ne ренуosa intiniшъ lntp'gnъ sikriшъ.

Кътъ desupe mine, амъ передътъ somnълъ. In a-
девъръ, вай! нъ маи штиш че este. Нъ штиш kъm съ пъ-
meskъ ачеха амторчире греа ши dърепоасъ че-тъl annasъ
kreepil ши-ї имъле de bise mi de sъffеринге къте-ва оре
din noante. Даръ ачелъ somnъ амъ kopillърiel телъ,
ачелъ вънъ, ачелъ дълче somnъ, атътъ de пъръ, атътъ

de speskă, atătă de bine-săkătoră; aceeași somnă che spă
anțeală părea că-lă protejea că apăsa să, și ne kare
o tătă-lă legătura căntăndă-ți, aceala sedătă reparatoră
alătă indoitei esistințe a oștălăi, aceea toamne căldără
întinsă ne temării, aceea lăpă shi regălarii pesnițării,
aceala vălă de aură shi d'azură lăsată ne okă, mi aceea
sămălare aeriană che aerulă nouă o făcă a slăbată în
pătrălă copilălăi shi a distanță împreună răzătăi lai,
aceala somnă lămată neprătată shi nă-lă voie reaflă pîcă
o dată. Undă felă de deliră amară shi posomorită plană
preste sămălătă meă mănsătă de călătăză. Lentătă meă
anțpinsă se pedică în săsă că sfopă fără năteauă asupra
profesătăriile săvădării ame nouă. Noantea nu mai are
nentătă mine de cătă o atmosferă avără, mi kare șăskă
shii săintă. Biserică ţelme nu mai aș aceea desordine a-
măbișă shi grădioasă, kare pesemă o vîlăză întreagă
de încăntămintă în căte-va ope de iatăsiune. Biserică
țelme aș spătămintăloiri căracteră de adevară; ie-
smele țătăropă amăfăriilor ţelme, mi se apătă neîn-
chetată, mai lamentabilă, mai xidoase în fie-kare noante.
Ori-che fantasmă, ori-che monstru evocată de nontăru
săpăpresiune este o allegorie kiară mi pătrunjătoare che
pesemăndă la vre o profesăndă mi sekretă sămănerindă a
sămălătă meă. Văză făcindă vîlăzire amăciiloră che nă-i
mai iatăeskă, azătă slăgătăriile d'alarșă ame chelăjoră che
săntă morări shi azi căropă sămălătă rețințe în intă-
neprătălă chelăi-i-a-lă vîlăză. Așa deschindă mi eș în-
șimă pallidă shi desoziată în aicielă acealași bărață fără
fondă che se kiamă Eternitate, mi a cărăbia gără mi se
naște totă d'asna căskăndă la pîciorulă patălăi meă ka

онъ senzakrъ deskisъ. Bisezъ kъ deschiidъ inchetъ не трепете-ї, къвтъндъ k'онъ окиш пеъдюосъ о злаеъ разъ de speranuъ in ачелъ adiuchimъ fъръ тарцинъ, ші не афъндъ drpentъ fъкътъ in калеа mea dekътъ inf.гътъріле ръпезі але үнеі лжмині de infepnъ, рошие ші sinistre, каре мі apde okii пінъ in fандылъ kрапіз.181 ші тъ ретъчеште din че in че тай тұлтъ.

Astъ fe.лиш sантъ виселте телле. Nekontenitъ ра-
дівnea ұтапъ este in луптъ kъ dяреpea ші kъ ненжин-
да. Онъ asseminea somnъ skopteazzъ віеага in локъ de
a o пролжні. Кіелтвеште о енергіи соапте таре. Манка
күщетърій, маі desopdinalъ, ші fantaskъ in bise, este
ші маі iste ші маі аспръ. Simдіcівліle se dewteantъ
de o datъ, аспре, террівіле ші sъбъшіштоапе, ka kъш ар'
fi inaintea реалітъці. Жәдікъ ачеаста, Trenmor, дұпъ
импресіонеа че-ді ласъ репрезентареа dramatikъ а вр'-
жній насиғні esupimate kъ пітере. In віsъ, sъffletzъ
assiste да спектаколеле челле маі террівіле, ші нө
ноате distinuе іл.1818neа верітъці. Корикъ sape in s8sъ,
se s8чеште ші палпітъ s8б nimle емоціоні spытмін-
тоапе de terroare mi de s8speringъ, fъръ ka snipi-
tълъ sъ айъ konshiiңda ретъчірій salme snpe a-ші da,
ka да teatръ, пістерепа d'a тарде пінъ да канътъ. Se de-
wteantъ ош.1818 пінъ de s8doape ші de лакръиме, kъ sni-
pitълъ tръsnitъ d'o stxnidъ konstepnaціоне, ші fatiratъ пептъ
o zi inтреагъ de есерчілъ nefolositolі че i s'a имп8sъ.

Sантъ висе ші маі греле inкъ, прекъм de a se
kpede kondamnatъ a имп.1ini вр'о sarcinъ estравагантъ,
вре-онъ лжкръ imnosiblъ, de a пітера fр8nзеле, inр'о
підзре, са8 de a адерга ръпеде ші үшоръ ka аерзъ,

de a străbate, atâtă de îste ka și mintea, vîi, tîrărî și
ținută spre a ajunge o imășine făcătoare, închepă, kape
totă dăuna terpe ținantea noastră și totă dăuna ne at-
trașe skităndă asnektă. Năi bisată vr'o dată achestă
bisă Tremor, ne cîndă aveai în vieața ta dopingul și
ximere? O! cum rebine adesea așeastă fantasmă, cum
tă kiamă, cum tă invită! Șne opă săb formă delikată
mi pallidă a unei veruine ce să soaște și sârpopa mea
în dimineața vieții tale, și kape, mai sepiu de căldă
mine, mări în fluarea jocului. Ea tă invită să o șr-
meză în lokașul său și să aibă pîcăi. Mă închepă
cu teatră dăpă din sa.

Însă, săbstanță elepă ce vîntulă o săoară, ea
mi anotă ținante, tă abandoană și dispără în pazor. Shă kă toate acestea, ești, alergă tereor; căci amă vă-
zută șwindă mi apățindă-se, din țărăniță negăroșă ai ș-
nei tîrărî imășinărie, o altă ieasă ce amă lăsat-o drapelă
chea dăunătoră și dăpă kape tă ieastă că așeauă și apăoare. Dară cîndă și înloapă okii sprijină mine, văză șnă obiectă
xidosă, șnă demonă ironikă, șnă kadavra sănătății și
tentăciunea saă o remășkare. Shă ești, totă mai alergă:
 căci șnă karmenă fatală tă împărăte către achestă pro-
teoră ce nu se oprescă pîcăi o dată, ce naște șne opă că
se înrite denapă în valulă roșu a lui orizontelor, și
kape îndată ese din pîmîntă săb pîcioarele tale,
sprijină imprimă o direcție noă.

Bai! ce de șnăvești amă nepărtășă în aceste
kălățătorii ale săbătării. Străbătător-amă stenpele
albile ale reașnăilor înghiețătoare. Penezită-mi-amă kălă-
țătoră assăpră savaneleloră profunzime șnde laupa pesare

atâtă de bellă și atâtă de albă. Attins'-amă înțreacătă, ne arinale somnului, acelule tărî înținse a căpăra iminenitate spăimântă mintea. Înțrekăt'-amă că făra navelle celule mai fine velatopie și marijle pondențiale de uradă. Băzăt'-amă, în spațiulă vnei ope, soarele răsăritindă la cîrptă Greaciei și apăsindă dăinătăuii albastri ai *Lăstii-noști*. Amă băzătă său pîcioarele tenule popoarele și împereiele. Amă kontemplată de aproape fața roasie a astreloră reținute în soiul dinile aerului și în căptuile cerului. Amă înțimpiată fața eșerată a stăreloră risinute printre oasele a noștri. Ce țesăre de imajinație, ce avându-alle naștere! n'amă desecată în aceste alăutăciuniri ale somnului! Shă la ce-mi a servită a călători? Băzăt'-amă oare vrădată ce-va kare să semene că fantasiale tenule? O! cătă de săracă mi a părătit nașterea, cerulă dekorată mi tareea strîmătă, ne lîngă pămîntul, cerulă și tările preste kare amă treckătă în seborulă teză imitereială! Ce frumuseci reținătă în vieața reală sunte și ne încîntă, ce nășteri sămătăluiește vmană sunte a se băkvara mi admiră, căndă imajinația mea a konsumată de mai nainte ne toate printre'un așașă allă forței sără?

Aceste vise erau însă imajinea vieței: ele mi-o arăta să obșkărătă de tărătă via sărălăcirea a lăptinii săprapatărală, preckătă fantele viitorului mi istoria lăptinii săntă skpise nosomorile mi terriile în poesiile sakre ale profețiilor. Tîrâtă în șruba vnei stăreloră pînă înțre skopurile, desertele, înkîntămintele și avisele vieței, amă băzătă toate săr'a năște să staș unde-va.

Amă admirată toate înțepeakătă fără'a năstea să shă băkkără de nimică. Amă așteptată toate pericolurile fără'a cădea în picii spini, totă d'acna protejată de această năstere fatală ce să răpesește în vîrtejivătă săă, și să să isolează de vînuerătă che face săă tpeakă ne săă pîncioarele mălă.

Ea să somnă că ne-amătă făcătă noi.

Zărilele le înțrebeau că în a ne repara o de nouă.

Kăfăndăuți într'ognă felă de nătică, orele de activitate pentră toată creația ne afluă îndărătuindă și fără vîieață, okkupață și astență seara ka să ne deșteanțămă, și noaptea ka să kielăsimă în vîse deschise năjina năstere adunată de zioa. Ama mărcă vîeaua mea de mai târziu anii acătuă. Toată energia sațietătării meă se îngrădește să se omoară în a se esează că asăpră ei înșăși, și totă efecțulă săă este prioră este d'a săăbi și de a distruge corupția.

N'amă dormită mai în năche ne amterea-mă de mirice de cătă ne nășă-mă de mătase. Nămai n'amă așzită bătăindă orele în spontană vîsericăloră, și mi amă năștătă imășina că n'amă pierdută în această insomnă ammestekată căkăgnă somnă șrătă de cătă nămai o oră și jumătate în locă de o noapte înțeagă. În locuriile locuite astă este, dăpătă părerela mea, o mare miserică, nedamăsticita adică nechesitate de a săti totă d'acna în che oră a vîcăi sără este chine-va. În dapă cătătă săă ne skăpătă de dinsa. Zioa o afluăm prin vînătă che face de timnă totă che ne înkonfiără; și noaptea în tăceră, căndă totă doarne săă vitarea pară că plână

preste toate esistingele, tîmburăvăt medankolikă allă oroploşieeloră ūjă pînăteră fără îndrăpare naşvrile che fach kătre efernitate, ūjă pînăterăvăt minşteoră che trecătăvăt ūjă înrite kă totărăvăt. Che grawe ūjă solemne săntă aceste voci alle tîmpăvăt che se ūnalăză ka ună dîpătă de moapte ūjă merghă să se ūnapră indissipante ne mării sonori ai locuinței cheliloră văi, saă ne morintele fără eko alle chimitirăvăt! Kăm te pînăterăvăt mi te fakă a pașnita de tăpăi ūjă de ūnopă ne kălăuă-udă ūerbinte! Înkă ūna! ūni zisei adesea, înkă o parte din esistința mea che se desfăche! Înkă o rază de speranță, che se stințe! Înkă ūpe! totă d'ăsna ūpe perduță, mi kape kadă toate în abișvăt trecătăvăt, fără adducere năcerea în kape tă voivsimi kă tărieskă!

Амъ петреквтъ зиоа де ері інтр'о мape апъ-
сape. Нs m'амъ гinditъ лa nimikъ. Кpedъ kъ amъ
аватъ penaosъ zivlida іntrpearгъ; insъ n'амъ прічепятъ kъ
шъ penaosamъ. Шi aтspci лa чe є вноу penaosвлъ?

Seapa amă să ţină de dormitorul său de locă, și să se
spăleze înainte de a se întinde pe patul său. În
noaptea aceea, în mijlocul noptii, se întâia o
luminozitate străvechiă, ca la un zdrobitor de
sticlă, care se răspropunea din întregul oraș.
Când se întăia în lumina cărora se văzuse
încă din prima oară, se întâia o femeie
închisă într-o îmbrăcăminte de mătase
negru, cu capul acoperit de o pălărie
negru și cu ochii ascunși într-o
fereastră de fier. Această femeie
se întindea pe patul său, și se spăla
înainte de a se întinde pe patul său.
În mijlocul noptii, se întăia o
luminozitate străvechiă, ca la un zdrobitor de
sticlă, care se răspropunea din întregul oraș.
Când se întăia în lumina cărora se văzuse
încă din prima oară, se întâia o femeie
închisă într-o îmbrăcăminte de mătase
negru, cu capul acoperit de o pălărie
negru și cu ochii ascunși într-o
fereastră de fier. Această femeie
se întindea pe patul său, și se spăla
înainte de a se întinde pe patul său.

рече, *In kape stellele pesplendiaă mară* ші албе ка
піште лакръмę d'арçintă ne զпă ліпцоліă.

Acestă deseptă è in adevără foapte frumosă, mi Stenio poetălă ap' fi netrekătă aici o noante de estase și de spirări lirice! Eă însă, vai! n'am să simțesc în kreeeră mei de călă tăpnia și tărtărălă; căci acea tăcere de moapte mișă apărăsă sârmăletălă și-lă kinzia. Mă întrebamă la ce è բայă aceslă sârmăletă kăriosă, nesăziosă, fără nașe, inkapabila și a remănea aici josă, săne a se dăce totă d'agnă să baie la զпă cheră d'arămă che pîcă o dată nu se între-deskide la bedereasa, che pîcă o dată nu-i pesnănde că o vorbe de snepanță! Da, detestămă acea națăpă radioastă și tăreață, căci se dîpeșea akolo, înaintea mea, ca o frumăseuze stăniță che să mătășă și tăndră înaintea oameniloră, și kpede că a făcută de a jăzănsă arătăndu-se nămai. Apoi rekedeamă în această deskriuvență kăuetare.

— Kăndă *auă uti*, așă și și shăi de plânsă, ne *năindă*. — Și în locă de a cădea între'o filosofie nepăsătoare, cădeamă în զրիălă acestăi nimică չndre esistința mea este ցintăită.

XXXI.

Е бine! Trenor, ласă deseptăлă. Мă dăkă între'զпă porokă să kăstă tășkare și strămotă sănpe oameni. Nu шtiă չndre шă voiv dăce. Stenio să'a pesigrată съ тънекъ о липъ denapte de mine: de oîă netrecere acestă timnă aici să'ă aipea, totă atăla facă nentru

dinsălvă. El, voilă să-mi facă săkoteală desnipe sănătatea: să ţiști adică de sănătățea mai târziu să săi mai puțină răbdă ne pămintă, că să săi săpătă affekciile. Cândă începeai să iubești ne Stenio, kreză că affekciile a săi măie iea și să mă dăkă dinkoalo de pămintă și unde mă lăsată. Eramă atâtă de tăndără de a cpedea la o rețvărișă de judecăte și de amor!... Însă toate acestea aș căzătă akumă eără în Indoieală, și nu mai ţiști să simili pîcă sănătățea. Amă vărtă sălădinea spre a-mi aduna mingile, spre a să mă înțrepă. Căci a-știi săbandonă chine-va nămai așa vîeauă săpătă rame și săpătă găvernakulă ne o mare nevoie să ţițătă, că să zică a face nașfratii în celălău mai tristă kină. Mai bine o temnătate, mai bine sănătățea trăsnește; celălău puțină otrăvă se bede, se simte nepindă.

Însă nepotrămine sălădinea este nătălindenea mi este o nebunie a o cărtă din deseptă mai bine de cărtă aicea. Nămai akolo este mai în pașe, mai silențioasă. E bine! astă să omuoară! amă deskoperită, cpedă, ceea-ce să mai săsăjine încă în această vîeauă de desînkăpătămintă mi săsădine: este săfărița. Săsăpingă es-čită, pe'nsăfătăște, appinde perwale; face a săpătăra inima, săpătează aronia. Ea este konvulsivnea bionă, teprivă, kape ne pedikă de pre pămintă, și ne dă năsterea de a ne îndrepta la cheră spre a bălăstema și a spiră. A mări în letărție nu va să zică pîcă a vîeauă pîcă a mări; și a nepele toate avanțările, a năsăpnoaște toate voleațările morții!

Aci toate fakultățile addormă. Nepotrăsănătatea insipătă în kape săsătăță să'ap săsăjine vîgăroșă

ші жыне, ачестік аеріл від, ачеастік віеаудь арпестік, ачеастік
ассиндь de simpatічні віоленте, ачесте японі оре пентр
репаосі, ачесте фрагале депріндепі ар' фі атъта але
біне-ғачері.

Даръ mie, ssffletulă îmī face коризлă debilă, ші,
кътік ва ssfseri еллă, неаппъратă къ корпвлă totă a sъ
депеаръ, орі каре ар' фі salutariе inflăcăne але
аервлăи ші рефімвлăи animală. Аша даръ, astă soli-
tudine îmī stă ne inițiu în mindvlă ачеста. Spaniă ла-
кру! Amă iubit-o одатă atătă de тұлтă, ші ақымă н'о-
мат ізвескă de локă!

O! asta è înspricouală, Tremor!

Къндă totă пътмінвлă ня тъ маі үніеа, тъ ре-
фузіамă îп sінвлă ляі Dampneze. Мъ дъчеамă а-лă in-
вока îп тъчереа кътпэрілорă. Îmī и.гъчea съ речілпă
аколо зілле, жыне інтреңі, авзорбітъ інтр'о күчеларе de
вииторіш маі ынш. Astăză eatъ-тъ atătă de паразіатъ
în кътік speranza kiapă ня тъ маі ssuine. Маі kpedă
înkъ пентр къ dopeskă; însă ачестік viitоріш è atătă de
тұлтă denapte ші ачеастік віеаудь ня se маі sfîrșește!
Чел este oare престе пытингъ а фі чине-ва легалă de din-
са ші а se тұлдукті? S'a nepdătă oare totă пентр
totă d'акна? Suntă zілле къндă o kpedă ачеаста, ші а-
честе зілле ня suntă چелле маі kрude; în ачесте зілле
suntă nimicîtъ. Desperarea este fără invitamentă, ni-
miciu fără teror. Însă îп зіллеле къндă, къ
о ssf заре маі kълдюроасъ а аервлăи, о разъ kратъ а
dimineдеi demiteantă îп mine о веленitate de esistingă,
suntă чеа маі inforesnatъ din singur. Epica, anksie-
tatea, іndoieala тъ подă. Unde съ fără? unde съ тъ

рефугă? Кам съ есă din ачеастă тартире каре, донъ фримоаса еспресионе а поетичă, ши се ѕркъ пîнъ ла ченокă. ши тъ рецине инкатенатъ, прекът сепакрвла речище не торш?

Е вине! съ скъсеримъ! аста е таи вине де кътъ а допми. În astă deseptă паціїкъ ши тътъ, скъсеринга ампурдеште, inima se импунеазъ. Думнезеъ, пимикъ де кътъ Думнезеъ, аста е тътъ саъ преа пътинъ! În ачитаџионеа виеаи социале, аста нă е о композиціоне де ажажонъ. о консолаџіоне ла сакълатеа саъ интеллігінца ноастръ. În sinrърълате, este о къщетаре foapte пеитър-шинтъ: са нă дъ паче, инфрікошеазъ, паче съ макъ индоиала. Indoиала se introdвче in скълеревла че висеазъ, кпединга десчинде in скълеревла че скъсерепе.

Или анои ерамъ денпинъ къ скъсеринга мяа. Еа ера виеаца мяа, konsoаца мяа; ера сквора мяа, кръдъ неимпъкавълъ, съръ пietate; insъ mindръ, insъ assidъзъ, insъ totъ d'ажна skoptatъ de stoikъ ресолвціоне ши де акстеpe konsilie.

Ревино даръ, о дъререа мяа! пеитъ че т'аи лъзатъ? Daka нă потъ авеа алъ амікъ де кътъ пътмаи пе тине, челядъ пътинъ нă воиъ съ те nepдъ. Нă еши тъ мотениреа ши лотълъ мяъ? Нътмаи при тине отвълъ е таре.

Daka ар' пътеа съ сие серічітъ in ачеастъ лътме de astъzi, daka ар' пътеа strъбатте k'o фрънте seninъ ши bedea k'юнъ okiш ліпіштілъ ѡрічіонеа цепвлъві втапъ че-лъ скончівръ, n'ар' si таи тътъ де кътъ ачеастъ тъз-циме стопидъ ши лашъ че se имбатъ in kримині ши addoapme in тинъ. Тъ, о дърере скълеримъ! ne рекием ла similitimentъ demnітъи noastre, съкіндъ-не съ пътъ-

пемă речьчіреа оаменіорă! Тă не даі ла о парте, ші не пăі, не ноі оісе desеptăxă, звă тъна пъсторвлі чепескă каре каэтă ла ноі, не пънпue, awtentъндă поате ка съ не konsole!

Омълă каре н'a săsperită nă è nimikă! Este o siinuă inkomplicătă, o forță instintivă, o mateerie брătă ші съръ валоаре, не каре соапека лăкруторвлі ва săñchia-o поате черкъндă а о fasona. De ачеea eă stimă ne Stenio mai тăltă de кăltă ne tine, Trenmor, кă тоате къ Stenio n'ape nîcă ănă відіш ші тă ле ай авăтă mai ne тоате. Însă ne tine, оделă tape, D-zeă te-a tonită în къпторвлă apsă; ип, дăпъ че te-a săçită intp'o miie de kinorpi, а гăкăлă din tine ănă металă solidă ші предiosă.

Кăлă desaре mine, че воиă девені оаре? Кăндă ашă пătea а тъ іпълăца кă ачеллаши сборă ка ші tine, ші а девені mai tape de кăлă тоате релеле ші тоате бăнпріле віеде!

XXXII.

Lelia deschindă din тăпăгі, ти кă пăѓинă аăрă че върса în дрăма'ї, трекă ръпеде възле spontiepe.

Ихуine zilne în ărmtă dăпă че a dormită ne пі-річea Monteverdorului, ostentă лăksăxă ănă речиne în звă din ачелле ораше fрămoase аlle тăсăxă тăпteleві jnsepioră че рівалisează despore авăдіш ūlre dinsele, ші каре вăдă лăкă ūflorindă артеле не пътінăxă de ănde аă ші венитă ла ноі.

Ка ші Trenmor, че se ражнise ші foftiškase în

тепніцъ, Lelia сперъ к'а съ penaskъ пріп п'ятера к'я-
раців. ізі същ, іn мізюкълъ ачесті люті че бр'а ші аче-
сторъ плъчері че-ї addvcheač snaimъ. Ea хотърі а se
Інвінч, а іnspіna револте snірітълъ същセルбатікъ, а
se артика іn валкъ відеі, а se шікшора кълъ-ва timпъ,
а se desmetіci п'яцінъ, ka съ vazъ de аппроапе ачестъ
геноіч аръ сочіетъдій, ші а se реkonчіlia к'я sine пріп
компараціоне.

Lelia n'avea vre-o simnatiș de stipnea ștanț,
de mi sășterea achenieastă reie și pesuma în ea toate
dăspările semnante pe fața pământului. Dară achenieastă
stipne oară și sărăcă își simua neporochirea și în-
josiștea sărăcă a boii să-și dea cuvinte desnpe dinsele.
Șpăi, inokriști și banișori, și askandeaș plăcutele sănă-
tăi și desekapea săpucelui lor și săbăstălvăchirea șnei
vane noesi. Răshiaș văzindă-se atâtă de bătrîni, atâtă
de nașteri în mizlocaș șnei țeperează și kăpria nu-i
vedeaș bătrînește și sărăcăia arătândă-se din toate păr-
țile; și, ca să se făkă jocul ka acheia che-i kpedeaș
jocul, mingiaș, își rămeneaș toate ideele, își negaș
toate simnamentele: eraș sansaponi de innochință mi de
săspărăitate, ei dekpeniș din însăși sănătăț meelorlor și lor!
Așa și mai puțină perioadă, se răsaș a se răa și tippi
de secolii: lenă și desilă, se dăceauă kă rămea sără-
ci, sărăcă se întreba unde este casă, unde este capătă.
Eraș de natără foarte mediocru și se tărește totușă
de șrătușă lor; tîcă și slabă, se jigăriaș kă pesi-
gnățune. Ei nu se întrebaș de năteauă așa așezătoră în
vîrstă opă în vîrstă; eraș d'onoțivă mai pre joasă mi de
una și de alta. Fără kpedință, sărăcă ateismă, lau-

nașă și în părțile de a nepde ăine-facerile înporan-
dei, înporanii și în acolo în cără să vrea a săptăne
toate și niște sisteme stăpînări răgăroase, păstează kon-
stată din ce fante se compunea istoria materială a ă-
măii, nici o dată însă nășă vreă să studia ăștea morală
nici a cili istoria în inima omului, ăștăjii fiindă de im-
becila inflexibilitate a prevenționalor lor. Înția
eraă oamenii de astăzi kape rațională assupra secolii-
loră treckugă și fiitoră, fără seama că țenirile
loră treckuseră toate prin achelașii tipară. Mi că, ad-
nașii în massă, ar fi păstă să mai wează înkă pe bă-
chela achelașii scoale, și să ășteneze legea achelașii
nedantă.

Orăi, mi oamea eraă pătărălaă cheamă mai mikă,
dar însă reprezentaă o pătere soțială, străvechișteră
atmosferă înveninată a timiloră fără nepde nimică
din viroarea primăvării a speciei. Înțe dinăii
însă seamănaă totuși. Amădăinea, sinăcărălaă elateriă ănei e-
poche fără credință, paraliza nobilă maskă și karakter-
istikă dată drapelă parțea sa fie-kăpădă dintre încăii, spre
a-i kontoni ne toți întreținării de frumusețe grosolană mi
fără prestigiă.

Maă eraă și oamenii de seppă ai secolului de
mizăokă; ei aveauă căpătăriile tari, brațurile rouste, se-
tea gloriei și găzără săpulekă întokmai că kăm să apă-
fi numită Armagnac și Bourgogne. Înțe, achestoră între-
tinse o prană agăță că nația înkă mai produsă, le lăp-
sia săkkără eroismulă. Totă că-lă făce să nască și-
a alimentă eraă moșă întreținere: amădă, spatepnă-

tatea arțeloră, șra, orgolievă familiie, fanatismulă, toate năsăvniile personale ce dă intensitate karakterelor, fusionomie fanțiloră. Drepătă mobila și așești de la încăpere în doar dimineață, și ambiția vîrîlă, îndărâtnică, intinată, deplorabilă și a cîvîlizației.

Lelia, țristă existență omilă de simțimintă și degradărări salte intelectuale, singură noată de a jigni și atențivă spre a o constată, de a jigni și speră să se apere și o săptămână. Lelia, plângindu-și năsăvniile slinse și îmăsăvniile-i neputine, străbatea lumea săp' și căuta pietate, săp' și aflu afecțiune înținsă. Ea știe că este cămeni, că totușă așteptă oportunitatea loră apelată și kattivă nu era să mai aktive, lîcă mai vîlă de către dinșa; dară totușă o dată știe că avea să îmnodește de a o nega și ca ea să stănidită de a nu o cunoaște. Ea assistă la agonie așteptă săpni profetici, săpindu-ne munte, plângându-lăzări, opărindu-și bătrîna desfrință întinsă la picioarele sale.

XXXIII.

LA VILLA BAMBUCCI.

Chelădă mai avută dintr-o principiu cei mici ai statelor să o sărbătoare. Lelia se arăta aci căpătă ornamente căpătă okii, dară țristă săpătă strălușirea diamantelor, și mai sericește de către chea din șapă din

бързел е автe че се пънпай къ органiј sъб fastvald 8-nei zиле. Пепрв dinsa ачестe наиве пълчерi de femeiъ n8 esisteaă. Tippа dншъ dinsa katifeaoa шi altasvald k8-satb kъ аэрв, шi kopdoane de netre sk8mne, шi непеле челe лвпцi aepiane шi moї, fъr' a aranka iп оглiнzi ачеа kъsttвrъ de vanitate koni.mъreaskъ че ресmъ toate gloriiile 8n8i seksъ inkъ kopilla в dekrepit

Lelia era nesimiltoare la frantzezea sa, la ornamenti8 sъb ka вершинеa de maptire la корона-и de аэрв sъnatb, шi la вълв-и de razb d'apuintb. Era indifserentъ la kъsttвrelе aqintate assupr-и. Dispre-дà atytb de mъltb ne тоцi ачеi оameni, iп kъt8 пiчi de k8m n8 se iпorgoliа de лавделе лорv. Че венia ама даръ sъ fakъ la ба..? Ea вenia аci sъ kastе 8n8 spektakolb. Ачелe mapi tablovi kъмкътоаре, dispuсе kъ маi mъltb sa8 маi пкдинb rastb mi iпdemънаре iп kадрв 8nei sървъторi, era8 nentp dinsa 8n8 obiectb de apte de esaminatb, kpitikatb sa8 лъ8datb iп nopte sa8 iп totb. Ea n8 прiченеa kъ intp'o бiаtъ kъlomъ рече, unde локвинде, stpmte шi disgradioase, гръмъдескъ ne оameni ka пiште ballotb de mapb iпtp'8n8 autreno, ap'

Si păstorală chineava să-și o ia asupra căcăpoasite lacăsări și eleganță. Crederea că la asemenea naivită similitudinilor artelelor este spanio. Avea niște de ceea ce numește bălări în același sănătatea lipsă și pestă, unde plăsindu-lă striviește conchiora femeilor, unde, spre a-și apără neștiile goale de frigulă nouă, îmbrăneskă aerulă vitală printre atmosferă seboriu și corporis, că să fie să înneakă; unde se prefa că că se măsără și danță în spinișoră spălă însemnată între îndoitele rânduri de spinișori că ședea și kape că kină că văi să se poată săpătare de cînd se înțelese că lăzătorele valăsări și bestiile de vecinătatea lacăpătoră de cea de altă. Ea era din acel moment difficilă că nu iubescă lacăsări de căldură în mare, și cări nu boescă nici de cămătisoare săpătă și interiore vîndută într-oarecare prodigialitatea săpătă a înaltelor existențe soțiale. Mai că seamă năkkopă de căldură numai noaperelor meridionale printrețoră de a încalzește vîndută de poartă mi de aparată. Zicea că naivitatea computerică mi îndrăgostioase năăă nici simțulă răstări și instinktul frumosulă, și că se cădea să meargă căkăsta șsări formă și căloară la același vîtrine noapere kape, în lănsa operării prezente, și cînd căciuță reațională trecește și în primăvara și în lacăpări. În adesea, nimică nu este mai deosebită de a realiza pretensiunea frumosulă că o sărbătoare răbă opindvită. E lănsă de atât de lacăpări apăvoită de reață, în căldură nu se da să noate, împănuș secolă întrețină, nici dăoă kape să sătisfăcătoare neștiile aplastă. E de neapărată, spre exemplu, călăta, lacăsări, dekorativitatea, mă-

sika, тънкърile mi kostymele. Е пеchesarię o noante de Smania saă de Italia, o noante nosomorîtъ mi fъръ лвпт.: къчі лвпа, къндѣ ыншъръщеште in черѣ, варсъ assvпra oameni.орѣ o inflatinцъ de лъпгоаре mi de теланколів che se реfletъ assvпra tвtвlorѣ simпi- chivpilorѣ. Se чere o noante speskъ mi вине ае- ратъ, kв stelle che avia stpъlвcheskъ n'intre нворї, шi kape nз seamtъn kъ-mi pидѣ de iллктинаuivn. Se черѣ гръdine mapl a кърора профмврї in tвtвloare пыткndѣ in valkrї in аниplamente. Mirosvzъ portokalivl shi posei de Konstantinopolе sntѣ mai kв seamtъ проприe a desvolta esaltarea inimiei mi a креерилорѣ. Se черѣ тънкърї вишорї, винорї гвстоase, frakte din toate k.т- теле шi блорї din toale timpvrile appvrlv. Se черѣ kв profsivne лвкврї parv mi апевоиъ de possedatѣ. Къчі о сърбълоаре kavtъ sъ si realisarea dopiцделорѣ чел- лорѣ mai nesъцioase. Sem чere, mai 'nainte de a da чине-ва о сърбълоаре, sъ se пыткнзъ de впѣ лвкв: kъ adikъ отвлѣ автѣ mi чивlisaцѣ nз mai afzъ илъчере in nimikѣ алѣ fъръ пьтai in сперанца imposiblivelv. А- твпчі kavtъ a se appronia de imposiblѣ пре kъtв-i este permisѣ отвлѣ a o face ачеasta.

Пріпчіпеле Bambucci ера впѣ omѣ de гвstѣ, чеea че è pentru впѣ omѣ kв авкцї kvalitatea chea mai emi- nentъ shi chea mai parv. Singvra віртute che se чere de la assemenea oameni, este de a шti sъ-шi keitveaskъ frvmosѣ вапї. Kв ачеastъ kondiçione sntѣ kvitѣ de opѣ che алѣ teritѣ; Insъ adesea ei sntѣ mai жosѣ de во-

кацикнаа лоръ, ши тръескъ бъргесене сър' а аедика оп-
голівлъ класей лоръ.

Bambucci ера челвѣкъ d'ѣтliи omѣ din ляте че
къмпъра ынѣ каллѣ, о femeiѣ, fѣр' a se mai tokmі шi
fѣр' a se лъса sъ se ынчеле. Шtiea прецвѣкъ лякрврі-
лорѣ пiпъ ла ынѣ үеккинѣ. Okiевѣ sъѣ ера есерчitatѣ
ка амѣ ынѣ ышiарѣ-прецвѣкъорѣ saѣ аллѣ ынѣ пегvу-
topѣ de склавi. Simvѣkъ oifaktikѣ ера atltѣ de твлѣ
desboitatiѣ ыntp'инsvѣkъ, in kъtѣ nystea spnne, nymai dgnъ
miposvѣkъ вiпvѣkъ, нв nymai kape ера градvѣkъ latitdiniї
шi nystele dealvѣkѣ kъ вiй, даръ lнkъ mi ла че es-
posiциkne a soapelvѣ ера sitbatъ koasta колiinei че-лѣ
nprodvssese. Nici ынѣ aptiicicѣ, пiчi o minvne de simti-
mentѣ saѣ de kokettърiѣ нv ера in slape sъ-лѣ fakъ sъ
se ынчеле пiчi kъ шease ынѣ assvapra annilorѣ ынѣ ak-
triide: ера d'ажжкпsѣ s'о вазъ nymai ынвѣkъndѣ in fgn-
dvaг teatrvѣkъ, шi aci i fъчеa шi aktiевѣ de nauitepe.
Nymai sъ si вѣzatѣ ынѣ каллѣ fsvindѣ in distanvъ de o
sstѣ de пашi, mi nystea seminala dgnъ гамба лi esis-
tingua ынѣ sрe impercentiile la дефиеле ветеринарi-
лvi. Nymai sъ si pіpviѣlѣ пrвѣkъ ынѣ kъtne de вinatѣ,
mi nystea spnne in че үенерацiоне din kape se траue
kвръцia stipniї samme s'a stpikatѣ; шi ne ынѣ tabloѣ de
skoalъ fliorentinъ saѣ fiamandъ, kъtne trъsрe de nin-
selvѣ s'aѣ datѣ de maestprѣ. ыntp'ыnѣ kъvintѣ, ыsta ера
ынѣ omѣ sъnperiopѣ шi ама de твлѣ pekannoskѣtѣ de
astѣ fеlѣ, in kъtѣ пiчi еллѣ нv se mai nystea indoi de-
sнpe sine.

Чеа din зратъ сърбътоаре че dette по пъднък
контрієві а съзліне іната репутацијне че-ші къпътase.

Base mapă d'alabastru, împreună cu în salare, skările și
galeriile palatului său, erau pline de frropi eksotice, a къро-
ра пюше, формът ѝ профилът ерау неквономичен за чеа тай
mapa napte din чеи че ле възхръ. Автосесе гръжъ а
distribezi in балъ вр'о доъ-зечи de санитарни. Інсърциите
de a серви de ciceroni за чеи инпоранци, ти а ле ес-
плака съръ афектациите възможността предвидълъкърълоръ че
адмиралъ. Façada ѝ кърците villei скънтеиа ѩ де лъмини.
Інсъ грядините ерау лъминате пъти при ресурсите ап-
наптаментелоръ. Къде кътъ се демонстра чине-ва. Пътеа а
се ингрона инр'о тоалета ти мистерията обскъпите. ѩи
а се ревизира de инжиниринга ти строителъ in съндълъ а'ачеа
штеръ а архитектуръ вънде сонктрите опекстри ажънчеса
дълъти ѩи слабе, интроверките адеса de инженерия ръпнеде
а външни външни инженерски де професии. Тангенцији de кати-
феа верде ерау архитектуръ ти ка ѩи външни не брасделе
de пътното къде еарбъ верде, ка съ поатъ шедева чине-
ва съръ а-ши строика вестимите, ти, in дните локъръ,
клоуподи кънчъ тимбръ кърчъ ти дебълъ ерау свързани
де арбори, ти за чеа тай тикът свързане а аерокът, се-
тинаш срънчесе къде note inчертане са ѩи аккордъръ съ-
ръ тиръ, in кътъ ле-ар' si пътятъ лна чине-ва дрентъ вочи
грачите але сървъноръ демонстрантите de баландареа фюри-
лоръ вънде се гиешисъръ.

Bambucci urtea cătă epa de imponțantă cîndă
vreapă vinea să dețină voleulataea în săfăriile mo-
leshite, a evită totușă ce noate adăuce fatigă simțăriilor. Pe
lîngă aceasta, în interioarele salelor, lumina nu
era atât de tare să apere pentru ochii delicaci. Ap-
monia epa dăuce și sărăcăiță de aramă. Danu-

ріле ераш ленте ші рапр. № ера перпісіш жжпілорв а форма пышероае kadрілле. Къчі, ін конвінціере къ о-
твіш ны шіе пічі че вреа, пічі че і се къвіне, білосо-
бікія Bambucci пысесе претстандені катбеллані че ре-
гілаш dosa de aktibilitate ші de penaosш a lie-kървіа. А-
честі оамені, обсерваторі індемінатічі ші сченічі про-
фнзі пынеаш 8пд ғріш да ардоаре 8пора ка съ ны se
десече преа крінді, т8страй 8епеа челлорв алмі ка съ
ны siш преа ленте а se дештента. Еї чітиаш ін окіап-
пропіеरеа саңғалві, ші ағташ мізлекш de а-лв превені
fъkіndш-te съ skimbi локш ші пеіречере. Девінаш asse-
menea, din inkiet8dinea ұтбелеқлві tъ8, din пречінітареа
тішкърілорв, іnbasіknea са8 desボllapea 8неі nassіvі;
ші, daka преведеаш вре-8пд ресалатш immeziatш скан-
даносш, шіеаш съ-лв преінімініе, орі імвѣtъndш-te, са8
імпровіzъndш-ші о ғағылъ оффіcioасъ че te descrsta de
консектаціоніле талле. Daka іnsъ ведеаш de ғағъ dvoї
акторі esperimentaj іn іntрігъ, fъчеаш тоате мізлоачеле
пытінчіоае спре а провока ші а протеңе niunte раппор-
т8рі че шілеаш ғағе ореле 8тоаре да піште персоане
біне арсе.

Ші кълре ачестеа, ны è nimikш таі побірлв ші
таі ғұымосш ka какселе de інішъ че se 1ракташ акою. Ка
омк de г8stш, Bambucci алғыгасе по-ітика, жоквл
ші дипломатия din сърбетопріле салле. I se пъреа къ
а disk8ta 1ребіле Stat8лі, а 8рzi компліктрі, а se р8ина,
са8 a kond8че пегоціації іn мізлекш п1ъчерілорв ба-
лвлі, ераш піште лякк8рі de челлш таі 8рілш tonш.

Boios8лі Bambucci інделлеңеа т8лтш таі біне
віеаца. № ера stpіrare поп8ларъ, пічі т8рт8ръ s8ba-

терпъ кape с'ажжнгъ ла зрекia sa kъndă ера disnăsă а netreche, вкпвлă прiпчiпe! Ори че konsiliarii se лiвatiкъ, орі че кăпеtъtoră de aггrорă ръш, ера pesninsă din netrecherile salme. Еллă nă voia aci de kъltă oameni атабiй, oameni de apte, kăm se zice astăzi, femei de modă, komplexangă, твale persoane жxpe, къte-ва femei xрite, пътai ка sъ faktъ sъ apate mai bine челле фxимоase, шi hîнge ridikole, atătea kъte ераш de ажжнсă snре a face sъ nepeakъ чeea-l-a.itъ социetate.

Чea mai mare parte din konvivă ера аша даръ de etatea ачеea în kape mai sъntă înkъ iлlasiună, шi din ачелле klase intermediapie kape aă rkstă de ажжнсă snре a апuлаади, nă insъ шi de ажжнсă авхдие snре a dispreuца. Іbsta ера коркălă în оперь, ера о parte a snektakolvlă, о parte печесарiй, ka dekorvriile шi чiпa. Desnре asta nă se îndoiaш de локъ, ачестi вкпi четъценi; даръ indenuniaш în saloanele лвi Bambucci ролълă de figranuлi. Ei în adeвърă aveaш, în calitate de aktori, шi foloasene зъргълорii, adékъ, плъчереa; n'aveaш insъ шi onoarea. Onoarea ера резерватъ вкпi тикъ пътеръ, ла о чертъ грънъ de епiкaрei алеши кърора прiпchipele kъста din тоатъ iniша a ле лка okii шi a-i înkъnta шi ръпi. Ачеia ераш în adeвърă învitatii, жxdeкълорii, амичi че-и tраклаш; ачеа тв.цiите sgomotoastă шi орнатъ че fъчеаш sъ tpeakъ ne din'naintea oki.ioră лорă assada kъltă пътеa, kрezindă kъ лвкра aci пътai пептъ sokoteaza sa; admirablă жxdiшiш allaш прiпchipeleї de Bambucci!

Ачеste persoane de distinkciune ераш, чеa mai mare патре, fъкste a рivalisa при лвksă шi үенiш kъ amf-

tpionă. Bambucci știea bine că n'avea a face că nimte konii; de aceea o avea de onoare să pretemă a-ă învinuie în învingișnă și în delikatege de totă țepvlă. Daka aș servită în base de vermlivă la markisvlă Panorio, Bambucci ostentă ne mesele salme o baselărie de așră căpată. Daka țidovvlă Pandolfi a arătată ne nebasteșă să încorporează că diașante, Bambucci nănea diamante kiapă și la pantofii înamoratei salme. Daka hăină națională dăchelorii Alini și era căsătă că așră, a valențiloră pe josă și kasei și Bambucci era căsătă că părăgăritară fină. Demnă și omulăoare eștiuașne întră săveranii țamindăi ai naționaloră inteligențente!

Să nu se așze cheie-va. Sarçina întreprinsă de prințipe nu era faciliă: era ună deosebită grea. Berieșă la dinșa nouă întreui mai nainte de a ostentă. Se căvenia mai întâi și întreche, în cîntăriile de bană și de suipită, ne toci aicei rîvali deună de dinșvlă. Shă apoi, se căvenia și rești spre a-ă îmbăta într-o atâtă de plăcere, în călă, vîndochi-mă orgolivă vălperată în învinuire, să aibă și buna credință de a o tărtăpisi. E bine! astă intreprindepe nemăsurată nu spăimântă de locă imaculatăne țiganteskă și Bambucci; se aruncă întreinsă, și chiar de vîktorie, plină de împedirepe în mîzloacalele mă avăciile salme și în ațjătorvlă chevravă, de la kare chevse că noă zilă mai nainte, prin organvlă kanelapvlă să, ka să nu plătoață noantea aicea memorabilă.

Întră aicele înalte somniță și la kare toată provînția era servită în comadăne, străina Lelia okkupa prîșvlă rană. Fiind că avea tăldăi bană, avea și ea

пглүїпъ familië ші твлтъ konsideraциопе аколо 8nde se affua. Кணnoskытъ пріп frximxseudea, kielтвелеле mi sing-
глапитатеа карактерылі sъы, ера обiektyлв чөлорд шай
inphenioase attengіstн але пріпчіпелій ші favоріциорд sъы.

Ea fs intpod8sъ шай ұntiiш in 8n8lв din сароа-
пеле sprendide че н8 ераш de kыт8 пріпшылв град8 арр8
stryмачірій прогресівіе ресервате окілорд sъы. Affidauij
ж8 Bambucci ераш ін8срчинаді а үніе ачі in лок8 k8 de-
stepilate ne чеі de к8рінд8 веніцій ші de a іntregine in-
teressar8 лорд kыт8-ва timп8 к8вийнчіос8. Se іnlіmпиј
ама даръ ka ж8пеле пріпчіп Греck Paolaggi sъ intre
in ачеллаши timп8 k8 Lelia, mi камбеланії н8 імағінаръ
nimik8 алт8 шай үніе spre a-ї okk8na de kыт8 a н8не
faуъ 8на k8 ата ачелле dsoъ eminenе сочіале, in миз-
лок8лв 8n8l попол8 de ав8цій ші de побіл de шай тік8
panr8 destinat8 a іmпlіmі іntepstіciеле колоапелорд ші
deшeрt8лв павіment8лв de mosaik8. Ачест8 пріпчіп Греck
авеа in adeвър8 чеіл8 шай frximos8 профіл8 din
къте odinioаръ sk8mпt8ra antikъ a renpod8sъ. Ера брон-
зат8 ka Otello, kъчі ера sънпue та8р8 in familiia sa,
ші okії sъы чеі nergi f8лчера8 de o л8minъ seлбатікъ;
тамія-ї ера spіделат8 ka sіnik8лв opiental8. Ера іn-
tr'ins8lв че-ва de ал8 чедр8лві, de ал8 камл8лві а-
раб8, de ал8 Bedzin8лві ші de ал8 gazellei. Toate
т8пієріле ераш неб8не de dius8lв.

Se appropi8 грагios8 de Lelia ші-ї sър8т8 тъ-
на, k8 toate kъ о въз8 nent8 іntіia оаръ. Іsta ера
8n8l om8 че авеа nішte maniepe але ж8; femeie.le-ї
ieplas tвлtе oriçinalіт8ді nent8 konsideraциопеа apdo-
рій sънпел8лв аsialik8 че к8рmea пріп вінеле заме.

„Îi vorbi năvăind. Însă k'o văce atâtă de armonioasă mi k'șnă stilă atâtă de poetikă, că nimite căkătăre pe atâtă de purpurătoare și o frunte atâtă de insinuată, în călă Lelia stette cîncă mințe ka să-lă obșerpe ka ne o mințne; apoi căcătă la altă cheava.

Căndă kontele Ascanio înlăpu, cătavelană tri-miseră îndață să kaste ne Bambucci. Ascanio era călă mai fericită dintr-oameni: nimică nu-lăsăpă, toată lăumea-lă iubia, și iubia mi-ea toată lăumea. Lelia, cărăpătă sekeretă și lăumanie salme, îmă vedeau că snăimă. Cătă îmă okie, după năvărăi akkopere fruntea atâtă de nosomorită. În călă cătavelană spăimântădă a-lergară nămaide călă la naționă sunte a-lă dissină.

— Astă vă îșrăbără? le zise Bambucci încetă sărăkăndă și căkătăre de acvile assasina Leliei. Nu vedeau că călă mai amabilă dintr-oameni este nesfere-piulă călăi mai atrăgătorie din femei? Unde apă să măripiate, unde apă să capătă, unde apă să măripră Leliei daka Ascanio apă și rezviulă să aibă drapelate? Daka apă să pierănești a o înkpedință că toate megră bine în lăume, că che-mă apă petrecă ea limpusă? Aflaudă dără, neîndemnatăcișoră, că fericirea mare e pe năvăză spărute ka să fiu lăumea plină de măposită și de vîndări, și skăpătă mai iște ne Lelia de aștea enigătre mințnată; căci eamă nu încălzește că Lelia apă aleașe să bine s'o omuoare de călă s'o konsole.

Cătavelană se dăsără frumosă să roade ne Ascanio ka să făcă bine să depărtăze melankolia că se vărsă ne frumoasa frunte a lui Paolaggi. Ascanio, con-vinsă că a să devină folosită, începută a trăimă. Era

о външната наименование, че търсия номай din скъплі-
чівљъ челморѣ-алці; юші петречеа віеада съ ле провеезе къ
ераѣ серічіці, ка пък-ва съ ле akkoapde вре-внѣ
intepesъ; ші, докъ че ле ръпіа бѣквриа de a se кре-
де intepesанџі, юлъ вѣраѣ таї твлѣ de кѣтѣ daka i ap'
fi dekanitatъ.

Bambucci dette браузъ Leliei, ші о kondыsse in
салонъвъ Египетъ. Ea admirъ декорациите, критикъ
срътъ къте-ва атънкнте de stilъ, mi in sine кълмінѣ
de летеци не сапientъвъ Bambucci декларъндъ къ н'а
маї възвѣти аша лвѣрѣ тінѣнатъ. În министъвъ ачелла Ра-
олагgi, каре se скъпнase de Ascanio, отвъдъ серіче, ре-
аппъръз лингъ Lelia. Ревестисе въдъ kostамъ din типъвъ
antikъ. Pezemaлъ de въдъ sfinksъ de iaspъ, ера челяѣ таї
insemnatъ ачидентъ алѣ тавлоговъ, mi Lelia пъ-лъ пътъ
ведеа fъръ съ черче ачеллаши simtimentъ d'admiracijne
че-ї ap' fi inspіratъ о срътъоasъ statъ saă въдъ срътъоasъ
sitъ.

Не къндъ импърътъшиа къ паівтате импресіоніле
саме лвѣ Bambucci, ачеста se інѣла ka въдъ татъ къркія-ї
лаудъ чине-ва пе siи-сты. № doapъ къ simjia чеа таї
мікъ аffekciune пептъ прінципеле грекъ, чі пептъ къ
жунеле прінципе ера срътъоasъ юне орнатъ, ші ъчea
тапе effektъ in сама Египетъ: Bambucci юлъ konsi-
depа ka o тобілъ предioasъ че ap' fi іnkipiat'-о пеп-
тъ sepata ачееа.

Atкънчи se пъсе съ лауде пе прінципеле грекъ.
Dap siindъ къ, къ тоатъ sъперioritatea чеа таї юне sta-
bilіtъ, este foapte diffіculт de a se презерва чине-ва de
недвареа aminte in tъmъstvъ впені търбътопі de каре аре

toatъ квра, se ытъ съръ воиъ да statua лвъ Osiris, ши
indatъ дъсъ idei апaloце viindъ a se intiuni din neporo-
чire in kreeerii лвъ, i-a fostъ neste птицъ a le senapа.

— Da, zise eraшъ, este o fръшоасъ statъ...
Воиъ съ zikъ kъ este ынъ omъ distinsъ. Ворбеште
ки-
nezewste ka ши fранцузеште, ши fранцузеште ka арабе-
ште. Корнелиене че везі la зекиile salve sъntъ de o
валоаре neestimabіль, прекъм ши талахідій inkreastau
не пічоаре... Ши апоі este ынъ канъ de fokъ, ниште
kreeerl престе kapi soarele ті-a лъсалъ influyencia-i kon-
sъстътоаре... Este ынъ канъ din kape nimeni n'ape ко-
нінь, ши не kape л'амъ kъмпъратъ kъ o miie de skazі de
la ынъ din ачеi ході de Anrli kapi espoarъ Егіп-
етъ... Читіл-ї-аді поеша да Delia ши sonnetele да
Zamora in модълъ лвъ Petrarca?

Nз потъ съ въ assigръ kъ корпълъ este абсолютъ
identikъ. даръ iasпвлъ atъtъ de твълъ seашъпъ ши про-
порциопіле s'akkordъ amia de бине...

Къндъ Bambucci simjî konfesіonеa sa, рemase
inkremenitъ. Даръ intopkіndъ-ши капълъ kъ snaimъ
sнре Lelia, i beni inima да локъ възіндъ kъ ea пълъ
askvita.

XXXIV.

PULCHERIA.

Toatъ лвmea se indesa snре salopълъ таxрескъ,
ши maestrii de черемонii нз пътенъ konteni desordinea.

Șnă jăne sinioră prețindea că a reknoscută săbătă 8nă domino albastre ka chervală ne Zinzolina, cea mai caleavă kăptesană a lumii, kape de 8nă annă dispăruse într'8nă modă mistepiosă din ueară. Fie-kape voia a se assigura despre evenimentă: aceia kape nu knnoskăseră ne Zinzolina dopiaș să aibă oponarea d'a bedea n'a-cheastă femei atâtă de lăudată; cei che o knnoskăseră vrea a o mai revedea. Însă domino albastre, măldioasă mi neknprinsă fantasă, dispărea îndemnatikă în mizlocul tălăzimii săpă a reprea într'o altă sală unde tălăzimea se lăsa săpă dincolo mi akolo. Oricine avea 8nă domino albastre ka chervală era că assiduitate șrmată mi înprezătă; mi, cândă făcătivăla era semnătată, 8nă stărigătă de emodisne pescău în totă parață. Dară se spikora mai nainte d'a să năstătă konsta ta cîine-va esența Zinzolinei săbătă aceeași înspălătoră canășoană de atlașă mi săbătă aceea maskă de kalifea. Pe șăi în sine să easă în grădină. Atunci tălăzimea se răpezi în grădină: strămotulă făcă este tăssără; se pescindipă prin săpătăre. Amăndăi proșitără de această împreunărare ka să skane de okiulă celomiuoră. Orixestra kintă în zidăriile demepă mi sonore. Femei șpile săă celioase lăpară domino albastre ka chervală ka să găsească amană, opă ka să cherche ne cei che aveau. A fostă 8nă strămotă mare, 8nă rîsă mare, o mare tărvăpape de minte.

— Lăsați-i să făkă che opă vrea, zicea Bambucci la cambeliană săi che nu mai păteaă pescăru. Ei sună netrekă întră dinăună: E bine! atâtă mai bine nentru voi, repăsăci-vă

Ачеастъ к.п.пъ de neбкнітъ mi de kспiositate de-
десе fisionomie.lorъ че-ва asprъ ші оestinatъ kape нъ
este in обічеівріле патврei чівіlisate. Lelia, че kpedea
къ snioneazъ k8 atъta лзаре a minte челле таі тічі ос-
чілладівпі але віеції assvпra ачестеі лзшеі aronisante;
Lelia, че konskata ne бie-kape minstъ пвласчв щврind-
лві, ші se mira къ-лв аблъ къte-odatъ awa de вігвpos
ші пытai de kъtъ earъ awa de славъ, въгъ de seamъ
нъ шtiш che stpъinъ in disnosiшnea snipiteлop noantea
ачеaa; ші nepdstъ, віtaltъ in твладіme, se пvse ші ea sъ
stpъватъ гръdinеле snpe a обсервa de anpoane ачiden-
tele fisionoloціche pe ачестъ kадавръ de соcietaطe че se
batte k8 sff.letvaш ші къntъ, ші kape, ka o въtріпъ ко-
kettъ, se svlimente віnъ ші ne патвлъ sъb de moapte.

Atunci o apărăcă una din acelele desperările sărbătoare ce ne domină adesea sărbătoarele săptămână, dar sărbătoare săntătolă dăună efectivul sănătății răzău interioră în-

delegatgă klocită în tъчerea snipitării. Șrîșlă, spăimântul sătorului șrîș o saugrătă că totulă. Se simți atâtă de multă deskripciație, atâtă de rău năsă în viață, în cătă căză pe earbă și se abandonă la'chelle lăcrățe copiilor preșii kare săntă înspricătoarea espresiune unui abandonă komplektă altă forței și orgolivării ștană. Lelia era mai tare în apărindă de cătă opri-che altă kreativă din seksuală să. Nică o dată, de cănd ea era Lelia, nimici nu săprinsese secretele săsăretării să ne kină-i imnasiile; nici o dată nu văzuse cîneva koprindă o lăcrăță de săsăriuță opă de părăndepe a săsăretării ne obrază-i fără căloare și fără săsprichită.

Ea se spăimânta de nătățea altăia, și în calea mai ușoară avea să urmeze sătmătorul să mășnipe konserva instință de a-și o ascundă. Își ascunse astă dară capulă în mantela sa de kalifea: mi denapte de lăptă, denapte de lăptă, giembită în earbă chea mare unui kolubă abandonată altă grădinei, își vărsa săsăriuța în lăcrățe vane și spikoase. Era che-va spăimântul-topiș în dreptea acestei femei atâtă de frumoasă și atâtă de opnată, zăbindă akolo, săpînsă și făcătă giemă, lanțidă și terribilă în dreptea sa, ca o leoneasă vănușătă che-șă bede sănătăndă plaga și o lîncă răușindă.

De o dată o tîpă se năse ne brațulă să roială, o tîpă kaldă și umedă că sămăparea acei populi de făptușă. Ea trese sări; și rușinoasă, îppită că să săprinsă în acelă mină de sălbaticie în kare nimici n'au mai văzuse, sări în săsă printre fără beste peak-

уіоне, de кврачіш, mi se індепен্দъ k8 тоатъ търімеа sa інaintea temperaції. Ачеста ера domino альбасірв амь балк.іші, квртесана Zinzolina.

Lelia skoase 8п8 үіпштъ шаре; апої, къятъндъ іn вочеа sa ton8.іш челвъ шаі seвервъ, zise.

— Te амь реконносктъ, ешті сэроръ mea....

— Dap daka mi оіш skoate maska, Lelia, pesn8nse квртесана, n'eі sъ stpiші ші t8 assemenea: Р8-
шине lui infamіш ass8ора ta?

— A! реконноскъ mi вочеа ta! pesn8nse Lelia.
Ешті Pulcheria....

— S8ntъ сэроръ ta, zise квртесана desmaskън-
д8-се, siika tаtъл8 іші а т8мей таllе. N'aі nічі о
ворвъ d'afsekціоне nенрвъ dinsa?

— O сэрора mea tot8 ф8тмоасъ! zise Lelia,
сканъ-тъ, сканъ-тъ de віеацъ, сканъ-тъ de desnepape;
dъ-ті tіnereце, s8n8ne-ті kъ тъ ішбешті, kъ-ші add8ні a
minte de zіllеле noaslre челвъ ф8тмоase, kъ ешті familia
mea. sъпçеле т8й, singvra mea f8rіcіре пре п8тінтъ!

Еле se імбръцартъ п8тнріндъ амінд8оъ. Pulche-
ria ера nasiональ іn 8як8рія sa, Lelia ера t8pistъ іn a
sa; se віла 8на я а.іta k8 okі 8mezі mi se altinuеa8 k8
т8міні s8t8mіntate. N8 іnчета8 d'a se търт8pisi іnkъ
ф8тмоase, de a se admipa, de a se ішbi, mi dissepente
k8m ера8, de a se реконноаште.

Lelia ші add8se a minte п8таі de kъtъ kъ с8-
роръ sa ера іntіnatъ. Чеea че ap' si ieptatъ я опі-
каре алъ kреатвръ 8тапъ o 8ъчea sъ р8шеaskъ іn
персоана сэрореі sарre; ачеста ера 8п8 pestъ іnvo.іsh-

tapiș din aceea învințisimă pălere a vanității soțiale ce se nămășește onoare.

Lăsă să-i kazz tăinele che le păsese în alle Pulcheriei, și rămase într-o casă, numită de noi și că che poază deskripare, palat, că corpulă încocoiată în dăoă și că căutătăra agintată la posomorita verădrăzăndă se stinșea reținută făcăreloră.

Pulcheria se cărăpetără de această atitudine posomorită și de săprivă amară și îngriecănată che rețchea ne băzăle ei. Și înzindă derpadarea la pe lumea o condamnare, avă pietate de Lelia, atâtă de tălită drăpeea pestăvilește erauitatea înțipe esistențe.

— Astă felă dără ești tu! și zise ea că bălădege și că tonulă că capăto mătă apă konsoala ne copilări și întărită. Amă petrecătă tăzăi anni de departe de săroră mea, și căndă o reață, eat-o la înțimătă, că vă bestimătă părătată che nimică nu-ă mai vrea, înnekândă-shi cîpetele că kosițele părălăi și sfășiuindă-shi sînulă că văgăi! Astă felă erai căndă te-amă sărprinsă, Lelia; și akăt eată-te și mai răă, căci pălpiceai, și akăt semenă a moartă; trăiai prin săfărișă, și eată că akăt nu mai trăiemă prin nimika. Șite unde ai așezănsă, Lelia! O Dumnezeu! la che-dă aă fostă băne toate acealle dărări strălăcite căpăte făcăă atâtă de minări! Unde te-a kondusă această drămată che apăcasășii că atăta speranță și konfidență? În che abisă de neporochire ai căzătă, tu che prețindeai să-ți păi pîciorarele pre kapatice noastre? Ierusalimă, Ie-

ръсалімъ, біне ўі зічеамъ еш къ орголівъ а съ те неарзъ!

— Орголівъ! zise Lelia, kape se simuі вълпепатъ іn naptea чea маі ippitavіtъ a sъблетвлі tъ. Іші шeадe біне съ ворбешті de aceasta, съракъ рeтьчіtъ! Kape din amіndbozъ s'a nepdstъ маі 'nainte іn achestъ desptъ, tъ, opі eш?

— № шtiш, Lelia, zise Pulcheria kъ іntpistape. Amъ ътвлатъ твлі іn aceastъ віеацъ, sъntъ іnkъ жопъ, іnkъ frpmoasъ; amъ sъfsepitъ твлte; dar nо sъntъ іnkъ fatiratъ, n'емъ zisъ іnkъ: Dомnezevъ шeд, destvlъ! Kindъ tъ, Lelia...

— Aі dpentate, zise Lelia kъ обосеаль, eш amъ desekatъ totvlъ....

— Totvlъ, афаръ de пльчере! zise kъptesana, pizindъ k'унъ pіsъ de бакантъ че o skimб de o datъ din kanъ nіnъ іn пічюаре.

Lelia tpeстrі ші se tpase іndѣръtъ fъръ воіъ; anoi, approniindъ-se kъ вівачіtate, лвъ брацвлъ sъporei sare.

— Шi tъ, sъpora mea, stpіgъ ea, tъ aі rystat-o аша darъ пльчереа? N'aі desekat-o darъ? Einti аша darъ totъ femeiъ ші віeubindъ? Aіde, dъ-mi sekre-tvlъ tъ, dъ-mi din fepicipea ta, siindъ kъ aі!

— N'amъ fepicipe, pespynse Pulcheria. N'amъ kъystat-o. N'amъ tpytъ, ka tine, kъ атъmpіrі. N'amъ чe-pytъ віeudei маі твлі de kъtъ smі nstea da. Amъ redesк toate атъdіspіle телле іn a шi sъ тъ bъkвpъ de чeea че este. Amъ nыsъ віpтstea mea іn a н-лъ despreuzi, іnzelепчіtpea mea іn a nо dopi маі твлі *

нресте ачеаста. Anacreonu a skpisă літврція mea. Amă
жатă antikitatea de model, ші дрентă dibinitуї зеңделе-
гоале алле Гречіе. Sыssерѣ релеле чівілістърій асаңера-
те іn кape амінă ажансă; ғысты амă, спре а тъ пресерва-
de desperare, релігіонеа плъчерій... O Lelia! kын te
8иүі ла mine, kын тъ askынці kъ nesaujій! Nы-уі маі
fakъ даръ спаітъ! Nы маі sынік даръ stыnida ші віла
organisaціоне de кape te-ai depъrtată odată kъ aтъla
desrystă!

— № te-anīš deпъплаті пічі одатъ sропа mea; te п.гънцеамъ. Іn ачеастъ оръ, тъ tipъ nsmai kъ n'amъ a te плънче. Kxteza-воій a zічe kъ тъ Bккбрд de a-
cheasta?

— Июкрай спірітualistі, zise Pulcheria, въ тече-
мі totă d'აна de a sankciona пъчеріле de kape нъ
въ імпіртъші! О! та пънії ақамѣ! Іді плеchi капълъ,
nenорочіта mea съзоръ! Eatъ-te inkovoiaшь mi sfъріма-
ть съб греstatea achesei destinate че ай аles-o! А къї
е къша? Dea Dѹmnezeuš k'acheastъ лекціоне съді sie fo-
lositoape! adda-щі aminte de чертеле noastre, de ля-
пtele mi de separaціяnea noastrъ; noi ne-amш prezisъ
зла алтеia пеipea noastrъ!

— Bai! мі-амъ презисъ диспредвлѣ оamenіорѣ, Pulheria, abandonялъ, opprѣлѣ вѣтринеце... № notѣ sъ mai amъ квѣнтѣ; граціѣ червлѣ, тѣ ештѣ totѣ белѣ ші жопъ. Insъ akтм n'аї simjutѣ рѣшина apzindѣ-te kъ fервлѣ еї челлѣ роша? Тоатѣ ачеастѣ тврдиме nesъци-оасъ ші fрпъ лжкря че te каstѣ in minstѣлѣ ъста snpe a sълѣра o insolentї kспiositate, n'o азї тортъindѣ ka o bestiѣ nekвратъ? №-ї simjutї karda sъllаре че te

зртъреште ши те infektъ? Askвълъ, ea te kiamъ, te реклатъ ка не о прадъ а sa; крпtesanъ, тъ ewli a ei! O! daka ва венi пин'ачi, нъ споне къ ewli съроръ mea! Daka не ва лва не вна дрентъ алта! Daka ва кътеза съ нъе не mine пътеле-ї импхре! Съракъ Pulcherio, eatъ domnulъ тълъ, eatъ Dумнезевъ тълъ, eatъ amantulъ тълъ! ачелъ популъ, totъ популъ ачелъ! Тълъ ай афлатъ пътчереа iin iимбръцишърile лвъ; везi вине, сърата mea съроръ, къ ewli таi віль de кътъ пътчереа пічиоарелоръ заме!

— О штiшъ, zise крptesana petrekindъ-ши тъла не фрпntea-ї de аратъ, ка ksm ap' si ronitъ 8nъ нъоръ de ne dinsa; insъ еъ, а iinfрnta ршiinea, asta е віртstea mea; asta е пътчереа mea, прекъм а ta este de a o evita; asta е iundелепчiвnea mea, iui zikъ, шi ea тъ dъче ла цinta mea, iuvинце обстаколе, съправieց-ените ла пiшte aroni totъ d'акна penъskinde, mi, дрентъ предулъ ляптеi. амъ пътчереа. Asta е paza mea de soape dgnъ fрptgnъ; asta е insuia iinkъntatъ 8nde tem-uestatea тъ арпнкъ, mi, daka s8nъ авiilъ, челъ пъ-quinъ нъ s8nъ pidikolъ. А si чине-ва nefolositopъ, Lelia, ва съ zikъ a si pidikolъ; a si pidikolъ, е mai ръдъ de kъtъ a si infamъ; a нъ si de folosъ iin хпiвepсъ, este mai de desupreцiitъ de kъtъ a серви челъоръ mai din зритъ требвинге.

— Ноате! zise Lelia k'8nъ aerъ nosomoritъ.

— Afаръ de aceasta, зритъ крptesana, че-ї пасъ 8nъ s8ffletъ iin adevъръ tape de ршiine? штiшъ тъ, Lelia, къ astъ пътчере a ошинiенii iaintea кърпia s8ffle-tele че se пъmeskъ oneste s8nъ atътъ de сервiile, штiшъ

із къ нъ є ворба de кътъ de a si чине-ва злабъ спре
а i se съпопне, къ требве a si tape спре a-i pesiste?
Биште пътешти үпъ калкълъ de eroismъ атътъ de faciцъ
de fъкътъ mi in kape totвлъ te inkvraце шi тe реком-
ненсъ? Компари тъ лвкрърile, дърериле, ероизмърile
знеi тъме de familіъ kъ алле знеi простишate? Къндъ
аміндохъ сънтъ іп лютъ kъ виеаца, гіндешти kъ ачеа
меритъ маi тълъ глоріъ, каре a автъ маi нъцинъ kinъ?
Даръ че! Lelia, ворбеле телле нъ te маi fakъ sъ te
Infiopri ka алъ datъ? Нъ-мі pesnbnzі nimikъ? Astъ тъ-
чере este грозавъ. Lelia, тъ нъ маi ешти даръ nimikъ!
Еатъ-те штепстъ ка o inkreuztъrъ de үндъ, ка үпъ нъ-
ме skpisъ пе nisinъ? Нобілълъ тъкъ съпце нъ se маi ап-
принде ла ерсиеle desfrinърії, ла imnădenцeле mate-
риеi? Dewteantъ-те даръ, Lelia, апъръ віртъtea, daka
вреi sъ krezъ kъ esiste че-ва kape se пътеште kъ а-
чесътъ нъме!

— Ворбеште инainte, pesnbnse Lelia k'юнъ tonъ
sinistrъ. Te askвltъ.

In fine, че не импуне Dămnezeвъ поъ пре пъ-
мінтъ? бртъ Pulcheria. А відгі, нъ є ама? Че не
импуне социетatea? А нъ fура. Социетatea este astъ-
селъ fъкътъ, inkътъ тълте indibide n'aж a.итъ че-ва иен-
тръ a тръi dekътъ o meseriъ autopisatъ de dinsa mi de
dinsa osiailъ k'юнъ нъме үрічiosъ, відівлъ. Шtiй din че
оделъ катъ sъ siъ ammestekatъ o біатъ kреатъръ ka sъ
тръiaskъ kъ ачеастъ meseriъ? Къ къте mi маi къте
asspontrъi каstъ sъ o fakъ a плъті зльбічіvіle че a de-
skонерітъ din inlіmpilarе шi брѣлalitъціle че a sъtвratъ?
Sъвтъ че тънте de ршіпърі шi nedpentъдї є певоітъ

a se denpinde sъ doapmъ, sъ ытвле, sъ siъ amantъ, kрptesanъ ші тымъ, tpeі kondigіvні але destinatei femeiei de kape nіchі o femeiъ nъ skapъ, saš kъ se ва binde printр'vнш tiprж de npostitvipe saš printр'vнш kontraktж de maritaцiж? O sъvropa mea! Къt de tвлtж si'nyuele desonopate in nвv.ikъ shі ne nedpentate sъntж in dpentж a ырі tвлдіtmea che le isbewste kъ maledikgi-зnea sa, dыpъ che le-a intinatж kъ amorvл! Bezi t8, daka е vnж cherв shі vn infepnж, chervл va si nentpз aceia kapi воръ si sъfsepitж mai tвлtж shі воръ si afslalж ne патvлж lоръ de dхrepe inkъ kъte-va sъppisvр de vвkz-рiж, kъte-va binekzvintpз a tprimite kъtre Dymnezev; infepnж nentpз aceia kapi вор si akkanapataж chea mai frvmoasъ napte a esistinge shі nъ-ї aš kъnnoskvtж bine preцvл. Kрptesana Zinzolina, in miz.ikvл suavtmentv derpadvрп социале, ші-a si tъrlvрpisitж kpedinца remъ-indж kpedinchoasъ волкпtlyuij; aschetika Lelia, in fndvл znei вiede asnpe mi pesnektate, a si peneralж ne Dymnezev in fie-che opъ inkizindж-shі okiі mi sъffletvл la binefacherile esistinge.

— Baї! t8 m'akkzі, Pulcheria, shі nъ шtiі daka a statж in tъna mea sъ fakж вр'o aleuere shі sъ vrmezж вр'vнш planж in vieau. Шtiі kape a fostж soaplea mea de kъndж ne-amмж despъruiж noї?

Amж mtisitж che a zisж льtmea de tine, pes-nnse kрptesana; amж въzvitж nytai kъ aveai o esistinu проблематикъ ka femeiъ. Amж шtiіtж kъ ыtvali inkonvіratж de mistepiж shі affekciune poetikъ, shі amж sъppisж de nietate rindindж-тъ л'ачea inokritъ viptste che

stă în a se mândri cîine-va că nepălingă sa că frica cel-joră-alui.

— Ștîlăște-mă, răspunse Lelia; am că atâtă de nădînță încăpedepe în mine astăzi, încă că nu așa nimic să prea a mă jăstînca; însă vreți să auzi iștopia acestei vieze atâtă de șskate și pallide, și că toate acestea atâtă de lungă și amară? Îmi veți spune apoi dacă poate și vănușă remediu nemuritor niște draperii așa de bătrîni, nemuritor niște deskrämeri așa de profunde.

— Askă-mă, răspunse Pulcheria pezemândă și brațulă potrivită și așa de pîciorulă șnei nimfă de martie che se askandea sărăcindă și că țințășă în paralele șimbroase. Vorbește, soro, săptămîni misericordie destinatei tăi. Mi mai ținășă la să-ți săzăi că le mită mai din nainte. Când, înămidă mi săcăpare ca o simfă, țineai în fundulă pîndăriilor noastre rezemată de brațulă teșă, attentivă la zborulă nasepiloră, la nuanța floriloră, la skimbătorulă aspectă a lui năruitoră, nesimțitoare la cădătăra jocului loră vînători che trăcează și ne hrănește sine, Lelia, că jocuța ta a să se conșume persecționăndă desărute vîzări și desprezindă singurele avanțău ale viezelui. Că adăchă minte de acelui prîmărî infinit che șînceamă în dărrinele noastre paternă, și de acelui lungi vîzări de seară, cândă, pezemate amânduoă de balansărată dacă și a terprădei, ne șitamă, și la stălăele așa ne frunțea coloșul celorăi, și eșă la cavalerii lui de polvere che deschindează ne noteckă?

— Mi-adăchă minte bine de toate, răspunse

Lelia. Ты зрити к'юнъ окиш attentivъ пе тоді ачеи къль-
мътори че періаѣ ін чеауда аупъзъяї. Абіа пхтеаі di-
stincte bestimintele ші attitudinea лоръ; іnsъ simþiai пре-
діакціоне саѣ dispreuzъ pentru lie-kape dintр'їnшії, дыпъ
аудачія саѣ прекаузіонеа къ кape se да жосъ de ne
комлінъ. Ты ріdeaі fъrъ pietate de кавалерълъ prъdентъ
че deskъmika ka sъ tрагъ de spіv камлъ sъвъ челъ іn-
чертъ ші лепешъ; аплаздіаі de denapte п'ачелла каре,
к'юнъ пасъ фермъ ші sъsuginьtъ, aßръпta періколеле коа-
стеi рънеzi. Odatъ, mі-add8kъ aminte kъ te-amъ тъ-
стіатъ северъ pentru kъ aї тішкатъ, іntр'їnпъ транспортъ
de admiraціоне, batista ta ka sъ імбърбътезі пе впъ
жоне пебъпъ че se рънеzia kъ іmpetuousitate, ші каре,
de дъоъ саѣ tреi opі, sъsuginь вігвросъ камлъ sъвъ че
ера апроане a se postоголі іn рінъ.

— Ші kъ toate acheslea e.мъ н8 пхтеа пічі sъ
тъ вазъ пічі sъ m'azъ, zise Pulcheria. Ты eraі indіg-
натъ, sъropora mea sembatikъ, de intepesvъ че аккор-
дамъ впіi omъ; ла nіmіkъ алъ н8 eraі simþitoape de
kътъ пхтai ла неквпринселе фрътвзесії але патроеi, ла
sъnetvъ, ла квлоареа, ші пічі odatъ ла forma distink-
тъ ші палпабіль. Опъ къntekъ denърplatъ te fъчеа sъ
верші лакръте. Іnsъ, іndatъ че пъсторълъ kъ пічіоа-
реи гоале se аръла пе вірғылъ комліней, Іці іntорчіаі
іn алъ парте okіi kъ desr8slъ; іnчетai d'a-1 askvita во-
чea саѣ sъ афлі піччере іntр'їnsa. Kъ totvlъ реалітатае
вълнерà прічеперіле-ци foapte віi ші distръueа speran-
ца ta foapte претенціоasъ. N8 є adevъratъ, Lelia?

— Este adevъratъ, sъropora mea, kъ ноi н8 се-
тънамъ вна kъ алта. Mai іndelleantъ ші таї fсріче de

къл mine, тъгъяи пъмаи ка съ фи пътъ de тълутми-
ре; таи атвідіоасъ ши таи пъшінъ съппесъ лві Dашне-
зеъ поате, еъ тъгъяи пъмаи ка съ dopeskъ. Ці addвчі
амине де ачеа зи де варъ, алълъ де греа ши де къл-
дороасъ, къндъ не опрірътъ ла тарунеа рівні sъв
чедрій въї; ін ачеа рецацере шислепіоасъ ши nosomo-
пітъ, вnde speamъвлъ апеи че kъdea din stъnkъ іn ..
stъnkъ se ammesteka kъ tpista kъntape a грееріоръ.
Ne іntinsepътъ не еарба верде, ши, tolъ вітъндъ-не ла
червлъ арзълоръ престе капетеле noastre p'іntre архвръ,
не вени впъ somnъ греѣ, о профандъ непъсапе. Ne de-
штентарътъ анои вна іn брацеле алеїа fъръ съ fi sim-
гитъ kъ аммъ dopmitъ.

— Da! zise Pulcheria, dopmiamъ іn паче не еар-
ба въмѣдъ ши калдъ. Чедрій esalaѣ mіposvrlъ лоръ челлъ
алесъ de балсамъ, ши вінтълъ de meazzъ-zi течеа kъ
apina-ї арзълоаре престе алие noastre fърпії въмede. Пі-
н'атвпчі, непъсълоаре ши воюасъ, імбръцішамъ lie-kape
зи а віецѣ телле ка о поѣъ сачере de бine. Ёне опі
піште simпічівні неаштентате ши пътърпнълоаре fъчеаѣ
съ-ті seарбъ въпцеле. О apdoаре nekgnoskътъ ши do-
minà imaqinaціонеа; наѣра mi se іnfъциша sъв піште
квлорі таи stълвчітоаре; жъпецца палпітѣ таи віваче ши
таи воюасъ іn sіnvlъ теѣ; mi daka, тъ вітамъ іn о-
гліндъ, тъ bedeамъ іn minтеле ачеллеа таи вертіліѣ
ши таи бел.ъ. Atвпчі імі веніа съ тъ імбръцішевъ іn
ачеа огліндъ че тъ реfletѣ ши ті insnipа впъ аморѣ
певвпъ. Анои тъ пънеамъ не рісъ, ши алергамъ таи
fopte ши таи въшоаръ п'іn еарбъ ши п'іn fлорі; kъчі,
nenіtpз mіpe, nічі впъ лвкръ ня se ревелѣ p'іntre sъffe-

рингъ. № тъ fatiramъ ка tine a debinà; афлатъ, пентръ къ нъ kъstamъ.

În aceea zi, sepiche шi мiништиш афлъндамъ, впъ visъ stpaniš, delirantъ, neazsizъ, имъ ревелъ misteriulъ mîn'atunчi пепытрансъ шi mîn'atunчi În паче pespektatъ. O sъpora mea, тъгъдвеште infișinца червлъ; тъгъдвеште sanktitatea плъчерii! Ai si zisъ, daka acea estase гi s'ap si datъ, къ вп апвелъ, trimesh la tine din simbълъ Dъmnezeш, se mînsърчина a te iniциа la черкърile sakre алле виедеj ѫмане. Eш mînsъ bisai foapte simplu впъ omъ kъ първлъ пегръ че se плека spre mine ka съ-mi atlinгъ вшоръ възеле kъ възеле same kaunde шi вермилie; mi тъ dewtentai appъsaцъ, палпитантъ, mai sepiche de kътъ imi imacinasemъ kъ oиš sъ fiш вр'o датъ. Mъ вѣтай mînpreciюрблъ теj: soarele-шi semъна реflessere престе profonditъцileセルвe, aerулъ ера въпъ шi скавъ, шi чедриj mînъцаj kъ splendoape алле лоръ ramъре mapi digitate, assemeni kъ пiште браude пемъssрate шi kъ пiште тънi лупчi intinse spre червъ. Mъ вѣтай atunчi la tine. O sъpora mea, kътъ erai de белъ! № te-amъ mai възвiш pîcî odatъ astъ felij mai 'nainte de acea zi. În комплъкта mea vanitate de жvпъ fatъ, тъ префериамъ не mine mai тънъ de kътъ ne tine; mi se пъреа kъ ображij mei stpъlчitорi, kъ втепръj mei potенziij, kъ първлъ теj daqritъ тъ fъчеаj mai белъ de kътъ tine; În ачелъ minstъ simbълъ frumusetej mi se ревелъ intp'o алъ kreatвrъ.

№ тъ mai плъчеамъ singръ; авеамъ печеситате sъ афлъ афаръ din mine вп osiektъ d'admirare шi d'amorъ. Mъ скв.iaj binishorъ, шi te kontemplaц kъ о

singlără kăriositate, k'o săpanie plăcere. Înryală tăă desă shi negră se lăpă de frunte-ăi, shi băklele-i săpinse se rotlaă preste elme-înselă ka kăm vр'vă simtimentă de vîeață le-ap' si kpisnată la rîvălă tăă kati-felată de vîteră shi sădoare. Îmă petreku deșilele prin-trăinsă: mi se pără kă părălă tăă mi le săpinaea shi mă altrețea sunpe tine. Cătăsa ta alătă shi săvări, săpinsă ne sănă-ăi, făcea să mă se vază nemea apăsă de soape shi mai brăză de cătă altă dată; shi lăpușele-ăi plăope, îngreiată de somnă, se desemnaă ne obrază-ăi altăncă animață d'ănă tonă mai solidă de cătă astăzi. O! erai bălă, Lelia! însă bălă altă felă de cătă mine, shi aceasta mă tărește într'ănă kină săpanie. Brațele tale, mai slabă de cătă ame teme, eraă koperele k'ănă impecabilă păsă negră che kărelă lăksălăi l'-a făkătă anoi să dispără. Pîchioarele-ăi, altă de perfekță frumoase, se skăldăă în rîvădă, shi niște lăpușe bine ambastre se desemnaă într'ănselă. Pesniaparea ta și măștiă năpăluă k'o regalăritate che semănuă kă an-năpăuă păcea mi foră; shi în toate trăsărele-ăi, în altăndinea, în formele-ăi mai kontropane de cătă ame teme, în tinctăra mai vîtreoasă a nemărcită tale, mai aleșă în acea esprezivne măndră shi reche a feței tale addormite, era nă shăi che maskăă shi foarte che n'ăci mă impedika de a te rekninoaște. Mi se pără kă semenă kă achelă kopiulă frumosă kă părălă negră che-lă bisasemă, shi sărătă brațulă tăă tretrăndă. Altăncă deskisemă okii, shi cătătăra ta mă pătrunse k'o ră-mine neknoskătă; mă înțopsei în colo ka kăm așă si făkătă o fână kălăpăbiță. Kă toate acestea, Lelia,

пічі о квіті та ре імпіръ нз с'а пресентатѣ пічі кіарѣ ін спірітѣ та. Камъ се ва ѿ інімпліатѣ ачеаста? Нз штеамъ пімікѣ. Приїміамъ де да наїръ ші де да Ромнеезѣ, креаторъ ші домнілѣ та, пріма-ті лек-ціоне д'аморѣ, пріма-ті сімдічівне de dopingу... Къ-зітѣтпа та ера батжокорітоапе ші северъ. Маї totѣ аша амѣ інімпінал'-о totѣ д'аєпа, інсъ пічі о datъ нз т'а intimidatѣ ka ін ачелѣ minstѣ.... Нз-її addочі а minte de tэрбірапеа ші рошеаца mea?

— Mі addskѣ a minte кіарѣ ші де о ворбъ а та че нз-ті амѣ пытѣл'-о esnіka, pesonse Lelia. Maї nzsѣ sъ тъ плекѣ спре апъ, ші ті-аї zisѣ: — Dite-te la tine, sopo: нз te афі бемъ? Её ці pesonseі kъ ерамъ маї нзліпѣ de кътѣ tine. — O! eши тутѣ маї тутѣ бемъ, репеташі: ts semenі k'упѣ бърбаатѣ.

— Ші asta te fъкѣ sъ dai din ڈmerі kъ dis-предѣ, zise Pulcheria.

— Ші нз debină de локѣ, pesonse Lelia, kъ o destinatѣ se імпінісе пептѣ tine, de oape-че пептѣ mine нічі о destinatѣ нз ера sъ se імпініеaskъ вр'о datъ.

— Інчепе-ци істопія, zise Pulcheria. Ларта сърбітопії s'а denþptatѣ; азъ opkeстpa че ре'пчene apia іntreperpіtъ; ne tine te-aж ڈіtatѣ; ne mine repenпu de a тъ маї kъста: пытѣмъ її лівере кътѣ-ва timпѣ. Вор-беште.

